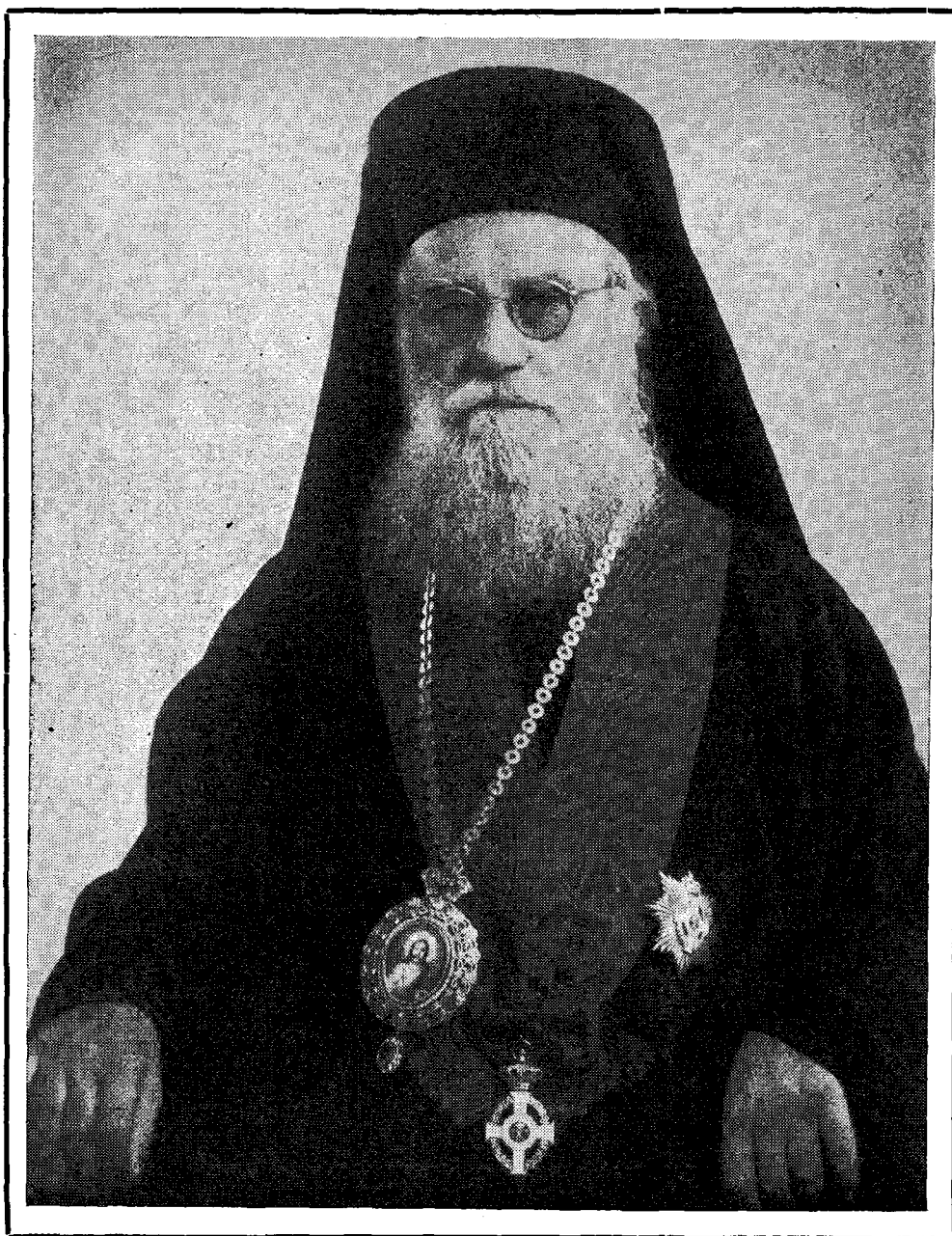

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΛΔ' | ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19 — ΤΗΛ. 27.689 | 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1957 | ΑΡΙΘ. 16

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ

(+ 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 1957)

Ο ΑΘΗΝΩΝ ΔΩΡΟΘΕΟΣ (+)

Καὶ ὑπέστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον. (Ἐκκλ. δ'. 7). «Ὁ δὲ ποιὼν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα». (Ἰωάν. 'Επ. Α'. β'. 7)

Περίλυπος εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ Ἔθνους καὶ θλίψις βαθεῖα συνέχει σύμπαν τὸ Ὁρθόδοξον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸν ἀδόκητον θάνατον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Δωροθέου.

*

Δεκαπέντε μόλις μῆνες ἔχουν παρέλθει, ἀφ' οὗτου ἡ ψῆφος τῆς Ἱεραρχίας τὸν ἀνέδειξε τιμητικώτατα ὡς Προκαθήμενον τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου. Καὶ ὁμως, δυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ἀνενδοιάστως, ὅτι ἡ φυσιογνωμία του κατέστη ἐπιβλητική. Καὶ ὅτι τὸ ὄνομά του ἀπέβη κτῆμα ἐσαεὶ τῆς νεωτέρας μας Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ἡ ὁποία θὰ τὸν καταλέξη μεταξὺ τῶν ἐπιφανῶν τῆς Ἱεραρχῶν. Διότι κατὰ τὸν ὀλίγον αὐτὸν χρόνον τῆς πολιᾶς του πηδαλιουχίας, ἐχάραξεν εἰς τὴν ἐν γένει Διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας γραμμὰς φωτεινάς, αἱ ὁποῖαι τὴν ἀνυψώνουν, καὶ ἐνώπιον τοῦ γνησίως θρησκευομένου Ἔθνους μας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Πανορθόδοξον συνειδήσιν. Καθ' ὅσον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἡ Ἐκκλησία μας ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ θέσιν ἡγετικήν, ὅχι μόνον εἰς τὰ μεγάλα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τὸν λαὸν μας. Ἀλλὰ καὶ τὸν Χριστιανικὸν κόσμον ὁλόκληρον. Καὶ τὸν πολιτισμὸν ἐν γένει...

*

Ἡ ἐκλογή του ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος δὲν ὑπῆρξεν περιστατική. Οὔτε εὐνοια τῆς Μοίρας. Ἀλλ' ἔργον μακρᾶς προπαρασκευῆς. Καὶ ἠθελημένης ἐπιδιώξεως. Καὶ ἐπιμόχθου ἐσωτερικῆς περισυλλογῆς.

Διότι ἐγνώριζεν ἄριστα τὴν μεγίστην σημασίαν τοῦ χρόνου καὶ τῆς καλῆς του χρησιμοποίησεως. Καὶ τὸν ἐχρησιμοποίησεν ὥτως ἐπωφελέστατα. Καὶ διὰ νὰ μελετήσῃ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καὶ μ' ἐμβρίθειαν τὰ Ἐκκλησιαστικά μας πράγματα. Καὶ διὰ νὰ δημιουργήσῃ καὶ νὰ θεμελιώσῃ ἀρραγῶς τὴν πνευματικὴν του καὶ τὴν ἠθικὴν του προσωπικότητα.

Μὲ τὴν ἐνδελεχῇ δὲ καὶ ἀκαταπόνητον

μελέτην καὶ προσπάθειαν του, ἀνεδείχθη ἐνωρίς, ὡς μία ἀπὸ τὰς διαπρεπεστέρας μορφὰς τῆς ἀναγεννηθείσης Ἐκκλησίας μας. Κ' ἐπὶ ζητημάτων μάλιστα νομοκανονικῆς φύσεως τὸ κῶρος του ἦτο ἀπολύτως σεβαστόν. Καὶ συνολικῶς, ἀπέβη ὄντως «ἐστία φρονήσεως, ταμεῖον φιλανθρωπίας καὶ τέμενος ἱερότητος».

*

Αἱ προθέσεις του ἦσαν πάντοτε εὐγενεῖς. Αἱ πράξεις του καὶ αἱ ἐνέργειαι του ἀνιδιοτελεῖς. Καὶ τὸ ἦθος του ἀνώτερον. Ἡ ὑπερήφανος ψυχὴ του δὲν ἐσυνθηκολόγει μὲ τὸ ψεῦδος. Ἀλλὰ καὶ ἐδέχετο μὲ πραότητα καὶ τὰς σφοδροτέρας τῶν ἐπικρίσεων. Καὶ οὐδεὶς ἴσως ἐπεκρίθη τόσο βιαίως καὶ τόσο ἀνοικτιμόνως ὅσον αὐτός. Καὶ κατεθλίβετο. Καὶ ὑπέφερε ψυχικῶς. Καὶ - διατί νὰ τὸ κρύπτωμεν; - ἐδάκρυε. Ὑπέμενεν ὁμως χριστιανικώτατα. Διότι ἐπίστευεν - καὶ ἄς εἶναι τοῦτο ὑπογραμμὸς διὰ πάντα ἀσκοῦντα Ἐξουσίαν - ὅτι αἱ ἐπικρίσεις καὶ ἂν ἀκόμη εἶναι κακόβουλοι, ἀποβαίνουν συχνότατα ἐπωφελεῖς. Διότι ἡμπορεῖ μὲν νὰ μὴ μᾶς διδάσκουν καλύτερον τρόπον ἐνεργείας. Γίνονται ὁμως αἰτία καὶ ἀφορμὴ αὐτοελέγχου, ὁ ὁποῖος μᾶς ὁδηγεῖ εἰς ἀναζητήσεις λύσεων ἀρτιωτέρας. Δὲν διέφευγεν ἄλλως τε τὴν περὶνοιάν του, ὅτι αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων δὲν ἀποδεικνύουν πάντοτε καὶ τὸν ἀληθῆ τους χαρακτήρα. Διότι συχνότατα ἐνεργοῦμεν - ὅλοι μας - συμβατικῶς. Καὶ ἐνίοτε καὶ ἀκουσίως μας. Πρέπει λοιπὸν νὰ μᾶς ἐνδιαφέρουν αἱ πράξεις, ὅχι ἀπλῶς αὐταὶ καθ' ἑαυτάς. Ἀλλ' ἐν συναρτήσει πρὸς τὰς ιδέας καὶ τὰ συναισθήματα, ποὺ τὰς ἐμψυχώνουν. Καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν νὰ κρίνωμεν. Καὶ ὅταν τὰ κίνητρα εἶναι ἰδεολογικὰ καὶ εὐγενῆ, πρέπει νὰ εἴμεθα ἐπιεικεῖς. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ἐπιτάσσει τοῦτο ρητῶς καὶ ὁ Εὐαγγελικὸς νόμος.

*

Ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας χαρακτηριστικὰς ιδιότητας τοῦ τόσο προῶρως μεταστάντος Πρωθιεράρχου ἦτο καὶ ἡ ἀκάματος φιλοπονία καὶ φιλεργία του. Καὶ εἰργάζετο ἀπὸ τοῦ ὄρθρου μέχρι βαθείας νυκτός. Κ' ἐσχάτως ἀκόμη, παρὰ τὸν δυσβάστακτον φόρτον τῶν πολλα-

πλὼν καθηκόντων του καὶ παρὰ τὰς ἀσχολίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῆς ὑψηλῆς του θέσεως, εὗρισκε τὸν καιρὸν νὰ καταγίνεται εἰς μελέτας λιπαρὰς καὶ εἰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας ἐμβριθεῖς. Καὶ τὸ κύκνειον ἄσμα τῆς σοφῆς καὶ ἐμπνευσμένης του γραφίδος ὑπῆρξαν αἱ «Παρατηρήσεις του εἰς γνωμοδοτήσεις τῆς Εἰσαγγελίας τοῦ Ἀρείου Πάγου», αἱ δημοσιευθεῖσαι εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Ἐκκλησίας».

Καὶ πᾶν ὅτι ἠδύνατο αὐτοπροσώπως νὰ ἐπιτελέσῃ, οὔτε τὸ ἐπεφόρτιζεν εἰς ἄλλοτρίους ὤμους. Οὔτε καὶ τὸ ἐνεπιστεύετο εἰς τὴν Τύχην. Τὰ αἷτια τῶν ἐπιτυχιῶν μας καὶ τῶν ἀποτυχιῶν μας ἐγνώριζεν, ὅτι εὐρίσκονται ἐν τὸς μας. Καὶ εἰς τὴν βούλησίν μας. Καὶ ὅχι εἰς τοὺς ἄλλους, καὶ εἰς τὴν Μοῖραν, ὅπως πιστεύουν οἱ ἀγροῖκοι. Καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχαῖος Ἡράκλειτος εἶπεν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐδημιούργησαν τὸ εἶδωλόν της «ὡς σύμβολον τῆς ἰδικῆς των ἀβουλίας».

Καὶ οὔτε τὴν μεσημβρίαν ἀνεπαύετο. Διότι ἐπίστευεν, ὅτι ἡ ἐργασία δὲν καταβάλλει. Καὶ ὅτι μόνον δι' αὐτῆς ὁργανοῦνται αἱ ἐσωτερικαὶ μας δυνάμεις. Ὅταν δὲ τοῦτο πραγματοποιῇ, ἡ ἐπιτυχία ἐπακολουθεῖ σίωπηλῶς, ὅπως ἡ Εὐρυδίκη τὸν Ὀρφέα. Καθ' ὅσον μὲ τὴν ἰσχυρὰν θέλησιν συμβαίνει, ὅτι συνέβη μὲ τὰ τεῖχη τῶν ἀρχαίων Θηβῶν. Πού, ὅπως ἀναφέρει ὁ ἀρχαῖος μῦθος, ἐκτίσθησαν μόνον των. Διότι οἱ λίθοι ἐκινούντο αὐτομάτως ὑπὸ τὴν γοητείαν τῆς λύρας τοῦ Ὀρφέως. Καὶ τοιαύτη ἦτο καὶ ἡ δημιουργικὴ θέλησις τοῦ ἀειμνήστου Πρωθιεράρχου.

*

Εἶχεν ἐπίσης ἀκραιφνῇ ἀφιλοχρηματίαν. Ἐγνώριζε καλῶς καὶ τὴν ἀγαθοποιὸν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ τὴν κακοποιὸν καὶ τοὺς μεγάλους κινδύνους τοῦ χρήματος, τὸ ὁποῖον, ὡς κάκιστος καὶ ἀλλοπρόσαλλος φίλος, ἀνταμοίβει τὴν πρὸς αὐτὸ ὑπερβολικὴν ἀφοσίωσιν, μὲ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐλευθερίας καὶ μὲ τὸν ψυχικὸν ὀλεθρον τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ὑπερμέτρως τὸ ἀγαπᾷ. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ πρόγονοί μας ἐδίδασκον, ὅτι ὁ Πλούτος ἄλλοτε μὲν ἀποστέλλεται ἀπὸ τὸν Δία, τὸν Θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ. Ἀλλοτε δὲ ἀπὸ τὸν Πλούτωνα, τὸν Βασιλέα τοῦ Ἄδου καὶ τῆς Κολάσεως.

Καὶ ἡ καρδιά του ἦτο ὡς ἡ τοῦ εὐσπλάγγχνου

Σαμαρείτου τῆς Εὐαγγελικῆς παραβολῆς. Καὶ ὅχι μόνον, ἀμα τῇ ἀναρρήσει του, ἀπηρνήθη τὰς σημαντικὰς ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς του θέσεως ἀποδοχάς, τὰς ὁποίας καὶ διέθεσεν ὑπὲρ τοῦ ἐφημεριακοῦ μας Κλήρου, ἡ βελτίωσις τῆς τύχης τοῦ ὁποίου συνεχῶς τὸν ἀπῆσχόλει. Ἀλλὰ καὶ τὸ μικρὸν ἀποταμίευμα τοῦ πολυετοῦς του μόχθου, τὸ ἐχρησιμοποίησεν, ὅπως τὰ ὄρη τὰ νερὰ τῶν βροχῶν τὰ ὁποῖα πίπτουν ἐπ' αὐτῶν. Πού τὰ κατακρατοῦν εἰς ὑπογείους δεξαμενώσεις, διὰ νὰ τὰ στείλουν κατόπιν ὡς κελαρυζούσας πηγὰς, νὰ καταρδεύουν εὐεργετικῶς τὴν ξηρότητα καὶ τὸν αὐχμὸν τῶν χαμηλῶν πεδιάδων.

*

Ἀλλὰ τί πρῶτον καὶ τί ὕστατον ν' ἀναφέρωμεν; Τὸ αὐτοφον παντελῶς τῆς ψυχῆς του; Τὸ ἀπέρριπτον καὶ σεμνὸν τῆς ἐκδηλώσεώς του; Τὴν πηγαίαν του καὶ ἀνυπόκριτον εὐλικρίνειαν; Τὴν γοητείαν τοῦ φωσφορίζοντος πνεύματός του; Τὸ Ἀττικὸν ἀληθῶς μέλι τῶν χειλέων του; Τὸ καταπάγιον καὶ τὴν θερμὴν τῆς φιλίας του; Τὸ πρᾶον, ἀνεξίκακον καὶ μακρόθυμον τοῦ χαρακτήρός του; Τί-ἀληθῶς-πρῶτον, καὶ τί ὕστατον; πού τώρα, ὅπως πορεύεται πρὸς τὴν Αἰωνιότητα, ἀπομένουν εἰς τὰ βάθη τῆς μνήμης μας, ὡς ἀποτεθησαν-ρισμένη ἄλoή πικροτάτων ἀναμνήσεων.

*

Ἐπὶ πᾶσιν ὁμως, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κυριωδέστατα τὸν ἐχαρακτήριζεν, εἶναι ἡ βαθυτάτη του πίστις πρὸς τὴν ἀκήρατον ἀλήθειαν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ ἀφοσίωσίς του πρὸς τὴν ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν, ἐντὸς τοῦ θεοδομήτου ὁργανισμοῦ τῆς ὁποίας ἦνθισε τὸ Χριστιανικὸν πνεῦμα εἰς τὴν πλέον ἐκπαγλον καὶ λαμπροτέραν του ἐκδήλωσιν.

Βαθὺς μελετητῆς τῆς Ἱστορίας ἐγνώριζε ὅτι δ' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα ἀπετέλεσε πάντοτε τὸ πνευματικὸν ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐθεμελιώθη ἀρραγῶς καὶ ὑψώθη ἀστρογείτων ἡ συντεταγμένη ζωὴ τοῦ ἔθνους μας. Καὶ ὅτι διὰ τῆς Ἐκκλησίας του ὡς χειραγωγοῦ, ὁ Ἕλληνας ἠσθάνθη πάντοτε τὴν ζωὴν ὡς χρέος, καὶ τὴν Ἐλευθερίαν ὡς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ὑπάρξεώς του καὶ ὡς δημιουργὸν δύναμιν. Καὶ διὰ τῆς Ἐκκλησίας του ὠδηγήθη πάντοτε εἰς

ὑπερόχους πράξεις, εἰς ἡρωϊσμούς ἀφθάστους καὶ εἰς αὐτοθυσίας ἐκθαμβωτικές, αἱ ὁποῖαι καταγλαΐζουν τὴν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν. Καὶ διὰ τοῦτο πηγαῖος καὶ ἀπροσμέτρητος ἦτο ὁ σεβασμός του πρὸς Αὐτήν, πρὸς τὸ Συνοδικὸν τῆς πολιτενμα, καὶ πρὸς τὴν ἱερὰν γενικῶς Παραδόσιν.

Καί, ὡς γνωστόν, ὅτε κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς του δράσεως ἡγέρθη ἐξαίφνης ζήτημα συνάψεως διπλωματικῶν σχέσεων μετὰ τοῦ Βατικανοῦ, συνεκάλεσεν ἀμέσως ἑκτακτον Ἱερὰν Σύνοδον, καθ' ἣν ἀπεκρούσθησαν αὐται, καὶ ἀπεφασίσθη ἀπαρέγκλιτος ἐμμονὴ καὶ πιστὴ τήρησις τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους Παραδόσεων.

Ὁνειρόν του δὲ γλυκύτατον ὑπῆρξεν ἡ ἀνασύνδεσις τῶν ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἀγάπης μετὰ τῶν Ἑλληνορθόδοξων μας Ἐκκλησιῶν πρωτίστως. Καὶ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν γενικώτερον. Ἡ δὲ ἐπίσκεψίς του εἰς τὴν Σερβίαν, ὅπου ὡς βάσιν καὶ ὡς ἀφετηρίαν τῶν ἱστορικῶν αὐτόχρημα συζητή-

σεων τὰς ὁποίας ἐκεῖ διεξήγαγεν, ὑπῆρξεν ἡ ἀναγνώρισις ὡς κοινῆς καὶ πανσεβάστου Μητρὸς τῆς Μεγάλῃς μας Ἐκκλησίας, ἀφήκεν ἀλησμονήτους καὶ ἰσχυροτάτας ἐντυπώσεις...

*

Δικαίως ὅθεν εἶναι κατώδυνος ἡ ψυχὴ τοῦ Ἔθνους διὰ τὸν τόσον ἀδόκητον καὶ πρόωρον ἀπώλειαν τοιοῦτου πνευματικοῦ Ἡγέτου. Καὶ ὅχι μόνον παρηκολούθησε, μὲ ἀδιάπτωτον καὶ συγκινοῦν ἐνδιαφέρον, τὰς δραματικὰς φάσεις τῆς μοιραίας του ἀσθενείας. Ἀλλὰ καὶ ὅταν τελικῶς ὑπέκλυεν εἰς τὴν βαρεῖαν νόσον καὶ ἐκλείσεν τοὺς ὀφθαλμούς του εἰς τὴν ξένην καὶ μακρὰν τῆς φιλάτης του Ἑλλάδος καὶ τοῦ προσφιλοῦς του ποιμνίου, τὸν ἐθρήνησεν ἀπὸ καρδίας ὡς τὸν καλὸν του Ἀρχιποιμένα, τοῦ ὁποίου ἐστερήθη τόσον προῶως. Καὶ ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἄξιος κατὰ πάντα καὶ τῶν λαμπροτέρων Παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ τῆς μικρᾶς ἀλλὰ μεγαλοφυοῦ Ἑλληνικῆς μας Πατρίδος.

ΘΕΟΔ. Κ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

Ἀπὸ τὴν ἄφιξιν τοῦ Σεπτοῦ σκηνώματος εἰς τὸ ἀεροδρόμιον.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΠΙ ΤΩΙ ΘΑΝΑΤΩΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ἡ εἰδήσις τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου, γνωσθεῖσα ἐν Ἀθήναις, προεκάλεσε βαθυτάτην συγκίνησιν. Ἐκτακτα παραρτήματα τῶν ἐφημερίδων ἀνήγγειλαν τὸ θλιβερόν γεγονός καὶ ὁ λαὸς ἀναγινώσκων αὐτὰ ἐδάκρυε. Ὁ δὲ Ραδιοφωνικὸς σταθμὸς διέκοψεν τὰς συνήθεις τοῦ ἐκπομπὰς καὶ μετέδωκεν ἐπανηλειμμένως τὸ θλιβερόν ἄγγελμα μετὰ πενθίμων μουσικῶν ὑποκρούσεων. Οἱ κώδωνες ἐπίσης τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκρούοντο πενθίμως.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἅμα τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι, τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Δωροθέου, συνήλθεν ἐκτάκτως τὴν 27ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. καὶ περὶ ὥραν 10ην π. μ. ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ πρώτου τῆς τάξει Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Ἱεροθέου. Τῆς ἐν λόγῳ συνεδρίας μετέσχον ἐκ τῶν Συνοδικῶν Μελῶν οἱ Σεβ. Μητροπολίται Δράμας κ. Γεώργιος, Χαλκίδος κ. Γρηγόριος, Σύρου κ. Φιλάρετος, Πατρῶν κ. Θεόκλητος, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανὸς καὶ Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων. Παρίστατο ὡσαύτως καὶ ὁ παρὰ τῇ Ἱ. Συνόδῳ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος Καθηγητῆς κ. Ἰωάννης Καρμίρης.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως ὁ Σεβ. Προεδρεύων τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει εἶπε τὰ ἑξῆς :

Σεβασμιώτατοι ἐν Κυρίῳ ἀδελφοί,

Μεθ' ὧν πολλὴν ἀναγγέλλω τὸν θάνατον τοῦ Προκαθημένου τῆς ὑμετέρας Ἐκκλησίας, ὅπως ἀδοκῆτως ἐπισυμβάντα, ὁ ὁποῖος μᾶς προκαλεῖ τόσον μᾶλλον τὴν συμπάθειαν ὑπὲρ τοῦ εἰς Κύριον ἐκδημήσαντος, καθ' ὅσον συνέβη εἰς ξένην γῆν καὶ τόσον συντόμως μετὰ τὴν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον ἐκλογὴν του. Δὲν ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἀρκετὸς χρόνος, ὅπως ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ παράσχῃ εἰς αὐτὴν καὶ ὡς Ἀρχιεπίσκοπος τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ. Ἀς εὐχρηθῶμεν, ἀγιοὶ ἀδελφοί, ὅπως ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν χώρᾳ ζώντων, παρηγορήσῃ δὲ τὴν πενθοῦσαν Ἐκκλησίαν διὰ τῆς ἀναδείξεως διαδόχου ἀνταξίου τῶν περιστάσεων. Τοῦ ἁοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωροθέου αἰωνία ἡ μνήμη.

Ἀκολούθως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύρου κ. Φιλάρετος, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν τὰ ἑξῆς :

«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὄντως θλίβεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, διὰ τὸ θλιβερόν γεγονός τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυροῦ Δωροθέου, καὶ εὐχεται ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Ἐξῆσεν πολλὸν ὀλίγον ὥς Ἀρχιεπίσκοπος, διὸ δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν τὸ ἔργον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ κρίνῃ ἡ Ἱστορία καὶ θ' ἀνταμείψῃ ἀναλόγως ὁ Θεός. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴθε νὰ χαρίσῃ καλυτέ-

ρας ἡμέρας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῆς ἀναδείξεως ἀνταξίου διαδόχου αὐτοῦ».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Β. Ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱ. Συνόδῳ Καθηγητῆς κ. Ἰωάννης Καρμίρης λέγει τὰ ἑξῆς :

«Ὁ ἀδόκητος θάνατος τοῦ Σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐβύθισεν εἰς πένθος μέγα ὁλόκληρον τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα αὐτῆς. Ἦδη τὴν συμμετοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅλου τοῦ ἔθνους εἰς τὸ πένθος τῆς Ἐκκλησίας ἐξέφρασαν τόσον ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅσον καὶ ὁ κ. Ὑπουργός τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας διὰ τῶν πρὸς τὸν τύπον δηλώσεων αὐτῶν, τονίσαντες δι' ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ μεταστάntος Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Δωροθέου ἡ Ἐκκλησία ἀπώλεσε προῶτως τὸν σεμνόν, τὸν σῶφρονα καὶ τὸν δραστήριον Πρωθυεράρχην αὐτῆς, οὗτινος ἡ μακρὰ διακονία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ μεγάλη προσήλωσις εἰς τὰς ἱερὰς Παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, ἡ βαθεῖα ἐπιστημονικὴ καὶ δὴ ἡ νομοκανονικὴ του κατάρτισις καὶ ἡ πρόσφατος βραχεῖα μὲν, ἀλλὰ μεστὴ δραστηριότητος προσφορά τοῦ ὡς Ἀρχιεπισκόπου, ἐξασφαλίζουσιν εἰς αὐτὸν τὴν ἀνεπιφύλακτον ἀναγνώρισιν. Ἀναμφιβόλως ὁ ἐκδημήσας πρὸς Κύριον Πρωθυεράρχης ὑπῆρξε μεγάλη Ἐκκλησιαστικὴ φυσιογνωμία, ἀναλωθεῖσα ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας. Κατὰ τὸ μόλις δεκαπεντάμηρον διάστημα, καθ' ὃ ἤσκησε τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐπεδείξατο πολλάκις διοικητικὰς ἀρετὰς καὶ ἱκανότητας, σεβασμὸν πρὸς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὸ Συνοδικὸν μας πολίτευμα, ἐμμονὴν εἰς τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ ζωηρότατον ἐνδιαφέρον καὶ ἄσκον προσπάθειαν διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ἐκκρεμῶν Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Ὡς γνωστόν, ἐργαζόμενος συνεχῶς καὶ ἀκαταπαύστως πρὸς ἐπίλυσιν αὐτῶν καὶ δὴ πάντοτε ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἱ. Συνόδου, κατώρθωσε νὰ ἐπιτελέσῃ ἱκανά, ἐνῷ τὰ περισσότερα κατέλειπεν ἀπραγματοποίητα. Διότι ἡ αἰφνιδίως πλήξασα αὐτὸν θανατηφόρος ἀσθένεια τὸν ἀφήρπασεν ἀπὸ τῆς προτελευταίας συνεδριάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τῆς προσηγηθείσης συνεργασίας του μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὁ δὲ μετὰ μικρὸν ἐπελθὼν θάνατος ἔδωκε τέρας εἰς πάσας τὰς καταβαλλομένας προσπάθειάς αὐτοῦ. Τοιοῦτρόπως ὁ ἐκλιπὼν ἀειμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος ἔπαισεν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καθήκοντός του. Δεηθῶμεν ὅπως ὁ Κύριος ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων, ἀναδείξῃ δὲ ἀντάξιον διάδοχον αὐτοῦ ἐν τῇ πηδαιουσίᾳ τῆς Μητροδὸς Ἐκκλησίας».

Μετὰ ταῦτα ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ἀπεστάλη πρὸς τὸν ἡμερήσιον τύπον ἀνακοινωθὲν πρὸς τὸν λαὸν ἔχον οὕτω :

«Πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ βαθείας λύπης ἀγγέλλει εἰς τὸ Χριστεπώνυμον

πλήρωμα τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρὸς Δωρόθεος ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον τὴν μεσημβρίαν τῆς 26ης τρέχοντος ἐν Στοκχόλμῃ, ἔνθα πρὸ 20ήμερου μετεκομίσθη πρὸς θεραπείαν. Ἡ πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ ἀειμνήστου Προκαθημένου, ἐπισυνβάσα δλωρ ἀδοκίτως, ἐδημιούργησεν αἰσθητὸν κενὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος. Ἐνῶ εἰσέτι ἔθετε τὰς βάσεις μιᾶς χρηστῆς καὶ ἀποδοτικῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς δράσεως, ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς αἰωνίους μονάς. Ἡ πενθοῦσα Ἐκκλησία δέεται ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς ἀναδείξεως ἀνταξίου τῶν περιστάσεων διαδόχου αὐτοῦ. Ἡ σορὸς τοῦ μεταστάντος, ἅμα τῇ μεταφορᾷ αὐτῆς ἐκ Στοκχόλμης, τὸ ἐσπέρας τῆς προσεχοῦς Τετάρτης ἢ τὴν πρωΐαν τῆς προσεχοῦς Πέμπτης θὰ ἐκτεθῇ εἰς λαϊκὸν προσκύνημα ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ κηδεία θὰ τελεσθῇ τὸ Σάββατον 3 Αυγούστου καὶ ὦραν 10 π. μ., θὰ ἀποδοθῶσι τιμαὶ Πρωθυπουργοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, θὰ παραστῶσι δὲ εἰς τὴν κηδείαν ὁ Βασιλεὺς, ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα».

Ἀκολούθως ἀπεφασίσθη ὅπως ἀποσταλῶσι πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τοῦ Κράτους τὰ κάτωθι δύο τηλεγραφήματα:

Α) «Ἐγκύκλιον τηλεγράφημα 908.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ λύπης ἀγγέλλει ὑμῖν τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Κυροῦ Δωροθέου ἐπισυνβάσαν 26 τρέχοντος ἐν Στοκχόλμῃ. Κύριος ἀναπαύσῃ ψυχὴν μεταστάντος δικαίων σκηναῖς. Κηδεία τελεσθήσεται Σάββατον, τρίτην Αυγούστου, δεκάτην πρὸ μεσημβρίας. Παρακαλεῖσθε προσέλθῃτε μετάσχετε κηδείας, φέροντες ἅπασαν Ἀρχιερατικὴν.

Αἰτωλοακαρνανίας Ἱερόθεος. Τοποτηρητής».

καὶ Β) «Ἐγκύκλιον τηλεγράφημα 909.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ Β. Δ/τος συγκαλεῖται Ἱεραρχία Ἐκκλησίας Ἑλλάδος, ἡμέραν Δευτέραν, πέμπτην Αυγούστου, πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Καλεῖσθε ἀφιχθῆτε Ἀθήνας ἐγκαίρως.

Αἰτωλοακαρνανίας Ἱερόθεος. Τοποτηρητής».

Τὴν εἰς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἀγγέλλειν ἡ Ἱ. Σύνοδος εἰς τὰς λοιπὰς Ὁρθοδόξους Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας διὰ τοῦ ἐξῆς τηλεγραφήματος:

«Μετὰ πολλῆς λύπης ἀγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι Προκαθήμενος Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Ἑλλάδος Ἀρχιεπίσκοπος κυρὸς Δωρόθεος μετέστη πρὸς Κύριον μεταμεσημβρινὰς ὥρας 26 Ἰουλίου, ἐν Στοκχόλμῃ. Ἐκκλησία Ἑλλάδος, στερηθεῖσα πεπνυμένου Πρωθυεράρχου Αὐτῆς, δέεται Κυρίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως ψυχῆς αὐτοῦ σκηναῖς ἁγίων. Κηδεία τελεσθήσεται

Σάββατον, τρίτην Αυγούστου, ὦραν 10ην π.μ.

Αἰτωλοακαρνανίας Ἱερόθεος. Τοποτηρητής».

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ὠρίσθησαν ἐπίσης τὰ ἐξῆς: 1) ὅπως ἐκφωνήσῃ τὸν προσήκοντα λόγον κατὰ τὴν κηδείαν ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανός· 2) ὅπως τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου ἀνέχουν οἱ Σεβ. Πατρῶν κ. Θεόκλητος, Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων, Θηβῶν κ. Πολύκαρπος καὶ Σισανίου κ. Ἰάκωβος· 3) ὅπως τὰ καθήκοντα τελετάρχου τῆς ὅλης πομπῆς ἀνατεθῶσιν εἰς τὸν Σεβ. Σύρου κ. Φιλάρετον· καὶ 4) ὅπως τὸ πένθος τῆς Ἐκκλησίας φέρουν οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ Δράμας κ. Γεώργιος, Φλωρίνης κ. Βασίλειος, Κασσανδρείας κ. Καλλίνικος, οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι καὶ ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ἀπεφασίσθη ὅπως γνωστοποιηθῇ ἐγκαίρως τῷ Ὑπουργεῖῳ Ὁρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, ὅτι καθήκοντα Τοποτηρητείας τοῦ χηρεύσαντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου τῶν Ἀθηνῶν, συμφώνως τῷ ἰσχύοντι Νόμῳ «περὶ καταστατικοῦ χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀνέλαθεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Ἱερόθεος, ὡς πρῶτος τῇ τάξει ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, παρακληθῆναι δὲ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω Ὑπουργεῖον, ὅπως ἐνεργήσῃ δεόντως διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Β. Δ/τος περὶ συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου τοῦ ἐκλιπόντος Πρωθυεράρχου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 14 § 2 τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπ. ἀριθ. 617)1943.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνεγνώσθη ἐπὶ Συνόδῳ τηλεγμὰ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη Ἀρχιμ. Γερασίμου Γαρμπῆ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δελτίου Ἐκκλησίας κ. Θεοδοσίου Σπεράντσα ἀναφερόντων τὸν ἐπισυνδάντα ἐν Στοκχόλμῃ θάνατον τοῦ αἰοδύμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Κυροῦ Δωροθέου τῇ 26ῃ Ἰουλίου.

Τὸ ἐν λόγῳ τηλεγράφημα εἶχεν ὡς ἐξῆς:

«Μετὰ βαθυτάτης ὀδύνης ἀναφέρομεν εὐσεβᾶστως, ὅτι Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κυρὸς Δωρόθεος ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον σήμερον καὶ ὦραν 12.42 μεταμεσημβρινήν».

Τέλος ἡ Ἱ. Σύνοδος κατελθοῦσα εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου ἐτέλεσε Τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐκλιπόντος Πρωθυεράρχου, χοροστατοῦντος τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλίας κ. Ἱεροθέου, συμπραστατουμένου ὑπὸ Συνοδικῶν Ἀρχιερέων. Εἰς τὴν τελετὴν προσήλθεν καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Μακάριος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κιτίου κ. Ἀνθίμου.

Ὡσαύτως ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα Μακ. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρος, ἀνταποδίδων ἐπίσκεψιν τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ, ἐπεσκέφθη τὴν 29ην παρ. μηνὸς τοῦτον ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ Μεγάρῳ, ἐκφράσας καὶ προσωπικῶς τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Α. Μακαριότης κατελθοῦσα εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου ἐτέλεσεν Τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ εἰς Κύριον ἐκδημήσαντος Ἀρχιεπισκόπου.

Ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Αὐρόδεος καὶ ἡ Αὐτοῦ Ἀγιότης ὁ Πατριάρχης τῶν Σέρβων κ. Βικέντιος.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ἀπροσδόκητος - καὶ ὡς κεραυνὸς ἀληθῶς ἐν εὐδία - ὑπῆρξεν ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἀσθενείας τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Λωροθέου. Διότι ἦτο ὑγιής. Καὶ εἰργάζετο ἐντατικῶς καὶ πολυμύχθως, ὀρθοστατῶν ἐπὶ ὥρας πολλὰς, παρὰ τὴν φλεβίτιδα ἐκ τῆς ὁποίας ἐπασχεν, καὶ ἀνταποκρινόμενος πληρέστατα πρὸς τὰς πολλαπλὰς καὶ μεγάλας ὑποχρεώσεις, ποὺ εἶναι συμφνεῖς καὶ ἀπορροεῖν ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν του ἀξίωμα. Οὐδεμίαν δὲ ἡσθάνετο ἢ κεφαλαλγίαν ἢ καὶ ἄλλην ὀχλησὶν σχετικὴν πρὸς τὴν βαρεῖαν νόσον ὑπὸ τῆς ὁποίας, ὡς κατεδείχθη, κατείχετο. Ὁ δὲ ἐμφανιζόμενος ἐνίοτε κάματός του - σωματικὸς καὶ ψυχοπνευματικὸς - ἀπεδίδοτο εἰς τὴν ἔντασιν τῆς προσπάθειάς του καὶ τοῦ συνιστάτο - χωρὶς ὅμως νὰ γίνεταί ἀποδεκτὸν - ἐφεκτικότης καὶ ἀναστολὴ τῆς ὁρμῆς του.

Διὰ τοῦτο κ' ἐξεπλάγησαν πάντες, ὅταν ἐπληροφορήθησαν, ὅτι αἰφνιδίως ἡσθένησε. Καὶ μάλιστα, ὅτι μὲ τὴν ἐμπύρετον κατάστασιν, ἐξεδηλώθησαν φαινόμενα ἀσταθείας βαδίσματος καὶ σκοτοδίνης.

Καὶ ἀρχικῶς μὲν ἐνοσηλεύθη ἐπὶ τριήμερον περίπου ἐν τῷ οἴκῳ του. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ κατάστασις δὲν ἐβελτιώτο καὶ ἐνεφανίζετο συνδρόμῳ καὶ γαστρικὸς φόρτος καὶ ἡμιπαρалуσία τοῦ ἀριστεροῦ του ἡμίσσεως, οἱ θεράποντες ἱατροὶ του συνέστησαν τὴν ἄμεσον μεταφορὰν του εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐδ-αγγελισμοῦ.

Ἐκεῖ εἰσῆχθη εἰς τὴν παθολογικὴν κλινικὴν τὴν ὁποίαν διευθύνει ὁ κ. Μπάκαλος, καὶ ὑπεβλήθη εἰς ἐπιμελημέναν καὶ παντοίας ἐπιστημονικὰς ἐξετάσεις. Καὶ μετὰ τὸ πέρασ αὐτῶν, συγκληθέντος Ἱατρικοῦ Συμβουλίου, ἀπεσαφηνίσθη, ὅτι ἐμφανίζει συμπτωματολογίαν ἐπεξεργασίας κατὰ τὸν δεξιὸν μετωπιαῖον λοβὸν τοῦ ἐγκεφάλου, ἐπιβεβαιωθέντος τούτου καὶ ὑπὸ τῆς ἡλεκτροεγκεφαλογραφικῆς ἐξετάσεως.

Κατόπιν τούτου ἐξεφράσθη ἡ γνώμη, ὅτι ὑφίστατο ἀνάγκη καὶ περαιτέρω ἐρεῖνης, διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς φύσεως τῆς ἐπεξεργασίας ταύτης. Ὡς πρῶτη δὲ τοιαύτη ἐρεῖνα ὑπεδείχθη ἡ ἐκτέλεσις ἀγγειογραφίας, ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὁποίας θὰ ἐξηρτάτο καὶ ἡ περαιτέρω ἀγωγή. Καὶ ἦτο μὲν δυνατόν νὰ συντελεσθῇ καὶ αὕτη ἐπιτυχῶς ἐν τῷ «Ἐδ-αγγελισμῷ», ἐκρίθη ὅμως σκόπιμον νὰ διακομισθῇ ἁμέσως εἰς Στοκχόλμην καὶ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Serafimelasettets, τοῦ ὁποίου διευθυντῆς τῆς νευροχειρουργικῆς του κλινικῆς εἶναι ὁ περίφημος ὄντως καὶ διεθνὸς φήμης Σουηδὸς Καθηγητῆς Oliversona καὶ ὅπου τὰ μέσα τῆς Ἐπιστήμης εἶναι ἄρτια καὶ ἀπολύτως πλήρη.

Καὶ ὄντως, κατόπιν ἐπικοινωνίας μετ' αὐτοῦ διὰ τῆς ἐν Στοκχόλμῃ Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Πρεσβείας μας, ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς, συνοδευόμενος, κατ' ἐκφρασθεῖσαν ἔντονον ἐπιθυμίαν του ὑπὸ τοῦ θερά-

ποντος ἱατροῦ του κ. Κατσαφάδου, βουλευτοῦ Πειραιῶς καὶ τ. Ὑπουργοῦ Προνοίας, τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἐκκλησίας» κ. Θ. Σπεράντσα, τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Γερασίμου Γαρμπῆ, καὶ τῶν συγγενῶν του κ. κ. Θ. Ραφαήλ καὶ Γ. Μαθιουδάκη, ἀκολούθου τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

Ἡ ἀναχώρησις ἐξ Ἀθηνῶν ἐπραγματοποιήθη τὴν πρωίαν τῆς Παρασκευῆς τῆς 5 Ἰουλίου. Μετὰ ὀκτάωρον δὲ πτήσιν προσεγγιώθη τὸ ἐπιφύρον τὸν σεπτὸν ἀσθενὴ ἀεροπλάνον εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Στοκχόλμης καὶ ἁμέσως διεκομίσθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Serafimelasettets. Ἐδῶς δὲ τὴν ἐπομένην ὁ καθηγητῆς κ. Oliversona τὸν ὑπέβαλεν εἰς νέας διαγνωστικὰς ἐρεῖνας καὶ ἐξετάσεις, καθ' ὅσον πρεσβεύει, ὅτι ἡ διαγνωστικὴ καὶ θεραπευτικὴ διαδικασία ἔχει μεγίστην σημασίαν. Καὶ εἶναι σημαντικωτέρα καὶ αὐτῆς τῆς ἐγχειρήσεως.

Αἱ ἐρεῖναι αὐταὶ διεξήχθησαν συντόμως. Καὶ παρὰ τὴν παρεμπροσθῆσαν Κυριακὴν, καθ' ἣν εἰς Στοκχόλμην τὰ πάντα ἀργοῦν, ἐσυνεχίσθησαν ἐπὶ διήμερον ἀδιαπτώτως. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμά τους ἐπεβεβαίωσε πλήρως τὰ πορίσματα τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων. Κατόπιν δὲ τούτου ἀπεφασίσθη νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐγχειρήσις τὴν ἐπομένην. Καὶ ὄντως τὴν Δευτέραν περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ Σουηδὸς καθηγητῆς ἐπεχείρησε τὴν ἐγχείρησιν. Ἡ ἐγχειρήσις ὑπῆρξεν κατ' ἐξοχὴν δυσχερής. Διότι ὁ ὄγκος εὗρίσκετο εἰς τὸ βάθος. Ἡ δὲ ἐπεξεργασία εἶχεν ἀρχίσει πρὸ πολλοῦ. Κ' ἐπειδὴ ὑπῆρξεν, ὡς προείπομεν, ἄνευ οὐσιωδῶν ὀχλημάτων, εἶχε χρονίσει ἀτυχῶς καὶ ἡ διάγνωσις καὶ ἡ παρέμβασις. Ἡ νόσος ὑπῆρξεν κατ' ἐξοχὴν ὑπουλος καὶ δὲν εἶχεν ἐμφανίσαι εἰμὴ ὀλίγας καὶ ἀσαφεῖς ἐνδείξεις.

Πάντως ἡ ἐγχειρήσις ἐτετελέσθη ἀριστοτεχνικῶς καὶ ὁ καθηγητῆς Oliversona διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἐπεβεβαίωσε τὴν ἔσοχον καὶ Διεθνῇ του φήμην. Διὰ τὸν διαπρεπῆ αὐτὸν ἐπιστήμονα ὁ ἀνθρώπινος ἐγκέφαλος καὶ οἱ μαϊνδροὶ του μὲ τὰ ἀναρίθμητα τριχοειδῆ ἀγγεῖα του, δὲν ἔχουν κανένα μυστικόν. Ἡ ἐγχειρήσις διήρκεσε ἐπὶ τρεῖς ὥρας καὶ πλέον, καθ' ἃς τὰ ἀπαλὰ καὶ ἀεροζύμωτα δάκτυλα τοῦ ἐπιφανοῦς νευροχειρουργοῦ ἐκινούντο μὲ θαυμασίαν δεξιότητι καὶ ταχύτητα. Καὶ τελικῶς ἀφῆρέθη ὁ ὄγκος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Σουηδὸς Καθηγητῆς ἀπεφάνθη ἁμέσως, ὅτι ἦτο πρωτοπαθὴς κακοήθους φύσεως. Ἐπηλήθευσε δὲ τοῦτο καὶ ἡ γενομένη ἐν συνεχείᾳ ἱστολογικὴ του ἐξέτασις. Πάντως ἡ ἐπέμβασις ἐπέτυχε καὶ ἡ ὑγεία τοῦ ἀιμνήστου Ἀρχιεπισκόπου ἔβαινε συνεχῶς βελτιουμένη καὶ ἀποκαθιστωμένη. Παρήλθεν δὲ ἀδιαταράκτως τὸ ὡς ἐπικίνδυνον θεωρούμενον μετεγχειρητικὸν ἐξάήμερον. Καὶ οἱ Σουηδοὶ ἱατροὶ, ὅχι μόνον εἶχον εὐοίωνους ἀπολύτως προβλέψεις. Ἀλλὰ καὶ ἐξέφρασαν τὴν ἐκπληξίν των διὰ τὴν γοργότητα καὶ τὴν δύναμιν μὲ τὴν ὁποίαν ἀντέδρασαν ὁ ὁργανισμὸς του.

Τὸ παλλαϊκὸν προσκύνημα τῆς Σεπτῆς Σωροῦ.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, καὶ ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος ἐκίνει πλέον ἐλευθέρως τὴν ἀριστερὰν τοῦ χεῖρα, καὶ τὸν πόδα, καὶ ἐλάμβανε τροφὴν καὶ συνδιελέγετο μὲ τὸ περιβάλλον του, ὅτε κατὰ τὴν ἐβδόμην πρὸς τὴν ὀγδόην μετεγχειρητικὴν ἡμέραν καὶ εἰς τὴν ἐπίτασιν τῆς μετεγχειρητικῆς κρίσεως, ἐνεφανίσθη, ὅπως ἀπροσδοκῆτως, κάμψις τοῦ μυοκαρδίου ἐπικίνδυνος, ἣτις ὅμως κατόπιν μεταγγίσεων αἵματος καὶ δραστηρίας καρδιοτονωτικῆς παρεμβάσεως παρήλθεν. Ἡ καρδιοπάθεια ὅμως αὐτῇ ἐπέδρασεν ἐπιβλαβὴς καὶ ἐπέτεινε τὸ ὑφιστάμενον εἰσέτι φλεγμονώδες οἴδημα, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, εἶναι πάντοτε ἀπότοκός τῆς ἐγχειρήσεως. Ἐνεφανίσθη δὲ ὑψηλὸς πυρετός, τοῦ ὁποῖου τὴν ὑφὴν καὶ ἀφορμὴν ἀπέδιδον οἱ θεράποντες Σονηδοὶ ἰατροὶ—τοῦ κ. Κατσαφάδου διαφανοῦντος— ἄλλοτε εἰς τὴν κῆσιν καὶ ἄλλοτε εἰς τοὺς πνεύμονας. Καὶ ἐπηγήθησαν ἀτυχῶς αἱ δυσοίαντοι προβλέψεις τοῦ κ. Κατσαφάδου πλήρως. Διότι, ὡς φαίνεται, ὁ πυρετός οὔτε ἀπὸ λοιμώξεω προήρχετο. Οὔτε ἀπὸ συλλογῆς. Οὔτε ἀπὸ τοῦ πνεύμονος. Ἄλλ' ἦτο κεντρικὸς τοιοῦτος. Ὁ συνεχιζόμενος οὗτος ἀδιαπτότως ὑψηλὸς πυρετός, ὁ ὁποῖος δὲν ὑπεχώρει, παρ' ὅλα τὰ χορηγούμενα ἀντιβιοτικά, ἐπέτεινεν, ὡς ἦτο ἐπόμενο, τὴν καρδιακὴν ἀρρυθμίαν. Καὶ ὁ ἀείμνηστος ἤρχισε καμπτόμενος· καὶ ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς 14ης ἡμέρας ἐβυθίσθη εἰς ὑπνηλίαν σχεδὸν ληθαργικὴν. Καὶ δὲν διηνυγίσθη σχεδὸν ἔκτοτε. Ἄλλ' αἱ ἐφιδρώσεις ἦσαν συνεχεῖς· καὶ ἡ ἀγωνία του προφανής, τὴν ὁποίαν καὶ παρηκολουθοῦμεν συντετριμμένοι, καὶ πλήρως ἀποκαρδιώσεως, ἂν καὶ μέχρι τῆς παραμονῆς τοῦ θανάτου του παρείχοντο εἰς ἡμᾶς - φιλόανθρωποι προφανῶς - ἐλπίδες.

Τὴν πρωΐαν τῆς 26ης ἡ κατάστασις του εἶχεν ἐπιδεινωθῇ καὶ ἦτο προφανές, ὅτι ὁ ἰσχυρὸς του ὁργανισμὸς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντίσχη περισσότερον.

Κλαίοντες παρὰ τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην του, τοῦ ἐπεδαφιλούμεν τὴν στοργὴν μας. Καὶ ὁ Σονηδικὸς οὐρανὸς συμμεριζόμενος τὸν σπαραγμὸν μας ἐθρήνει καὶ αὐτός. Διότι ἔβρεχε σχεδὸν συνεχῶς.

Περὶ τὴν 10ην πρωΐν ὁ ἀρχιμανδρίτης Γεράσιμος Γαρμπῆς τοῦ ἀνέγνωσε τὰς εὐχὰς τοῦ εὐχελαίου, τὰς ὁποίας προφανῶς ἠσθάνθη καὶ παρηκολούθησεν. Ἐν συνεχείᾳ δὲ μετέλαβε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ἦνοιξε δὲ τοὺς γλῦκεις τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ μᾶς παρηκολούθει, ἐνῶ τὰ χεῖλη του ἐπιθύριζον κάτι, ποῦ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ τὸ διευκρινήσωμεν, διότι ἦτο κατεξηνημένος πλέον. Ἐκτοτε ἐπῆλθεν ἀπώλεια τῆς συνειδήσεώς του πλήρως. Τὴν δὲ 1 καὶ 42' ἀκριβῶς τῆς Παρασκευῆς ὑπέκρινεν εἰς τὸ μοιραῖον ἀπὸ καρδιακὴν ἀνεπάρκειαν· καὶ ἡ εὐγενικὴ του ψυχὴ, μ' ἓνα ἐλαφρότατον στεναγμὸν, ἐπτερύγισεν πρὸς τοὺς κόλπους τοῦ αἰδίου Φωτός, μακρὰν τῆς φιλάτης γῆς τῆς Ἑλλάδος μας...

Δὲν ὑπάρχει ἀληθῶς συντριπτικώτερα ὁδὸν, ἀπὸ ἐκείνην τῶν σιωπηλῶν ὥρων, τὰς ὁποίας διήλθομεν παρὰ τὸ σεπτὸν του σκήνωμα.

Τὸ Νοσοκομεῖον εἶναι παλαιόν, κτισθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1792. Κατὰ τὴν ἐποχὴν δηλαδὴ τῆς Γαλλικῆς

Ἐπαναστάσεως. Ἐχει δὲ στέγην μελανίζουσαν καὶ περιβολὸν ἐδρὸν καὶ κατάφυτον. Ἀλλὰ τὰ δένδρα, δὲν ἐθρόνουν. Καὶ οἱ ἄνθρωποι γύρω μας δὲν ἐβάδιζον, ἀλλὰ κατωλισθαινον ὡς σκιαί. Καὶ μία ἀδιατάρακτος γαλήνη περιέβαλλε τὰ πάντα.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ περιβολοῦ καὶ ἀκριβῶς ἐναντι τοῦ δωματίου, ὅπου ἐκοιμάτο πλέον τὸν αἰώνιον ὕπνον τοῦ ἀείμνηστος, ὑπάρχει μία πηγή. Τὰ ἀραχνόειδῃ τῆς ὅμως ὕδατονήματα ἐπιπτον καὶ αὐτὰ μέσα εἰς μίαν μαρμαρίνην λεκάνην ἐντελῶς ἀθορύβως, ὡς δάκρυα. Καὶ περὶ αὐτὴν ἐπτερύγιζον σμῆρη πανημέρων σπουργιῶν, τὰ ὁποῖα ἦσαν βωβὰ καὶ σιωπηλά. Ὡσὰν νὰ εἶχον καὶ αὐτὰ συνείδησιν τῆς ιερότητος τῶν πικρῶν μας ἐκείνων στιγμῶν.

Καὶ μόνον ἓνας μελανειμονῶν κόσσυφος, κρυμμένος εἰς τὰ πυκνὰ φυλλώματα τῶν τριγύρω δένδρων, ἐσκόρπιζεν κατὰ διαστήματα ἀπαλούς καὶ κρυσταλλίνους κελαηδισμούς, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐνεθύνιζαν τὸν γαλανὸν μας οὐρανὸν καὶ τὰ ἀρώματα τῶν βουνῶν μας. Καὶ ὁ πόνος μας ἔγινε βαθύτερος. Καὶ τὰ δάκρυά μας ἐκύλησαν κρουνήδον....

Τὴν ἐπομένην, ἀφοῦ ἠδῆρεψαμεν τὸ σεπτὸν σκήνωμα, τὸ μετεφέραμεν εἰς τὴν ἐν Στοκχόλμῃ Ὁρθόδοξον Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν, ὅπου καὶ εὐλαβῶς τὸ ἐναπεθέσαμεν.

Ὁ Ρωσικὸς οὗτος ναὸς εὐρίσκεται εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πολλὰς συνοικίας τῆς Στοκχόλμης, ἡ ὁποία, ὡς πόλις, δὲν ἐκτείνεται εἰς δαιδαλώδη κύματα ἀρρυθμίας, ἀλλ' εἶναι ὑποτεταγμένη εἰς αὐστηρὸν ρυθμὸν καὶ εἰς πολεοδομικὴν γεωμετρικότητα.

Τὸ ἰσόγειον λοιπὸν μῖας ἐκ τῶν γραφικῶν τῆς πολυκατοικίῶν ἔχει μεταποιηθῇ εἰς Ὁρθόδοξον Ρωσικὸν ναόν, εὐπρεπῇ κατὰ πάντα, καὶ τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος. Εἰς αὐτὸν ἐκκλησιαζόμεθα κατὰ τὴν παραμονὴν μας ἐκεῖ. Καὶ εἰς αὐτὸν, ἐγγενέστατα παραχωρηθέντα, ἐφάλλομεν ἐπανελημμένως λιτὰς καὶ παρακλήσεις ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας. Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν μετεφέραμεν νεκρὸν πλέον, καὶ συντετριμμένον· ἐνῆλαμεν καὶ τὴν νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν του.

Συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐκδήλωσις τοῦ πένθους καὶ τῆς συντριβῆς τῶν ὀλιγαρίθμων Ἑλλήνων τῆς Στοκχόλμης καὶ τῶν συμπτωματικῶς παρευρισκομένων ἐκεῖ. Ἀφθονα ἦν τῆς Σονηδικῆς γῆς, προσφερθέντα ἀπὸ αὐτοῦ, ἐκάλυψαν τὴν ἀγίαν του σορὸν. Μεταξὺ τούτων ὅπως ἰδιαίτερος διεκρίνετο ὁ στέφανος δάφνης μὲ τὰς γαλονολεύκους ταινίας, τὸν ὁποῖον κατέθεσεν ὁ πρεσβευτὴς μας κ. Ἀλέξης Κύρου, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπεχαιρέτησε τὸν νεκρὸν μὲ ὀλίγας συγκινητικὰς καὶ πλήρεις ἐξάρσεως λέξεις, καταλήξας ὅτι «ὀλίγος μὲν ἀτυχῶς ὑπῆρξεν ὁ χρόνος τῆς Ἀρχιερατείας του, ἐχάραξεν ὅμως κατὰ τοῦτον γραμμάς φωτεινάς, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν εὐτυχὴ καὶ μεγάλην κληρονομίαν διὰ τοὺς διαδόχους του».

Κατὰ τὴν νεκρώσιμον ταύτην ἀκολουθίαν παρέστη - διὰ πρώτην καὶ τελευταίαν φορὰν ἀτυχῶς ἐμφανισθεῖς - καὶ ὁ οἰκεῖος ἐπίσκοπος Στοκχόλμης κ. Ljungerberg. Οὗτος, μετὰ τοῦ ἐξαιρέτου πρεσβευτοῦ μας κ. κ. Ἀλέξη Κύρου καὶ τῆς ἐγγενεστάτης

Κυρίας του, συνώδευσε τὴν σεπτὴν σορὸν ἕως τὸ ἀεροδρόμιον.

Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ἐπίσης παρέστησαν καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες τῆς Στοκχόλμης, προεξάρχοντος τοῦ προθυμοτάτου ἐν παντὶ κ. Γ. Γεωργιάδου, ἀπὸ τριακονταετίας ἐγκατεστημένου ἐκεῖ. Ἐκ μέρους τοῦ ἐπισήμου Κράτους καὶ τῶν Σουηδικῶν Ἀρχῶν οὐδεμία - οὔτε σκιώδης κἂν - ἐσημειώθη ἐμφάνις, τόσον κατὰ τὴν ἱερὰν ἐκείνην στιγμὴν, ὅσον καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκεῖ νοσηλείας τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου. Ἐπίσης δὲν παρέστη—προφανῶς ἐξ ἀγνοίας—οἰοσδήποτε ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Θρόνου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἐπέδειξεν εἰς τὴν θλιβεράν αὐτὴν περίστασιν ὑψηλόφρονα συναισθήματα καὶ βαθύτατον σεβασμὸν πρὸς τὴν ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν, εἶχεν ἀποστείλει εἰς Στοκχόλμην πρὸς μεταφορὰν τοῦ σεπτοῦ σκηνώματος καὶ

πρὸς τιμητικὴν συνοδείαν τοῦ στρατιωτικὸν ἀεροπλάνον τύπου Ντακότα. Τούτου ἐπέβαινον δέκα Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀεροπορίας μας, ἥτοι οἱ σμηναγοὶ Γαρυφαλάκις Ν., Σκαρίμπας Γ., Φλώρος Ἀλ., καὶ οἱ ὑποσμηναγοὶ Μανραντωνάκις Γ., Μυσταλούλης Εὐάγγ., Μπελέσης Δ. καὶ Τριπόδης Α., διατελοῦντες ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀντισμηναρχοῦ Σουφρῖλα Δημ. καὶ τοῦ ἐπισμηναγοῦ Κουτσουνάκη Δ.

Τὸ ἀεροπλάνον ἔφθασεν εἰς Στοκχόλμην τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας καὶ ἀπεγειώθη ἐξ αὐτῆς, φέρον τὸ φέρετρον τοῦ σεπτοῦ νεκροῦ κεκαλυμμένον διὰ τῆς Ἑλληνικῆς μας σημαίας, τὴν ἐνδεκάτην πρωϊνὴν τῆς ἐπομένης ἡμέρας. Διὰ μέσου δὲ τῆς Γαλλίας, ὅπου κ' ἐστάθμευσεν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Chaumont, καὶ τῆς Ρώμης, ὅπου ἐπίσης ἐστάθμευσεν, ἔφθασεν εἰς τὸ Ἀεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ τὴν ἐννάτην πρωϊνὴν τῆς Πέμπτης (1ης Αὐγούστου).

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κων. Καραμανλῆς ἀσπαζόμενος εὐλαβῶς τὴν σεπτὴν σορὸν.
Ὅπισθεν αὐτοῦ ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς κ. Γεροκωστόπουλος.

ΑΦΙΞΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΗΣ ΣΕΠΤΗΣ ΣΟΡΟΥ

Εἰς τὸ Ἀεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀνέμενον τὴν ἀφίξιν τοῦ σεπτοῦ σκηνώματος ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἱεροθέος, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Κωνσταντῖνος, Πατρῶν Θεόκλητος, Κορωθίας κ. Προκόπιος, Θήρας κ. Γεώργιος, Ἀρτης κ. Σεραφεῖμ, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Δαμασκηνός, Ἱερισσοῦ, Ἀγ. Ὄρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Κυπριανός, Παραμυθίας κ. Δωρόθεος, Δρυϊνουπόλεως κ. Χριστοφόρος, Γόρτυνος καὶ Μεγαπόλεως κ. Εὐστάθιος, Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Φιλήμων καὶ Μηθύμνης κ. Κωνσταντῖνος, ὁ πρ. Κοζάνης κ. Ἰωακείμ, ὁ πρ. Δήμου κ. Βασίλειος, οἱ βοηθοὶ Ἐπίσκοποι τοῦ μεταστάntος Ἀρχιεπισκόπου Εὐρίπου κ. Ἀλέξιος, Ρωγῶν κ. Διονύσιος καὶ Μαραθῶνος κ. Δαμασκηνός, ὁ Ὑπουργός Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεροκωστόπουλος, οἱ Δήμαρχοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμ. Χρυσόστομος Θέμελης, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀρχιμ. κ. Γαβριὴλ Καλοκαιρινός, ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καθηγητῆς κ. Ἰ. Καμύρης, ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καθηγητῆς κ. Ἰωαννίδης, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἐκλιπόντος Ἀρχιεπισκόπου, κληρικοὶ καὶ πλῆθος λαοῦ.

Ἡ σορὸς τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου, περιβελημένη τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἐναπετέθη ἐπὶ εἰδικοῦ αὐτοκινήτου, ἐνῶ τμήμα τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας ἀπέδιδεν τὰς κεκανονισμένας τιμάς. Μεθ' ὃ ἐσχηματίσθη πομπή, ἧς ἡγεῖτο αὐτοκίνητον φέρον τὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοὺς Διακόνους τοῦ ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, ἐνδεδυμένους τὰ ἱερατικά αὐτῶν ἄμφια, εἶπετο τὸ φέρον τὴν Σορὴν αὐτοκίνητον, ὅπισθεν δ' αὐτοῦ ἠκολούθουν ἐπ' αὐτοκινήτων οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι τοῦ Μεταστάntος, Ἱεράρχαι, ἐπίσημοι κ.λ.π.

Ἡ οὕτω σχηματισθεῖσα πομπὴ ἔφθασεν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῶν Ἀθηνῶν, ἐνθα ἡ σορὸς τοῦ μεταστάntος ἐναπετέθη ἐπὶ εἰδικοῦ βάθρου, ἀμέσως δ' ἐτελέσθη τρισάγιον, χοροστατοῦντος τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλ/νίας κ. Ἱεροθέου, παρισταμένων τῶν Σεβ. Συνδικῶν Συνέδρων, Ἱεραρχῶν, τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Βασ. Ἐπιτρόπου Καθηγητοῦ κ. Καμύρη καὶ ἄλλων ἐπισήμων. Μεθ' ὃ ἤρξατο τὸ προσκύνημα τῆς σεπτῆς σοροῦ, εἰς ὃ προσήλθεν ἐκ τῶν πρώτων ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κων. Καραμανλῆς καὶ ὁ Ὑπουργός τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεροκωστόπουλος. Ἐν τῷ μεταξὺ πλῆθι κόσμου πληροφορηθέντα τὴν ἀφίξιν τῆς σοροῦ ἤρχισαν συρρέοντα εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν, ἐνθα ἐν μέσῳ βαθυτάτης συγκινήσεως προσεκύουν τὴν Σεπτὴν Σορὴν τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου.

Τὸ προσκύνημα τῆς σοροῦ συνεχίσθη καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Πέμπτης καὶ Παρασκευῆς καὶ μέχρι

τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν τοῦ Σαββάτου. Χιλιάδες λαοῦ πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας προσήλθον καὶ ἐν συγκινήσει ἠσπάσθησαν τὴν δεξιὰν τοῦ Σεπτοῦ νεκροῦ, ἀποτίοντες ὑστατον φόρον τιμῆς εἰς τὸν τόσον ἀγαπηθέντα ὑπὸ τοῦ ποιμνίου τοῦ Ἱεράρχην. Ἰδιαίτεραν συγκίνησιν ἐπροκάλεσεν ἡ προσέλευσις εἰς τὸν ναὸν τριῶν ἀσθενῶν τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων, οἵτινες φερόμενοι ἐπὶ φορείων καὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ τῆς Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος κ. Μπρισιμιτζάκη, κατέθεσαν ἀνθή ἐπὶ τοῦ Σκηνώματος τοῦ εὐεργέτου αὐτῶν Ἀρχιεπισκόπου. Ὡσαύτως εἰς τὸν Ναὸν προσήλθον ἐν σώματι καὶ προσεκύνησαν τὴν Σεπτὴν σορὴν οἱ ἐξ Αἰθιοπίας, Οὐγκάντας, Φιλλανδίας κλπ. φοιτηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Γενικῶς δ' εἶπεῖν πάνδημον ὑπῆρξεν τὸ πένθος διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Κυροῦ Δωροθέου. Ἐντονος δὲ ἐξεδηλώθη ἡ στοργὴ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ πρὸς τὸν σεπτὸν νεκρόν. Πλήθη λαοῦ προσήρχοντο καὶ παρέμενον ἐπὶ ὥρας πλησίον τοῦ Σεπτοῦ Ἱεράρχου αὐτῶν ἐν κατανύξει προσευχόμενα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

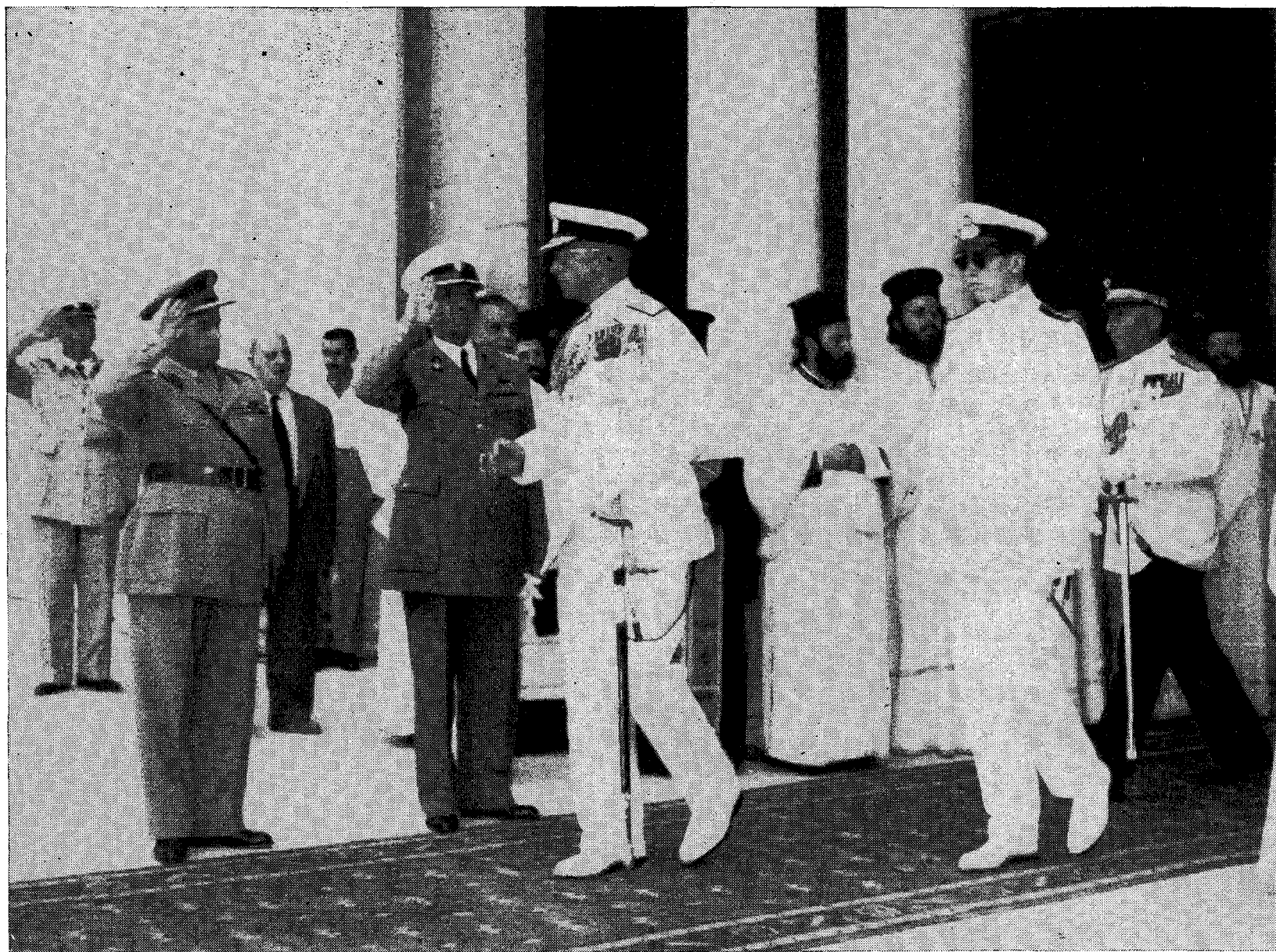
Καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Σεπτοῦ Σκηνώματος μέχρι τῆς κηδείας τετραμελὴς τιμητικὴ φρουρὰ ἐξ ἀρχιμανδριτῶν καὶ ἐγγάμων κληρικῶν παρέμενον πλησίον τοῦ νεκροῦ, ἐν ᾧ διάκονοι ἀνεγίνωσκον, κατὰ τὰ εἰωθότα, τὸ Ψαλτήριον καὶ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. Ἐξ ἄλλου καθ' ἐκάστην πρωΐαν ἐτελεῖτο ἐν τῷ ἱ. Μητροπολιτικῷ Ναῷ ἡ Θεία Λειτουργία, χοροστατοῦντων ἐκάστοτε Σεβ. Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων. Πλεῖστοι ἐπίσης Ἱεράρχαι προσήλθον καὶ ἐτέλεσαν Τρισάγιον ἐπὶ τῆς Σοροῦ τοῦ μεταστάntος.

Στεφάνους ἐπὶ τῆς Σεπτῆς σοροῦ κατέθεσαν πολυπληθεῖς Ὁργανώσεις καὶ Ἰδρύματα, ἐγγνωμονοῦντα διὰ τὴν φιλόστοργον μέριμναν καὶ εὐεργετικὴν δράσιν τοῦ Κοιμηθέντος ποιμενάρχου.

Εἰς τὸ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν ἀνοιγὲν βιβλίον συλλυπητηρίων προσήλθον καὶ ἐνεγράφησαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Μακάριος, οἱ παρεπιδημοῦντες Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σ. Βενιζέλου, Ὑπουργοὶ καὶ Βουλευταί, Πρεσβευταὶ καὶ Διπλωματικοὶ Ὑπάλληλοι ξένων Πρεσβειῶν, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐν Ἑλλάδι ξένων Θρησκευμάτων, Ἀνώτατοι Δικαστικοί, Καθηγηταὶ Πανεπιστημίων καὶ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, Ἀνώτατοι πολιτικοὶ καὶ Στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐκπρόσωποι Συλλόγων καὶ Ἰδρυμάτων καὶ μέγας ἀριθμὸς κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Προκαθημένου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἤρχισαν νὰ καταφάνουν χιλιάδες τηλεγραφημάτων ἐξ ὅλων τῶν σημείων τοῦ κόσμου, τινὰ τῶν ὁποίων, κατ' ἐπιλογὴν, δημοσιεύονται εἰς ἄλλην στήλην τοῦ παρόντος τεύχους.

Ἐπίσης ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον πολλὰ ψηφίσματα Ἰδρυμάτων καὶ Ὁργανώσεων.

·Η Α. Μ. ο Βασιλεύς εξερχόμενος του Μητροπολιτικού ναού μετά τὸ πέρας τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ἡ νεκρώσιμος Ἀκολουθία ἐψάλη περὶ ὥραν 10ην τῆς 3ης τρ. μηνὸς εἰς ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀθηνῶν, παρουσία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου καὶ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, χοροστατούντος τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἱεροθέου, συμπαραστατουμένου ὑπὸ πολλῶν Ἀρχιερέων φερόντων τὴν ἱερατικὴν αὐτῶν στολήν.

Εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν παρήσαν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρος, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Μακάριος, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ Μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ξένων Θεοσκυτικῶν Δογμάτων, Βουλευταί, τὸ Διπλωματικὸν Σῶμα καὶ ἅπασαι αἱ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαί.

Εἰς τὸν πρὸ τοῦ Ναοῦ χώρον ἔλαβον θέσιν ἀντιπροσωπεῖαι Συλλόγων καὶ Ἰδρυμάτων. Τιμὰς ἀπέδιδον τμήματα στρατιωτικῶν Σχολῶν καὶ αἱ Φιλαρμονικαὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Εὐθὺς μετὰ τὴν προσέλευσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς ὑπ' Αὐτοῦ καταθέσεως στεφάνου ἐπὶ τῆς σεπτῆς σοροῦ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου, ἐψάλη ἐν μέσῳ βαθύτατης συγκινήσεως ἡ Νεκρώσιμος Ἀκολουθία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανὸς ἐξεφώνησεν ἀπ' ἄμβωνος, Συνοδικῇ ἐντολῇ, τὸν κατωτέρω δημοσιενόμενον ἐπικήδειον λόγον.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, προσκυνήσαντες τὸν σεπτὸν νεκρὸν, ἀπῆλθον. Μεθ' ὃ ἐγένετο ἡ ἐκφορὰ τοῦ ἱεροῦ σκηνώματος, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἐκδοθὲν πρόγραμμα, ἔχον ὡς ἔπεται:

Τὴν 3ην Αὐγούστου 1957, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10 π.μ. ψαλίσεται ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ΚΥΡΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΥ.

Τὴν 10ην π. μ. ὥραν θέλει ἀφικθῇ εἰς τὸν Ναὸν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς.

Θέλουσι παραστῇ εἰς τὸν Ναόν: Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, τὰ Μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ Βουλευταί, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων καὶ τῶν Ὁρθόδοξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὁ Ἐξάρχος τοῦ Παναγίου Τάφου, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν ξένων Δογμάτων, οἱ πρῶην Πρωθυπουργοί, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων, οἱ Μεγαλόσταυροι τῶν Β. Ταγμάτων Σωτήρος, Γεωργίου Α' καὶ Φοίνικος.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ παρ' αὐτῷ Γενικὸς Ἐπιτρόπος τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὁ Πρύτανης καὶ ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καπο-

διστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ Πρύτανης καὶ ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, ὁ Πρύτανης καὶ ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὁ Πρύτανης καὶ ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ὁ Πρύτανης καὶ ἡ Σύγκλητος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Οἱ Πρέσβεις καὶ οἱ Πρεσβευταί, οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων καὶ τῆς Βουλῆς, ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηνῶν, οἱ Γενικοὶ Διευθυνταὶ τῶν Ὑπουργείων καὶ τῆς Βουλῆς, οἱ Ἀνώτατοι Ταξιάρχαι τῶν Β. Ταγμάτων Σωτήρος, Γεωργίου Α' καὶ Φοίνικος, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετών, ὡς καὶ οἱ ἐπιτιμοὶ ἰσόβαμοι πρὸς τοὺς ὡς ἄνω Δημόσιοι λειτουργοί, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, αἱ Πολιτικαὶ Ἀρχαὶ μετὰ τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν αὐτῶν.

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων Στρατοῦ, Ναυτικοῦ καὶ Ἀεροπορίας, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Στρατοῦ, οἱ Ἀντιστράτηγοι, οἱ Ἀντιναύαρχοι καὶ Ἀντιπτεράρχοι, ὁ Ἀντιστράτηγος Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς, οἱ ἐν ἀποστρατεῖᾳ Ἀντιστράτηγοι, Ἀντιναύαρχοι καὶ Ἀντιπτεράρχοι (ἐν στολῇ), οἱ Ὑποστράτηγοι, Ὑποναύαρχοι, Ὑποπτεράρχοι, οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, οἱ ἐν ἀποστρατεῖᾳ Ὑποστράτηγοι, Ὑποναύαρχοι καὶ Ὑποπτεράρχοι (ἐν στολῇ), οἱ Ταξίαρχοι, αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν, θάλασσαν καὶ ἀέρα Στρατοῦ, Χωροφυλακῆς, Λιμενικοῦ Σώματος, Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας.

Ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἰδρυματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Ἀντιπροσωπεῖται Πανελληνίῳ Ἐπιτροπῇ Ἐνώσεως Κύπρου καὶ Κεντρικῇ Ἐπιτροπῇ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγώνος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ Γενικοῦ Ἐφόρου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου Ἐφεσίων Ἀθηνῶν-Αἰγαίου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ἐπιμελητηρίων, ἡ Διοίκησης τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος, ἡ Διοίκησης τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, οἱ Πρόεδροι τῶν ἀνεγνωρισμένων Λογοτεχνικῶν Σωματείων, οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν, Ἀντιπροσωπεῖται τῶν ἐφέδρων ἐκ μονίμων καὶ τῶν ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν, τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀναπήρων πολέμου, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ Ἀντιπροσωπεῖται τοῦ Σώματος τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α., Ἀντιπροσωπεῖται τοῦ Σώματος Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν, τὰ Προεδρεῖα καὶ τὰ μέλη τῶν Συμβουλίων τῶν Ἐπιστημονικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ὄργανων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, τὰ Προεδρεῖα καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐργατικῶν Ὄργανων, ἡ Ἐθνικὴ Ἐνωσις Βορείων Ἑλλήνων, τὰ Προεδρεῖα τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν, Ἀντιπροσωπεῖται τῆς Ἐνώσεως Ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως 1941-1944, οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ Διοικητικὰ

Ἡ σεπτή σορὸς φερομένη τιμητικῶς ἐπὶ κιλλίβαντος.

Συμβούλια των Συλλόγων και Σωματείων και αἱ Ὁργανώσεις Ἀλυτρώτων.

Οἱ κ. κ. Ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Κρατῶν, αἱ ἐν Ἑλλάδι Συμμαχικαὶ Ὁργανωτικαὶ Ἀποστολαί, αἱ Ἀποστολαὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θέλουσι κληθῆ, ὥπως παραιρεθῶσιν εἰς τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν.

Περίοδος: Διὰ τοὺς Πολιτικούς: Ζαχέττα ἡ λευκὴ περιβολὴ μετὰ μέλανος λαίμοδετου. Διὰ τοὺς Ἀξιωματικούς τοῦ Στρατοῦ Ἐξηρᾶς, τοῦ Β. Ναυτικοῦ, τῆς Β. Ἀεροπορίας: Ἡ προβλεπομένη παρὰ τῶν Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς νεκρώσιμου Ἀκολουθίας, ἡ σептὴ Σορὸς θέλει τοποθετηθῇ ἐπὶ κυλίσβαντος.

Τὰς ταινίας θὰ ἀνέχουν Συνοδικὰ Μέλη, ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων καὶ εἰς Ἀντιστράτηγος ὁρισθέντος ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ ἐπικήδειος πομπή, ἐκκινουσα ἐκ τοῦ Ναοῦ, θέλει διέλθει διὰ τῶν οδῶν Εὐαγγελιστρίας, Ἑρμοῦ, Πλατείας Συντάγματος, ὁδοῦ Γεωργίου τοῦ Α' καὶ Λεωφόρου Βασιλίσσης Ἀμαλίας καὶ καταλήξει εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον.

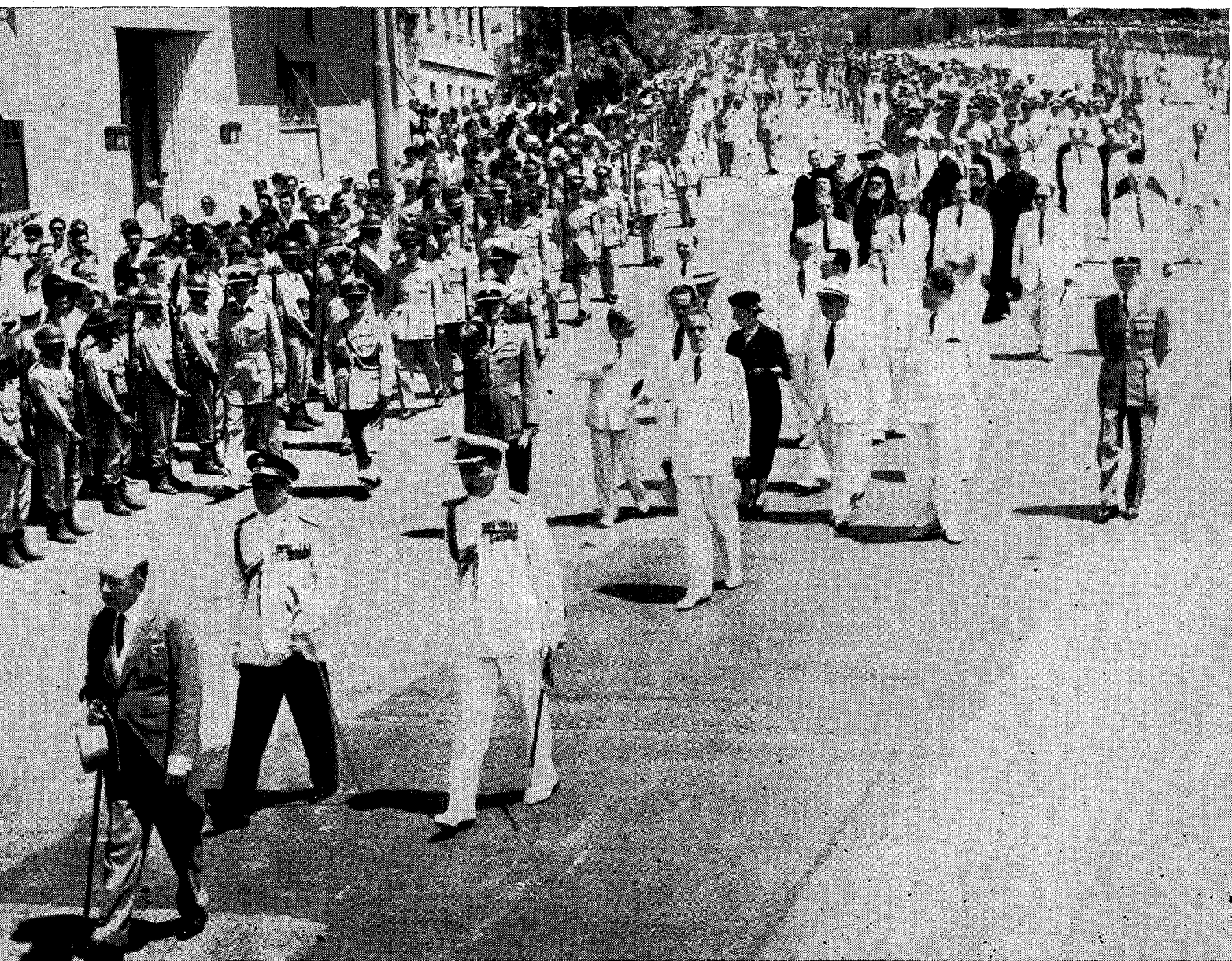
Ἡ πομπὴ σχηματισθῆσεται ὡς ἑξῆς:

Ἀστυνομικὴ Δύναμις.—Μουσική.—Ὁ ἔχων τὸ Γενικὸν Πρόσταγμα καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον αὐτοῦ.—Στρατιωτικὰ Τμήματα.—Ὁ Σταυρὸς καὶ τὰ Ἱερὰ Ἐξαπτέρυγα.—Ὁ Ἱερὸς Κληρὸς.—Ἡ Ἱεραρχία.—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος.—Ὁ ἐνταῦθα εὐρισκόμενος Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου.—Οἱ στέφανοι.—Τὰ παράσημα.—Ἡ ΣΟΡΟΣ ἐπὶ κυλίσβαντος.—Οἱ φέροντες τὸ πένθος Συνοδικοί.—Οἱ βοηθοὶ Ἐπισκοποὶ τοῦ ἐκλιπόντος.—Οἱ συγγενεῖς τοῦ Νεκροῦ.—Ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως.—Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, τὰ Μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.—Οἱ Ἐκπρόσωποι καὶ Ἐξαρχοὶ τῶν Πατριαρχείων καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ξένων δογμάτων.—Οἱ Πρόσβεις καὶ οἱ Πρεσβευταὶ τῶν ξένων Κρατῶν μετὰ τῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορικῶν Ἀκολουθῶν.—Οἱ διατελέσαντες Πρωθυπουργοί, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων, οἱ Μεγαλόσταυροι τῶν Βασιλικῶν Ταγμάτων Σωτήρος, Γεωργίου Α' καὶ Φιλνικίος.—Οἱ Βουλευταί.—Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Ἀρείος Πάγος, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἡ Ἀκαδημία, τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, τὸ Νομικὸν Συμβούλιον. Οἱ Πρυτάνεις, αἱ Σύγκλητοι καὶ οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τοῦ Ἑθνικοῦ Μετσόβιου Πολυτεχνείου καὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.—Οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Στρατοῦ, Ναυτικοῦ καὶ Ἀεροπορίας, ὁ Ἀντιστράτηγος Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ Ἀντιστράτηγοι, Ἀντιναύαρχοι καὶ Ἀντιπτεράρχοι ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀποστρατεία (ἐν στολῇ), καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Συμμαχικῶν Ἀποστολῶν.—Οἱ Πρόσβεις καὶ οἱ Πρεσβευταί, οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων καὶ τῆς Βουλῆς. Ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ οἱ Γενικοὶ Διευθυνταὶ τῶν Ὑπουργείων τῆς Βουλῆς. Οἱ Ὑποστράτηγοι, Ὑποναύαρχοι, Ὑποπτεράρχοι ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀποστρατεία (ἐν στολῇ), οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, οἱ Ταξίαρχοι.—Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον.—Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν.—Οἱ Διοικηταὶ καὶ Ὑποδιοικηταὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν, Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ.—Ἀντιπροσωπεῖται Ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀποστρατεία (ἐν στολῇ).—Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν.—Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ὑπουργείων κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.—Ἀντιπροσωπεῖται Κατωτέρων Ἀξιωματικῶν.—Ἀντιπροσωπεῖται Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Ἐνώσεως Κύπρου καὶ Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος.—Ἀντιπροσωπεῖται τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἀττικῆς καὶ Λαρίσης.—Ἀντιπροσωπεῖται τῶν ὑπὸ τοῦ αἰμνήστου Ἀρχιεπισκόπου προεδρευομένων Ἰδρυμάτων.—Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικη-

τικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ Γενικοῦ Ἐφόρου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου Ἐφετείων Ἀθηνῶν-Αἰγαίου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ἐπιμελητηρίων, ἡ Διοίκσις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος, ἡ Διοίκσις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, οἱ Πρόεδροι τῶν ἀνεγνωρισμένων Λογοτεχνικῶν Σωματείων, οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν, τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ὁργανώσεων τῶν ἐφέδρων ἐκ μονίμων καὶ τῶν ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν, τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀναπήρων πολέμου, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἡ Διοίκσις τοῦ Σώματος τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α., τὸ Συμβούλιον τοῦ Σώματος Ἑλληνίδων Ὀδηγῶν, τὰ Προεδρεῖα καὶ τὰ μέλη τῶν Συμβουλίων τῶν Ἐπιστημονικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ὁργανώσεων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, τὰ Προεδρεῖα καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐργατικῶν Ὁργανώσεων, ἡ Ἐθνικὴ Ἐνωσις Βορείων Ἑλλήνων, τὰ Προεδρεῖα τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, ἀξιωματικῶν, υπαξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν, ἡ Διοίκσις τῆς Ἐνώσεως Ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως 1941-1944, οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων καὶ αἱ Ὁργανώσεις Ἀλυτρώτων.—Συντεταγμέναι Ἀντιπροσωπεῖται Ἀναπήρων πολέμου, Ἀδελφῶν Νοσοκόμων Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Παλαιῶν πολεμιστῶν, Προσκόπων καὶ Ὀδηγῶν.—Ἀντιπροσωπεῖται Σωματείων καὶ Συλλόγων μετὰ λαβάρων.—Τμήματα Στρατοῦ, Μουσική, Ἀστυνομικὴ Δύναμις.—Ἐνεκεν ἐλλείψεως ἐπαρκoῦς χώρου ἐντὸς τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ, αἱ Ἀντιπροσωπεῖται τῶν Σωματείων καὶ Συλλόγων θέλουσι παραμείνει ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ εἰς τὴν Πλατείαν Μητροπόλεως, καταλαμβάνουσαι τὰς ὑπὸ τὴν ἐντεταλμέναν ἀξιωματικῶν ὑποδειχθσομένης αὐταῖς ἐπὶ τόπου θέσεις.—Κατὰ τὴν Πομπὴν αἱ τῶν κεκλημένων ομάδες θ' ἀκολουθήσωσι τὴν ἐν τῷ προγράμματι καθωρισμένην τάξιν, ἡ μία ὀπισθεν τῆς ἄλλης καὶ εἰς πέντε βημάτων ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων, τῶν ἀποτελούντων ἐκάστην ομάδα τασσομένων ἐπ' ἐνός ἢ πλείονων ζυγῶν ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.—Ἡ τοιαύτη διάταξις δέον νὰ τηρηθῇ καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τῆς Πομπῆς.—Βοηθοὶ τοῦ Τελετάρχου, πολιτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοὶ θέλουσι παρακολουθεῖν τὴν τήρησιν τῆς τάξεως τῆς Πομπῆς.—Κυραὶ δὲν θέλουσι παραστῆ ἐν τῷ Ναῷ οὐδὲ ἀκολουθήσει τὴν Νεκρικὴν Πομπήν.—Μετὰ τὴν προσέλευσιν τῶν κεκλημένων εἰς τὸν Καθεδρικὸν Νάον, τὰ ὄχημα αὐτῶν δέον νὰ κατευθυνθῶσι πρὸς τὸ Νεκροταφεῖον, ἐνθα καὶ θ' ἀναμένωσι κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Τροχαίας Κινήσεως. Μόνον τὰ ὄχημα τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Κρατῶν, τῶν μὴ προτιθεμένων νὰ παρακολουθήσωσι τὴν Πομπήν, θὰ παραμείνωσι παρὰ τὸν Νάον, εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Τροχαίας Κινήσεως ὑποδειχθσομένης θέσεις.

Εἰς τὸν μεταστάντα Ἀρχιεπίσκοπον ἀπεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Κράτους τιμαὶ Πρωθυπουργοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, ὁ δὲ Δῆμος Ἀθηναίων παρεχώρησεν, τιμὴς ἔνεκεν, δωρεὰν τὸν πρὸς ταφὴν χώρον ἐν τῷ Α' Νεκροταφεῖῳ Ἀθηνῶν, παρὰ τοὺς τάφους τῶν προσηλομένων Ἀρχιεπισκόπων.

Χρὴς τελετάρχου ἐτέλεσεν ὁ ἐκ τῶν Συνοδικῶν Συνέδρων Σεβ. Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου κλπ. κ. Φιλάρετος, βοηθούμενος ὑπὸ Ἀρχιμανδριτῶν. Τὸ πένθος τῆς Ἐκκλησίας ἔφερον οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ Σύεδροι Δράμας κ. Γεώργιος, Φλωρίνης κ.

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον παρακολουθοῦντες τὴν ἐκφορὰν.

Βασίλειος, Κασσανδρείας κ. Καλλίνικος, οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι Εἰδίππου κ. Ἀλέξιος, Ρωγῶν κ. Διονύσιος, Μαραθῶνος κ. Δαμασκηνός, καὶ ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κ. Γαβριήλ Καλοκαιρινός. Τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου ἀνείχον οἱ Σεβ. Πατρῶν κ. Θεόκλητος, Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων, Λαρίσης κ. Δημήτριος, Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἰάκωβος, ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεροκωστόπουλος καὶ εἰς ἀντιστράτηγος.

Τῆς σοροῦ, φερομένης ἐπὶ κιλίβαντος τηλεβόλου, προηγουμένον οἱ βαστάζοντες τὰ παράσημα τοῦ μεταστάτος Πρωθυπουργοῦ Ἀρχιμανδρίται καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πανορ. ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Θέμελης, φέρων τὴν ἀρχιερατικὴν ράβδον τοῦ σεπτοῦ νεκροῦ καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου παν. ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομος Παπαϊγνατίου φέρων τὴν ἀρχιερατικὴν μίτραν.

Ἡ ἐπικήδειος πομπὴ διὰ τῶν ὁδῶν Ἐδαγγελιστρίας, Ἐρμού, Πλατείας Συντάγματος, Γεωργίου Α', Ἀμαλίας καὶ Ἀναπαύσεως ἔφθασε τὴν 12.30' εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν, ἐνθα ἐγένετο ὁ ἐνταφιασμός τοῦ σεπτοῦ σκηνώματος. Κατὰ τὴν ταφὴν τμήμα στρατοῦ ἔρριπεν τὰς κεκανονισμένας βολὰς.

Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου ἐτέλεσεν Τρισάγιον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὑδρας κ. Προκόπιος. Στεφάνους δὲ κατέθεσαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ Μακ. Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Ἰουστινιανὸς διὰ τοῦ ἐδῶ ἐκπροσώπου αὐτῶν, ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Α. Γεροκωστόπουλος ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἡ Ἐθνικὴ Ἐνωσις Κυπρίων, ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία Σουηδίας, ὁ Δῆμος Λαρίσης, ὁ Α. Π. Ο. Λαρίσης κ. ἄ.

Ο ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ Κον ΓΕΡΜΑΝΟΥ

«Πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ κοινὸν τοῦ βίου ἔταξας χρέος τοῦ ὄρου πληρωθέντος», λέγει τῷ Κυρίῳ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ ἄρτι εὐχῇ.

Κοινὸν ὄντως καὶ ἀνεξαίρετως πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ Θεὸς ἔθηκε πέρας τοῦ βίου τοῦ ἀνθρώπου, τὸν θάνατον. Διὸ πάντες οἱ γεννηθέντες ἀποθνήσκουσι. Καὶ πάντες οἱ ζῶντες ἀποθανούμεθα.

Συνηθέστατον φαινόμενον ὁ θάνατος τῇ ἀνθρωπότητι. Μοναδικὸν ὅμως καὶ ἀφευκτὸν δι' ἕκαστον ἀνθρώπου.

Λοιπὸν καὶ ὁ πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν Ἀρχιεπίσκοπος Δωροθέος, ἰδοὺ σήμερον ἐνώπιον ἡμῶν ἄνους καὶ νεκρός.

Μέγα τὸ μυστήριον. Πολύπλοκον τὸ φαινόμενον.

Ἡ ἀθάνατος πνοὴ τοῦ Δημιουργοῦ, ἡ τῷ Πρωτοπλάστῳ Ἀδὰμ ἐμφυσθεῖσα ἐγένετο ψυχὴ ζωσα. Ἐζωογόνησε τὸν χοῦν τὸν ἐκ τῆς γῆς ληφθέντα καὶ ἐγένετο ἀνθρώπος εἰς ψυχὴν ζωσαν ἐν τῷ ζωογονηθέντι σώματι. Καὶ ἔρχεται ὁ θάνατος «τοῦ ὄρου πληρωθέντος» κατὰ τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἐπέρχεται ὁ χωρισμός τῆς ἀθανάτου πνοῆς τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς, ἀπὸ τοῦ θνητοῦ χοϊκοῦ σώματος.

Ἡ ψυχὴ ἀνέρχεται εἰς τὸν Οὐράνιον Δημιουργόν, ἵνα δώσῃ λόγον τῶν πράξεων αὐτῆς, καὶ τὸ σῶμα, ὡς χῶμα, ἐπανέρχεται εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη.

Καὶ ὅμως τοῦτο δὲν εἶναι ἐξαφάνισις. Μένουσιν ἐν οὐρανοῖς τὰ ἔργα τοῦ βίου, ἀπόδειξις διὰ τὴν κρίσιν τῆς ψυχῆς ἐνώπιον τῆς θείας Δικαιοσύνης. Μένουσιν ἐπὶ τῆς Γῆς τὰ τεκμήρια τῆς ἐν γῇ δράσεως τοῦ θνήσκοντος.

Ἐχομεν ἄρα τὴν στιγμὴν ταύτην ἐνώπιον ἡμῶν κεκλησμένον τὸ βιβλίον τῶν πράξεων καὶ τὸν ἀπολογισμόν τοῦ βίου τοῦ προσφιλοῦς μας καὶ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Δωροθέου.

Φυλλομετρήσωμεν λοιπὸν ἐνώπιον Ὑμῶν, τῇ εὐγενεὶ ἀνοχῇ τῆς Ὑμετέρας ἀγάπης, συντομώτατα τὰς

ἐπιγραφὰς τῶν τριῶν κεφαλαίων τοῦ βίου τοῦ μέχρι πρὸ μικροῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς δοθείσης καὶ βαρέας ἐντολῆς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ἡ εὐάνδρος Ὑδρα ἔδωκεν εἰς τὸν νῦν ἄπνουν τὴν πρώτην ἀναπνοὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀέρος, πρὸ ἐξήκοντα ὀκτὼ περίπου ἔτων. Ἀφανὴς καὶ ἄσημος τότε ὁ σήμερον ἐπιφανὴς καὶ ἐπίσημος, ὡς πλειστάκις συμβαίνει ἐν τοῖς ἀνθρώποις. Ἐκεῖ τὰ πρῶτα βήματα, ἐκεῖ τὰ πρῶτα παιδεύματα. Ἐκεῖ αἱ πρῶται βαθμίδες τῆς ἀκολουθοῦσας συνεχοῦς πολυετοῦς ἀναβάσεως.

Πειραιεύς καὶ Ἀθῆναι ἀκολουθοῦν καὶ Γυμνάσιον καὶ Πανεπιστήμιον καὶ Θεολογικὴ Σχολὴ αὐτοῦ. Φοίτησις ἐν αὐτῇ καὶ τακτικὴ πρόοδος διαρκής.

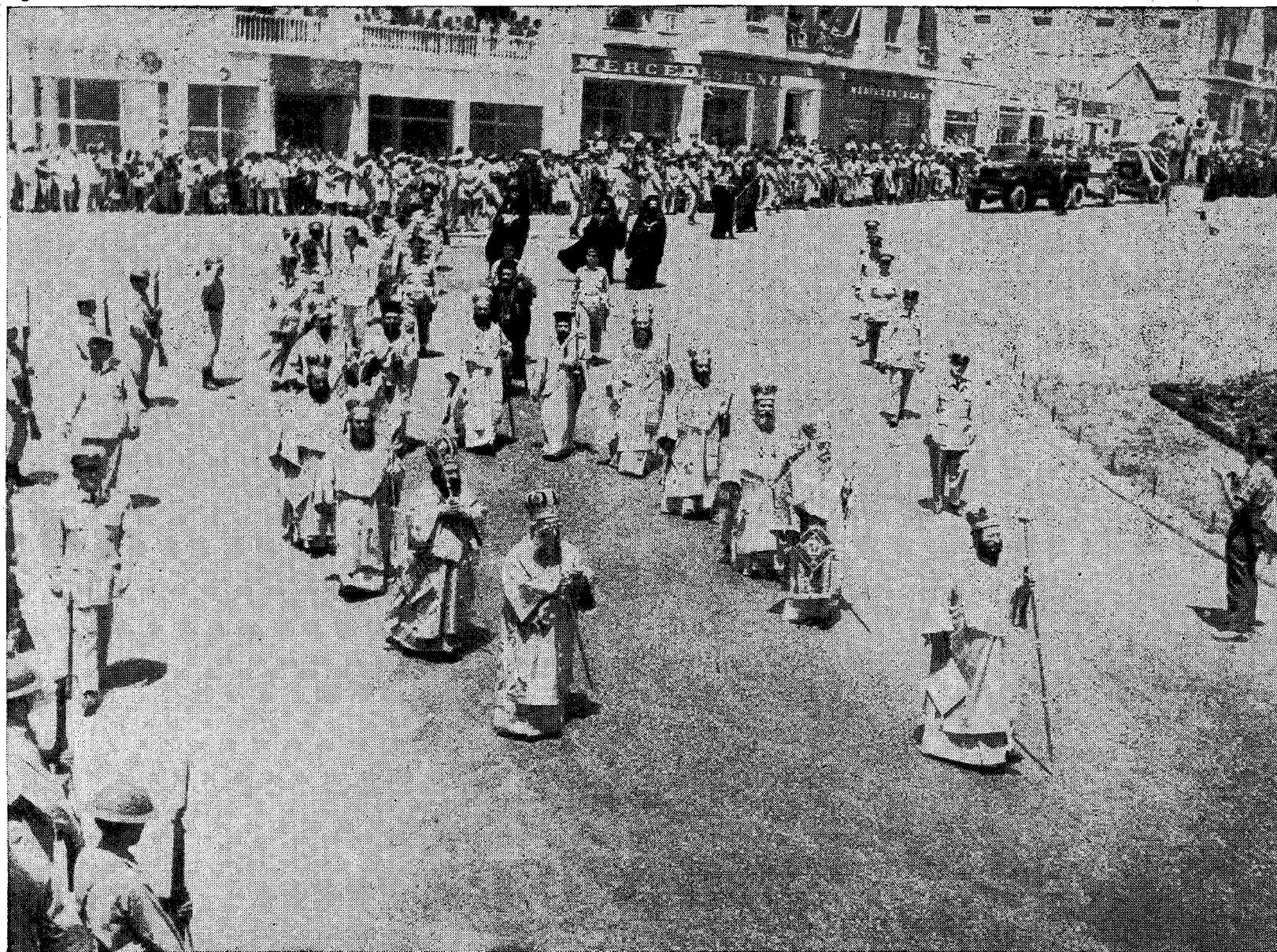
Ἐξετάσεις λίαν ἐπιτυχεῖς, ἐν αἷς καὶ ἐν τῇ Δογματικῇ Θεολογίᾳ ἐνώπιον ἀειμνήστου σοφοῦ Καθηγητοῦ, μετὰ τοῦ ταῦτα μαρτυροῦντος τὴν στιγμὴν ταύτην.

Ἀκολουθεῖ νομικὴ ἐπιμόρφωσις, καὶ ὁ κύκλος τῆς ἑλληνικῆς παιδείσεως συμπληροῦται, ἐπιστεγασθεὶς διὰ τῆς ἐν Λειψία ξένης μορφώσεως.

Ἰδοὺ ἐπιγραμματικῶς τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ Δωροθέου βιβλίου.

Ἄλλ' ἡ εὐάνδρος Ὑδρα ἀνέδειξε καὶ Ἱεράρχας ἐπιφανεῖς καὶ Κληρικοὺς εὐλαβεῖς. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν μας περιίπτται εἰς τοὺς ἐνδόξους βράχους αὐτῆς. Ἐνοικεῖ εἰς τὰς πατριαρχικὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀγωνιστῶν αὐτῆς ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος. Ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καὶ λαμπροὺς ναοὺς αὐτῆς. Καὶ αὕτη ἀκριβῶς ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν μας ἐνεφώλευσεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ μικροῦ Ὑδραίου Ἰωάννου Κοτταρά.

Μετέβαλλε τὸν Ἰωάννην εἰς Δωρόθεον, ἱεροδιάκονον. Εἰσήγαγε αὐτὸν εἰς τὸ ἅδυτον Ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐγκατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ δωδεκαετίαν ὅλην

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προπέμπουσα τὸν Σεπτὸν Νεκρόν.

ἐν τῷ ἀριστοκρατικῷ τῶν Ἀθηνῶν ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρύτση. Παραλλήλως ἐργάζεται ὁ νέος κληρικὸς εἰς τὸν ἰδρυθέντα τότε ἐκκλησιαστικὸν ὀργανισμόν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, καὶ ἀναπτύσσεται ἐν ἐκκλησιαστικαῖς μελέταις καὶ ἐργασίαις.

Ὅτε δ' ἦλθε ἡ γνωστὴ περίοδος, ὁ Δεκέμβριος τοῦ 1922, χειροτονεῖται Μητροπολίτης Κυθήρων εἰς μίαν τῶν, διὰ ποικίλους λόγους, ὀκτώ κενῶν Μητροπόλεων.

Εὐδοκίμως διακονήσας ἐν Κυθήροις ἐπὶ δώδεκα συναπτά ἔτη, προάγεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς Μητροπολίτην Λαρίσης, διατελέσας τοιοῦτος εἰκοσι καὶ ἐν ὀλόκληρα ἔτη, ἐργασθεὶς πολλάκις ἐπαξίως ὡς μέλος καὶ προεδρεύων τῆς Ἐκκλησιαστικῶν Ὁργανισμῶν ΟΔΕΠ καὶ TAKE.

Κλείει ἐνταῦθα τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ βιβλίου τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δράσεως τοῦ προκειμένου σεπτοῦ νεκροῦ.

Πλήρης ἤδη ποικίλης μορφώσεως καὶ πείρας ἀναζητεῖ τὴν ὑπάτην κορυφὴν τῆς Ἱεραρχίας ἐν τῇ Ὁρθόδοξῃ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ. Τὸν θρόνον τουτοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπὶ τούτῳ συνελοῦσα Ἱεραρχία διὰ μεγίστης πλειοψηφίας, τῇ 29 Μαρτίου παριππεύσαντος ἔτους, ἀναδεικνύει τοῦτον Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ διὰ λαμπρᾶς τελετῆς.

Καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ὁ ἐν Ὑδρᾷ γεννηθεὶς ἀφανής, ἐπιφανεὶς ἐν μέσαις Ἀθήναις. Ἔσθῃ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ὑψηλῆς πυραμίδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖθεν φαίνεται ἐγγύτερον ὁ Πανάγαθος καὶ βοηθὸς Θεός. Ἐκεῖθεν ἀκούεται εὐκρινέστερον ἡ θεία φωνὴ αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐκεῖθεν παρουσιάζονται εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Προκαθημένου πᾶσαι οἱ πολλαὶ καὶ ποικίλαι πλευραὶ τῆς πυραμίδος.

Τοιαύτη ἀληθῶς εἶναι ἡ θέσις τοῦ Ἀρχιερέως καὶ ἐτι μᾶλλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῇ Ἀγίᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ.

Ὡς πόλις ἐπάνω ὄρους κειμένη καὶ περίβλεπτος εἶναι οἱ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων διάδοχοι.

Ὡς φῶς ἐπὶ τῆς λυχνίας φωτίζει πάντας τοὺς ἐν Οἴκῳ Θεοῦ καὶ ἵνα οἱ βλέποντες τὰ καλὰ αὐτοῦ ἔργα δοξάζωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Διὰ τοῦτο καὶ αὐτοὶ οἱ μέγιστοι Πατέρες τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ ἐν τοῖς μάλιστα, ὁ γρηγόριος νοῦς τῆς Θεολογίας, ὁ θεολόγος Γρηγόριος ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον μετὰ τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ φίλου αὐτοῦ, Μεγάλου Βασιλείου, φοβηθεὶς τὸ ὕψος τῆς ἀρχιερωσύνης, εἰ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις ἐδιδάχθη, ἀλλὰ καὶ ἐδίδαξεν ὡς Διδάσκαλος τὴν ὑψηλὴν ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν. Καὶ διδάσκει ἔκτοτε τὰς ἐπερχομένας γενεὰς διὰ τῶν σοφῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ ἡ Ἀγία Αὐτοῦ Ἐκκλησία θέλει τὸν Ἀρχιερέα αὐτῆς καθαρὸν ἐν παντί ὡς χρυσὸν ἐκκαμινευμένον ἀπαντοίους καιροὺς ὥστε πανταχόθεν περιστρεφόμενον, μηδαμοῦ κίβδηλον ἤχεϊν ἢ

ὑπόχαλκον, μηδὲ φέρειν τι ὕλης τοῖς χείρουσι καὶ θερμότερου πυρὸς ἀξίους».

Ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος, ἀν εἶναι ὁ ἀρχιερεὺς, ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν ἔργον αὐτοῦ τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ ἀπεράντῳ αὐτοῦ ποικιλίᾳ χαρακτήρων. Διότι ὡς προσθέτει ὁ αὐτὸς ἅγιος Πατήρ, δυσχερέστατον εἶναι «ἄνθρωπον ἄγειν τὸ πολυτροπώτατον καὶ δυσχερέστατον τῶν ζώων».

Ταῦτα πάντα ἐδιδάχθη καὶ ἐγνώριζε καλῶς, εἴ περ τις καὶ ἄλλος, ὁ αἰδίδιμος καὶ νῦν προκείμενος νεκρός.

Ἡ ἀπὸ νεανικῆς ἡλικίας ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτοῦ μόρφωσις. Ἡ εἰδίκευσις αὐτοῦ ἐπὶ ζητημάτων τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ πνευματικοῦ Ποιμένος. Αἱ συγγραφικαὶ αὐτοῦ ἐνασχολήσεις ἐπὶ ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας, πάντα ταῦτα ἦσαν πεποιθήσεις αὐτοῦ καὶ δεδηλωμέναι γνῶμαι ἐν ταῖς ποικίλαις αὐτοῦ συγγραφικαῖς ἐργασίαις.

Μετὰ τῶν πεποιθήσεων τούτων ἀνῆλθεν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς πυραμίδος τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ φιλοτιμία καὶ εὐσυνειδησία αὐτοῦ ὑπεργόρευσεν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων αὐτοῦ. Αἱ περιστάσεις ὅμως καὶ αἱ κρατοῦσαι συνθήκαι ἀνῆγειρον ἀνυπέρβλητα καλῶματα εἰς τὰς προσπάθειάς αὐτοῦ.

Αἱ ἀνὰ τὸν κόσμον διαδεδομένα ἀντιθηρησκευτικαὶ ἰδέαι τοῦ ψευδοπολιτισμοῦ, τῶν ἀπολαύσεων καὶ τῆς ἐκκλίσεως τῶν ἡθῶν, τῶν ὕλιστικῶν θεωριῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκογενειακῶν ἀνατροπῶν, ἀνυψοῦντο ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς ἀνυπέρβλητα Σινικὰ τεῖχη.

Τὰ εἰσορμήσαντα ἔξωθεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κακόδοξα καὶ καινοφανῆ διδάγματα. Αἱ διχογνωμίαι καὶ διαιρέσεις ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, αἱ ἀπέθειαι καὶ παραβάσεις ἐπληττον καθ' ἡμέραν τὰς πύλας τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ καὶ τὰς ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νόμων ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις αὐτοῦ, καὶ ἐδημιουργοῦν ἐν αὐτῷ ψυχικὰς πιέσεις καὶ ἀναστατώσεις αἵτινες καθ' ἡμέραν ἐπληθύνοντο.

Οὕτω καὶ τὸ ἄλλοτε δοκιμασθὲν ὑπὸ ἀσθενείας σῶμα αὐτοῦ ἐν τέλει ἐκάμφθη ὑπὸ ἐμφανοῦς καὶ ἀδυσωπῆτου νόσου. Καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωρόθεος ἔφθασεν ὡς ἄνθρωπος εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεθὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κοινὸν πέρας τοῦ βίου.

Ἐκλείσει τὴν Ἐκκλησιαστικὴν αὐτοῦ σταδιοδρομίαν ἀγωνισθεὶς ἐν ἧ ἐτάχθη θέσει ὡς καλὸς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης.

Ἡμεῖς δὲ πάντες τὴν στιγμὴν ταύτην τιμῶντες τὸ ὑπέρτατον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἀξίωμα καὶ ἐγκωμιάζοντες τὰς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας προσπάθειάς τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, ἱκετεύομεν τὸν Πανάγαθον Θεὸν ἡμῶν, ἵνα κατατάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγίων καὶ τῶν Δικαίων.

Καὶ λοιπὸν προσφιλέστατέ μοι καὶ Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωρόθεε αἰωνία σου ἡ μνήμη.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΠΙΣΗΜΩΝ

Ἄμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις :

«Ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν κατέχει βαθεῖα θλίψις ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου.

Ἐν τῷ προσώπῳ του ἡ Ἐκκλησία χάνει προῶρως τὸν σεμνόν, τὸν σώφρονα καὶ τὸν δραστήριον Ἱεράρχην, τοῦ ὁποῖου εἶχε τόσον ἀνάγκην εἰς τοὺς δυσκόλους αὐτοῦς διὰ τὸ Ἔθνος καιρούς.

Ἄν καὶ σύντομος ἡ διέλευσις τοῦ μεταστάντος ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον, θὰ παραμείνῃ παράδειγμα ἐναρέτου καὶ συνετῆς διοικήσεως τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ πρότυπον Ἑθνικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως εἰς δλοὺς τοὺς τομεῖς».

Ὡσαύτως ὁ Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεροκωστόπουλος προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις :

Θλιβερόν καὶ ἀδόκητον ἄγγελμα ἔφθασε χθὲς ἐκ τῆς ξένης. Ὁ Προκαθήμενος τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωρόθεος, ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον ἐν Στοκχόλμῃ μετὰ βαρεῖαν νόσον τὴν 2. 42' μ. μ. τῆς Παρασκευῆς 26 Ἰουλίου.

Ὑποκλινόμεθα μετὰ βαθείας λύπης πρὸς τοῦ Σεπτοῦ του Σκηνώματος. Ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους ὁ ἐκλιπὼν Πρωθιεράρχης προβάλλει ὡς ἐπιβλητικὴ φυσιογνωμία τῆς Ἐκκλησίας μας, διὰ τὴν ὁποῖαν τὸ πλῆγμα ἐκ τοῦ θανάτου του εἶναι βαρύτερον. Ἡ μακρὰ διακονία του ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ μεγάλη προσήλωσις αὐτοῦ εἰς τὰς ἱερὰς παραδόσεις τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ βαθεῖα του ἐπιστημονικὴ καὶ δὴ νομοκανονικὴ κατάρτισις καὶ ἡ πρόσφατος, βραχεῖα μὲν, ἀλλὰ μεστή δραστηριότητος προσφορά του ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐξασφαλίζουν εἰς αὐτὸν τὴν ἀνεπιφύλακτον ἀναγνώρισιν. Ἡ σεπτὴ Μορφή του, θὰ ἐμπνέῃ εἰς τοὺς ἐπιγιγνόμενους τὴν ὑψηλὴν αἴσθησιν τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἀφωσώσεως πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὸ Ἔθνος».

Εἰς δηλώσεις του ἐξ ἄλλου πρὸς τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Ἐθνάρχης Κύπρου κ. Μακάριος εἶπεν τὰ ἑξῆς :

«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου θλίβεται βαθύτατα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἡγετικῆς ἐκκλησιαστικῆς μορφῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωροθέου. Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ σεπτοῦ Πρωθιεράρχου ἡ Ὁρθοδοξία χάνει ἱεροπρεπὴ καὶ σοφὸν ἄνδρα, ὁ δὲ Ἑλληνισμὸς ἰθύνουσιν πνευματικὴν φυσιογνωμίαν.

Ἰδιαιτέρων θλίψιν προξενεῖ ἡ ἀπώλεια τοῦ γεραοῦ ἱεράρχου εἰς τὸν Κυπριακὸν λαόν, ὅστις ἀπέβλεπεν εἰς τὴν σεπτὴν μορφήν του ὡς εἰς τὸν ἄσκον συμπαραστάτην τοῦ ἱεροῦ ἀγῶ-

Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ξένων Ἐκκλησιῶν παρακολουθοῦντες τὴν ἐκφοράν.

νος του και τὸν πιστὸν διερμηνέα τῶν ἐθνικῶν πόθων του. Ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Προέδρου τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Αὐτοδιαθέσεως Κύπρου ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Δωροθέος ἀνέπτυξε τῷ ὄντι ἐξαιρετικὴν πρωτοβουλίαν καὶ προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν. Ἰδιαίτερος σημαντικὴ ὑπῆρξεν ἡ εἰς τὸν ἀγῶνα συμβολὴ του κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν Σευχέλλαις ἐξορίας μας, καὶ προσωπικῶς δι' ἡμᾶς πολύτιμος ἡ ἀναλφθεΐσα ὑπ' αὐτοῦ σταυροφορεῖα πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἡμῶν.

Διερμηνεύοντες τὰ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ δεινῆστον ἀνδρὸς κατ'ὅδον αἰσθημάτων τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ ἀποτίομεν φόρον τιμῆς εἰς τὴν σεπτὴν μνήμην του, καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὁ Ὑψιστος τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων, ἀναδείξῃ δὲ ἀντάξιον αὐτοῦ διάδοχον.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Δωροθέου ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν :

«Τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐκφράζει τὴν βαθύτατην του λύπην διὰ τὴν ἀδόκητον ἀπώλειαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου. Ἡ δημοκρατικὴ του δύναμις παρήχε

τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἐγγύησιν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ πράγματι μέγα δυστύχημα ὁ θάνατός του».

Ἐκ τῆς Ε.Π.Ε.Κ. ἐξ ἄλλου ἐξεδόθη ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις :

«Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος στεροῦνται μιᾶς σπινίας θρησκευτικῆς, κοινωνικῆς, ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς προσωπικότητος, ἡ ὁποία ἀνῆλθεν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς πυραμίδος τῶν ἀξιών καὶ ἐπεβλήθη εἰς τὴν συνείδησιν ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ, διὰ τῆς πολυσχιδοῦς μορφώσεώς του, τῆς ἀκαμάτου ἐργασίας καὶ τῆς ἐμπράκτου ἀφοσιώσεως εἰς τὰ ἰδανικά τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ».

Ἀνακοίνωσιν ὡσαύτως ἐξέδωκε καὶ τὸ Δ.Κ.Ε.Λ., ἔχουσιν οὕτως :

«Ὁ θάνατος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου προκαλεῖ βαθύτατην λύπην εἰς τὴν Ὁρθοδόξην. Τὸ Δημοκρατικὸν κόμμα εὐχεται ὅπως ὁ διάδοχος ἀναδειχθῇ ἀντάξιός τοῦ προκατόχου Ἱεράρχου».

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἀπεστάλησαν σὺν τοῖς ἄλλοις τὰ κάτωθι συλλυπητήρια τηλεγραφήματα :

Τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου :

Θλίψει βαθύτατη ἐπληροφορήθημεν τελευτὴν Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κυροῦ Δωροθέου ἐκλεκτῆς ἱεραρχικῆς φυσιογνωμίας. Μετέχοντες πένθους ἀδελφῆς Ἐκκλησίας προὐφω στερήσει Προθιεράρχου αὐτῆς ἐδεήθημεν ὑπὲρ ἀναπαύσεως μακαρίας ψυχῆς αὐτοῦ, εὐχόμενοι Κύριος παραμυθῇσιν Ἐκκλησίαν Ἑλλάδος ταχεῖα ἀναδείξει διαδόχον κοιμηθέντος Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ ἡμᾶς ἐκπροσωπήσῃ κηδεῖαν Μητροπολίτης Βεργίας καὶ Ναούσης Ἀλέξανδρος.

Πατριάρχης Ἀθηνῶν

Τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας :

Συλλυπούμεθα θερμῶς Ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν Ἑλλάδος ἐπὶ θανάτῳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου. Κύριος ἀναπαύσαι ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων.

Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Χριστοφόρος

Τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας :

Μετὰ βαθύτατης λύπης ἐμάθομεν τὴν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς μετástασιν τοῦ μακαρίας μνήμης Δωροθέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Θερμῶς συλλυπούμεθα ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν Ἑλλάδος, Κλήρον καὶ Λαόν. Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ μεταστάντος Ἀρχιεπισκόπου. Ἐπίσκοπος Βασίλειος Σαμάχα ἀντιπροσωπεύσῃ ἡμᾶς κατὰ τὴν τελευτὴν τῆς κηδείας.

Πατριάρχης Ἀντιοχείας Ἀλέξανδρος

Τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων :

Μετὰ μεγάλης θλίψεως Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων συμμετέχει εἰς λύπην Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ θανάτῳ Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου. Προσενχόμεθα ἐπὶ Γολγοθᾷ ὑπὲρ ἀναπαύσεως ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ἐκλογῆς ἀνταξίου διαδόχου. Εἰλικρινῆ συλλυπητήρια.

Πατριάρχης Βενέδικτος

Τοῦ Σεβ. Μητροπ. τῆς Ρωσ. Ἐκκλησ. Νικολάου :

Αἱ καρδίαι ἡμῶν εἶναι ἐμπλεοὶ βαθύτατης ὁδύνης ἐξ ἀφορμῆς τοῦ θανάτου τοῦ ἁγίου Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του.

Μέλος τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας

Μητροπολίτης Νικόλαος

Τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ρουμανίας :

Βαθύτατα συγκινημένοι ἐκ τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τοῦ Προκαθημένου τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας Ἑλλάδος Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου, μὲ συντετριμμένην καρδίαν, ἐκφράζομεν ἐν ὀνόματι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρουμανικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν προσωπικῶς εἰλικρινῆ συλλυπητήρια διὰ τὴν βαρεῖαν ἀπώλειαν, ἡ ὁποία εὗρε τὴν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν Ἑλλάδος καὶ ἐκτενέομεν τὸν Πανάγαθον Θεὸν νὰ ἀναπαύσῃ μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν τὸν τὸν σεβάσμιον Ἀρχιεπίσκοπον καὶ νὰ χαρίσῃ Αὐτῇ νέον ἀξίον πηδαλιούχον.

Ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας Ἰουστινιανός

Τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας Σερβίας :

Συγκινημένοι ἐκ τοῦ ἀδοκήτου θανάτου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου, ἐκφράζομεν τῇ ἀδελφῇ Ἐκκλησίᾳ τὰ εἰλικρινῆ συλλυπητήριά μας.

Ἱερὰ Σύνοδος Ἐκκλησίας Σερβίας.

Τοῦ Μακ. Πατριάρχου τῶν Σέρβων :

Θλιβόμεθα πολὺ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ μεγάλου Προθιεράρχου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου καὶ ἐκφράζομεν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὰ βαθύτατα συλλυπητήριά μας.

Πατριάρχης Σέρβων Βικέντιος

Τοῦ Μακ. Πατριάρχου τῶν Βουλγάρων :

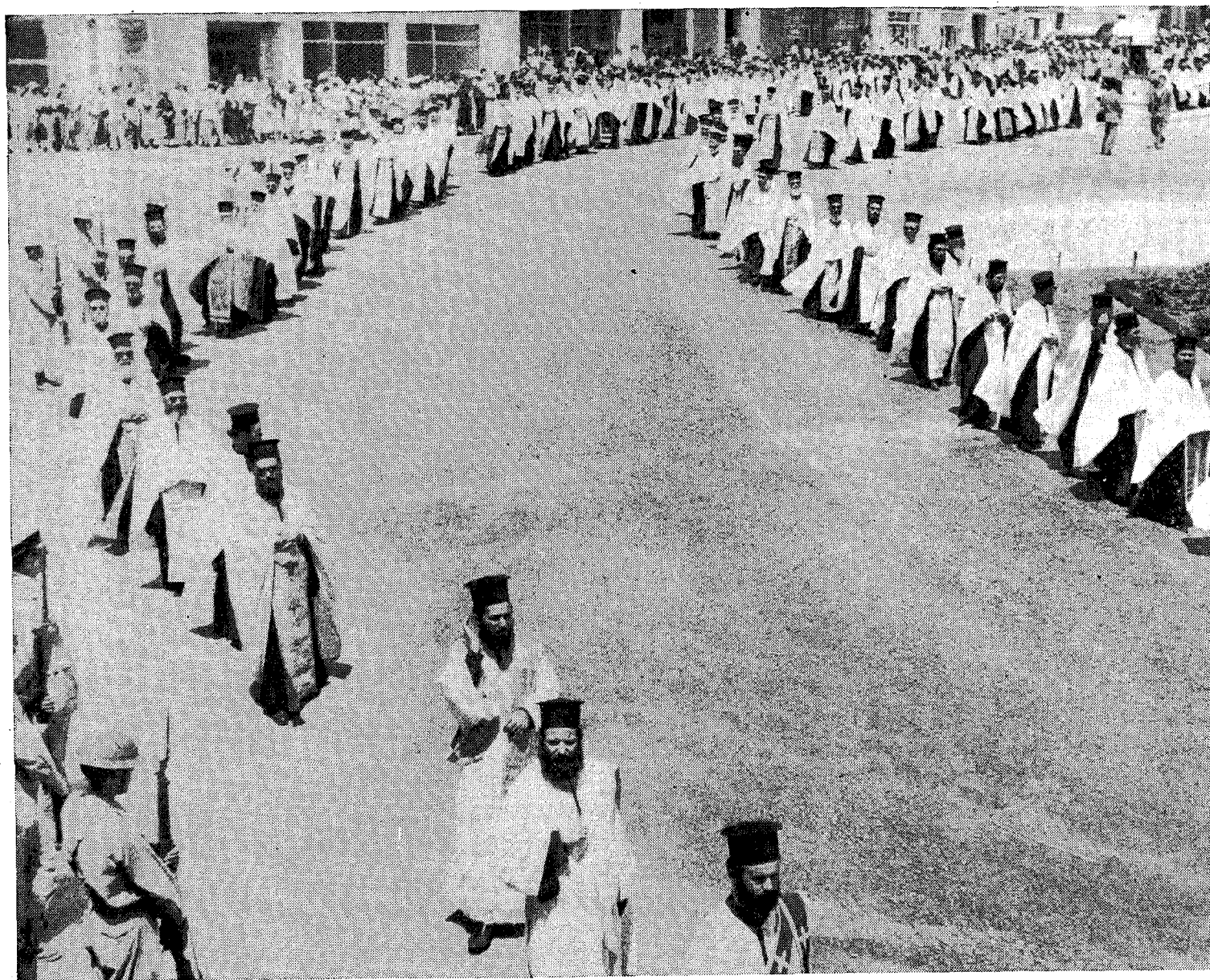
Ἐλάβομεν θλιβερὸν ἄγγελμα θανάτου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου. Συμμετέχομεν ἀδελφικῶς λύπῃ ἁγίας Ὁρθόδοξης Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸν ἀξίον ἀρχηγόν. Ὑποβάλλομεν Ὑμετέρα Σεβασμιότητι καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ προσωπικῶς ἡμεῖς καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς ἁγίας Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας Βουλγαρίας θερμὰ συλλυπητήρια. Ἀπευθύνομεν θερμὴν προσευχὴν πρὸς τὸν ζωοδότῃ Χριστὸν ὑπὲρ αἰωνίων ἀναπαύσεως ἐν σκηναῖς δικαίων.

Κύριλλος Βούλγαρος Πατριάρχης

Τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς :

Ἐγκαρδῶς συλλυπούμενοι Ἐκκλησίαν Ἑλλάδος ἐπὶ ἀδοκήτῳ θανάτῳ Προκαθημένου Αὐτῆς, ὁλοφύχως εὐχόμεθα Κύριος ὁ Θεὸς καθοδηγήσῃ Ἱεραρχίαν Αὐτῆς πρὸς ἐκλογὴν διαδόχου ἀνταξίου μεγάλων προβλημάτων ἀντιμετωπιζομένων παρ' Αὐτῆς σήμερον.

Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαήλ

Τὸ ἱερατεῖον κατὰ τὴν ἐκφορὰν τοῦ ἱεροῦ σκήνους.

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κρήτης:

Αἶαν συγκεκινημένοι ἐπὶ ἀδοκίῳ θανάτῳ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Δωροθέου ἐκφράζομεν βαθύτατα συλλυπητήρια εὐχόμενοι Ὑψίστῳ ὑπὲρ ἀναπαύσεως ψυχῆς αὐτοῦ.

Κρήτης Εὐγένιος

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Περγάμου:

Ὁλοφύως μετέχων πένθους Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τελευτῇ Μακαριωτάτου Προκαθημένου, δέομαι Κυρίου ἀναπαύσῃ ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν, ἀναδείξῃ ἄξιον διάδοχον.

Περγάμου Ἀδαμάντιος

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυρηναίας:

Βαθύτατα συλλυπούμενοι γεγραρὸν Ἐκκλησίαν Μητροδὸς Ἑλλάδος ἐπὶ ἀδοκίῳ θανάτῳ σεπτοῦ Προκαθημένου Ἀδῆς Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου εὐχόμεθα ὀλοφύως ὅπως ἀναπαύσῃ Κύριος ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ ἀναδείξῃ ἄξιον διάδοχον συνεχιστὴν μεγάλων παραδόσεων Ἐκκλησίας καὶ Ἑθνους.

Κυρηναίας Κυπριανὸς

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Αὐστραλίας:

Βαθύτατα συλλυπητήρια ἐπὶ θανάτῳ προσφιλοῦς γεγραρὸν Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου.

Αὐστραλίας Θεοφύλακτος

Τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Τιμοκίου:

Βαθέως συλλυπούμεθα ἐπ' αἰφνιδίῳ θανάτῳ ἁγίου Προερχομένου Δωροθέου.

Ἐπίσκοπος Τιμοκίου Αἰμιλιανὸς

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λέρου:

Ἐπὶ τῇ ἐν Κυρίῳ τελευτῇ προκαθημένου συλλυπούμαι Μητροπολίτῃ Ἐκκλησίᾳ ὑποκλίνομαι πρὸ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ σοροῦ.

Λέρου Ἰσιδωρος

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κώου:

Συμμεριζόμεθα θλίψιν Ἐκκλησίας Ἑλλάδος ἐπὶ θανάτῳ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου.

Κώου Ἐμμανουὴλ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρπάθου:

Βαθύτατα συγκεκινημένος τελευτῇ Προκαθημένου Ἐκκλησίας Ἑλλάδος ὑποβάλλω θερμὰ συλλυπητήρια Ἱερὰν Σύνοδον.

Καρπάθου Ἀπόστολος

Τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πάφου:

Ἱερὰ Μητρόπολις Πάφου καὶ Ἑλληνικὸς Παφιακὸς λαὸς ἐκφράζουν βαθεῖαν τὴν λύπην των ἐπὶ τῷ θανάτῳ σεπτοῦ Προκαθημένου, ὀλοφύως εὐχονται ὅπως Κύριος ἀναπαύσῃ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς ἁγίων καὶ ἀναδείξῃ ἄξιον αὐτοῦ διάδοχον.

Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Μητροπόλεως Πάφου
Ἀρχιμ. Ἀνθιμος

Τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μελίτης:

Κατόδυνος ἐπ' ἀγγέλματι θανάτου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου τελούμεν Τρισάγιον σήμερον ἐν Νεᾷ Ὑόρκῃ, προσευχόμεθα Κύριος ἀναπαύσῃ ψυχὴν αὐτοῦ, ἀναδείξῃ ἄξιον Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Ἑλλάδος Προκαθημένου.

Ὁ Μελίτης Ἰάκωβος

Τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Σαλαμῖνος:

Κατόδυνος τὴν ψυχὴν ἐπληροφορήθημεν περὶ τοῦ θανάτου σεπτοῦ Προκαθημένου Ἐκκλησίας Ἑλλάδος μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου. Εὐχόμεθα Κύριος ἀναπαύσῃ ψυχὴν αὐτοῦ, ἀναδείξῃ ἄξιον διάδοχον.

Σαλαμῖνος Γεννάδιος

Τῶν Ὁρθοδόξων Ἀρμενίων Ἑλλάδος:

Ἐπὶ θλίβερῳ ἀγγέλματι θανάτου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Δωροθέου, ἐκφράζω Ὑμῖν θερμὰτα συλλυπητήρια ἐμοῦ καὶ Ὁρθοδόξων Ἀρμενίων Ἑλλάδος. Εἴθε Κύριος φωτίσῃ καὶ τάξῃ αὐτὸν μεταξὺ Πατέρων οὐρανοῦ βασιλείας.

Ἰσαὰκ Βαζαριάν, Πατριαρχικὸς ἐκπρόσωπος καὶ Μητροπολίτης Ὁρθοδόξων Ἀρμενίων Ἑλλάδος.

Τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας:

Εἰλικρινῇ συλλυπητήρια διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου καὶ προσευχὰς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβουρίας

Τῆς Σουηδικῆς Ἐκκλησίας:

Ἐκ μέρους Σουηδικῆς Ἐκκλησίας ἐκφράζω βαθύτατην συμπαθεῖαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου. Κύριε ἐλέησον.

BRILIOTH

Τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν:

Βαθέως συνεκινήθημεν ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου. Ἐκ βαθέων συμμετέχοντες πένθους Ἐκκλησίας Ἑλλάδος.

Διὰ τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Φίσερ Τόφτ

Τῆς Παγκοσμίου Ἐκκλησιαστικῆς Ὑπηρεσίας:

Ἐπὶ τῷ θλίβερῳ ἀγγέλματι τῆς ἀποδημίας εἰς Κύριον τοῦ Προκαθημένου τῆς Αὐτοκεφαλῆς Ὁρθοδόξης Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυροῦ Δωροθέου, ἡ ἐν Ἑλλάδι Ὁργάνωσις τῆς Παγκοσμίου Ἐκκλησιαστικῆς Ὑπηρεσίας συμμεριζομένη τὸ βαρὺ πένθος, ὅπερ ἐπληξε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζει τὴν βαθύτατην θλίψιν τῆς διὰ τὴν πρόωρον ἀπώλειαν τοῦ σεπτοῦ Ἱεράρχου.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Παγκοσμίου Ἐκκλησιαστικῆς Ὑπηρεσίας
Walter S. Kilpatrick

Τοῦ Ραββίνου Θεσσαλονίκης:

Μετὰ βαθύτατης θλίψεως ἐπληροφορήθημεν ἀπροσδόκητον θάνατον Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἑκκλησίας Ἑλλάδος Δωροθέου. Συμμεριζόμεθα ἐκ βάθους καρδίας βαρὺ πένθος Ἐκκλησίας καὶ διεόμεθα Ὑψίστῳ ὑπὲρ ἀναπαύσεως ψυχῆς Του.

Ραββῖνος Θεσσαλονίκης Ἀζάρια

Τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου Ἑλλάδος:

Ἐπὶ ἀδοκίῳ ἀπωλείᾳ ἁγίου Προερχομένου Δωροθέου ἡμετέρον Συμβούλιον ὑποβάλλει θερμὰτα συλλυπητήρια.

Κεντρικὸν Ἰσραηλιτικὸν Συμβούλιον Ἑλλάδος.

Τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως:

Ἐπὶ θανάτῳ μακαριστοῦ Προερχομένου κυροῦ Δωροθέου Κυβερνήσις βαθύτατα θλιβομένη ἐκφράζει Ὑμῖν καὶ Σεβασμίᾳ Ἱερᾷ Συνόδῳ θερμὰτα συλλυπητήρια. Ἡ μνήμη τοῦ μεταστάτος ἔσται ἀγία.

Πρόεδρος Κυβερνήσεως
Κ. Καραμανλῆς

Τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς:

Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων μετέχουσα πένθους Ἐκκλησίας ἐπὶ θανάτῳ Προκαθημένου Ἀδῆς ὑποβάλλει θερμὰ συλλυπητήρια.

Κ. Ροδόπουλος, Πρόεδρος Βουλῆς

Τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως:

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου ὑποβάλλω Ὑμῖν καὶ Ἀγίᾳ Συνόδῳ Ἐκκλησίας θερμὰ συλλυπητήρια.

Ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως
Κ. Τσάτσος

3. Νά ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

4. Νά διατεθῇ ἀντὶ στεφάνου ποσὸν 1.000 δραχμῶν ὑπὲρ τῆς Φοιτητικῆς Λέσχης τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

5. Νά διακοποῦν αἱ ἐργασίαι τῶν γραφείων κατὰ τὴν ὥραν τῆς κηδείας.

6. Νά δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς τὸν Τύπον.

Θεσσαλονίκη, τῇ 27ῃ Ἰουλίου 1957

Ὁ Πρύτανης Στ. Παξινοῦς.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν συνελοῦσα σήμερον τὴν 26ην Ἰουλίου 1957 ἡμέραν Παρασκευῆν καὶ ὥραν 5 μ.μ. εἰς ἐκτακτὸν συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Δωροθέου

καὶ τὴν βαθυτάτην θλίψιν αὐτῆς ἐκδηλώσασα ἐπὶ τούτῳ ψηφίζεῖ ὁμοφώνως:

1. Νά ἀποστείλῃ συλλυπητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ τοὺς συγγενεῖς τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος Πρωθιεράρχου.

2. Νά συνοδεύσῃ σύσσωμος ἡ Σχολὴ τὴν ἐκφορὰν.

3. Νά διατεθῶσιν ἀντὶ στεφάνου χίλια (1.000) δραχμαὶ εἰς ἀπόρους φοιτητὰς τῆς Θεολογίας.

4. Νά δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὸν Τύπον.

Ὁ Κοσμητὼρ Κωνστ. Μπόνης.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ, τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης συνελοῦσα ἐκτάκτως σήμερον τῇ 27ῃ Ἰουλίου 1957 ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Κοσμητείας αὐτῆς ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τῆς ἐκδημήσεως εἰς Κύριον τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυροῦ Δωροθέου ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς:

1. Νά ἐκφράσῃ τὰ συλλυπητήρια αὐτῆς εἰς τε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸν Τοποτηρητὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

2. Νά ἀντιπροσωπευθῇ κατὰ τὴν κηδείαν διὰ τοῦ Κοσμητόρος.

3. Νά διατεθῇ ἀντὶ στεφάνου ποσὸν δρχμ. 300 ὑπὲρ τῆς Φοιτητικῆς Λέσχης τοῦ Πανεπιστημίου.

4. Νά δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ἐν τῷ ἡμερησίῳ Τύπῳ Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Θεσσαλονίκη τῇ 27 Ἰουλίου 1957.

Ὁ Κοσμητὼρ Δ. Μωραΐτης.

Ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, συνελοῦσα ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Δωροθέου

ἀνδρὸς πολυτίμου ἐκπαιδευτοῦ προσενηκόντος εἰς τε τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, συνέταξε τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα:

1) Νά ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ τριήμερον εἰς ἑνδειξὴν πένθους ὡς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκφορᾶς.

2) Νά παρακολουθήσῃ ἡ Σύγκλητος τὴν ἐκφορὰν, καὶ

3) Ν' ἀποσταλῶσιν συλλυπητήρια γράμματα πρὸς τε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποδημήσαντος εἰς Κύριον Πρωθιεράρχου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1957

Ὁ πρύτανης Δ. Πίππας. Οἱ Συγκλητικοί: Ἀ. Κουτσοκώστας, Γ. Χατζόπουλος, Ἀ. Ρουσόπουλος, Ἀ. Παππᾶς, Κ. Κιτσίκης, Ε. Σακελλάρης, Φ. Βασιλείου, Κ. Παπαϊωάννου, Δ. Ραυτόπουλος, Δ. Κορωνάιος, Σ. Χόρς, Κ. Ἀσκητόπουλος. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Ἀγγ. Ἀθανασιάδης.

Ἡ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, συνελοῦσα ἐκτάκτως

ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου

Κυροῦ Δωροθέου

ἀνδρὸς διαπρέφαντος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ πολυτίμου παρασχόντος ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος,

Ψηφίζει ὁμοφώνως, ὅπως

1. Παρακολουθήσῃ αὕτη τὴν ἐκφορὰν.

2. Ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τῆς Σχολῆς ἐπὶ τριήμερον.

3. Νά σταλῶσι συλλυπητήρια γράμματα πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1957.

Ὁ Πρύτανης Βασ. Δ. Κριμπᾶς. Ὁ Γραμματεὺς Γ. Δαδιδῆς.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνεχόμενον ὑπὸ βαθυτάτης ὁδύνης ἐπὶ τῷ ἀδοκῆτῳ θανάτῳ τοῦ ἀοιδίου Προέδρου αὐτοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

κυροῦ Δωροθέου

Ψηφίζει:

1. Ὅπως ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς οἰκείους τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός.

2. Ὅπως ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία καὶ ἀργήσωσι τὰ γραφεῖα τοῦ Ὁργανισμοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

3. Ὅπως παρακολουθήσωσι τὴν κηδείαν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὁργανισμοῦ.

4. Ὅπως κατατεθῇ ἀντὶ στεφάνου τὸ ποσὸν τῶν 1.000 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1957.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως καὶ Ἀρωγῆς Ὁρθόδοξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος (TAKE), συνελοῦσα εἰς ἐκτακτὸν συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Προέδρου αὐτοῦ

Κυροῦ Δωροθέου

προσενγκόντος μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἰδρυμα, ἐκφράζει τὴν βαθυτάτην αὐτοῦ θλίψιν καὶ ψηφίζει:

1. Νά ἀναρτηθῇ ἐπὶ 8ήμερον μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Ὁργανισμοῦ εἰς ἑνδειξὴν συμμετοχῆς εἰς τὸ βαρὺ πένθος.

2. Νά παραστῇ κατὰ τὴν κηδείαν καὶ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐκφορὰν τοῦ σεπτοῦ σκηνώματος.

3. Νά ἀργήσωσι τὰ γραφεῖα τοῦ Ὁργανισμοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

4. Νά κατατεθῇ στέφανος.

5. Νά ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Σώματος εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος.

6. Νά δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Τύπου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1957

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Πατρὼν Θεόκλητος. Τὰ Μέλη: Ἰω. Καρμίρης, Π. Μπαρσακούλιας, Γ. Κελεμένης, Γ. Γιάννου, Γ. Τσακαλαδάκης, Κ. Σπυρόπουλος, Θεόκλητος Στράγκας, Δαμασκηνὸς Παπαχρίστου, Γεώργ. Οἰκονομόπουλος, Πέτρος Σούλης. Ὁ Διευθύνων Ζαφ. Κέπετζης. Ὁ Γραμματεὺς Χρ. Χηριάδης.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (ΟΔΕΠ) συνεχόμενον ὑπὸ βαθυτάτης ὁδύνης ἐπὶ τῷ ἀδοκῆτῳ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου αὐτοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

ὀψίστας προσενγκόντος ὑπηρεσίας ἐπὶ σειράν ἐτῶν διὰ τὴν εὐδωσιν τοῦ ἔργου τοῦ Ὁργανισμοῦ,

ἀποφασίζει

1. Ὅπως ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος.

Ἡ ἀρχιερατικὴ ράβδος, ἡ μίτρα καὶ τὰ παράσημα τοῦ μεταστάντος.

2. "Όπως άναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ 'Οργανισμοῦ καὶ ἀργήσωσι ταῦτα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μεταφοράς τῆς σοροῦ ὡς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας αὐτοῦ.
3. "Όπως κατατεθῇ ἀντὶ στεφάνου, ποσὸν δρχ. 5.000 ὑπὲρ τοῦ λογαριασμοῦ ἰδρύσεως νοσοκομείου διὰ τοὺς ἱερεῖς.
4. "Όπως παρακολουθήσωσι τὴν κηδείαν τὰ μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ 'Οργανισμοῦ.
5. "Όπως δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Τύπου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ 'Ορφανοτροφείου Βουλιαγμένης, συνελθὼν ἐκτάκτως σήμερον 26ην τοῦ μηνὸς 'Ιουλίου τοῦ ἔτους 1957 ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αθηνῶν, ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας καὶ μεταστάσεως τοῦ μακαριστοῦ Προέδρου, πατρὸς καὶ προστάτου αὐτοῦ 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

ἀκοῦσαν τοῦ θεοφιλεστάτου 'Επισκόπου Εὐρίπου κ. κ. 'Αλεξίου, προεδρεύοντος 'Αντιπροέδρου, ἐξάραντος τὴν πρὸς τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο 'Ίδρυμα τῆς 'Εκκλησίας ἰδιαίτεραν στοργὴν καὶ τὰς πρὸς αὐτὸ πολυτίμους ὑπηρεσίας τοῦ μεταστάντος,

'Ομοφώνως ψηφίζει

1. Νὰ ὑψωθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ 'Ίδρύματος ἐπὶ 10ῇ-μερον.
2. Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν σύσσωμον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.
3. Νὰ διέλθουν πρὸ τῆς σεπτῆς σοροῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προσκύνηματος ἅπαντες οἱ τρόφιμοι μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ 'Ορφανοτροφείου.
4. Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ πρὸς Κύριον μεταστάντος εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ 'Ίδρύματος.
5. Νὰ διατεθῇ ἀντὶ στεφάνου ποσὸν δρχμ. δέκα χιλιάδων (10.000) ὑπὲρ τῆς στέγης τοῦ 'Εργαζομένου 'Ορφανοῦ.
6. Νὰ ἰδρυθῇ βραβεῖον ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (500) ἀπονεμόμενον κατ' ἔτος εἰς τὸν τρόφιμον τοῦ 'Ίδρύματος, τὸν ἰδιαίτερος διακρινόμενον εἰς τὰ γράμματα καὶ τὴν εὐκοσμίαν.
7. Νὰ ἐκφραστοῦν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ αἰδιμίου ἀνδρὸς τὰ συλλυπητήρια τοῦ Σώματος.

'Ο Προεδρεύων 'Αντιπρόεδρος
† 'Ο Εὐρίπου 'Αλέξιος

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς 'Εταιρείας Προστασίας τοῦ 'Γήρατος, συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀδοκίμῳ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου 'Αρχιεπισκόπου, 'Ιεράρχου, ἐπιφανοῦς, καὶ μεγίστας προσενηγόντος ὑπηρεσίας πρὸς τὸ 'Εθνος καὶ τὴν 'Εκκλησίαν μας ἐκδηλόσαντος δὲ θερμὸν τὸ ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῶν εὐγενῶν ἐπιδιώξων τῆς 'Εταιρείας, ἀπεφάσισε ὅπως :

- 1) Παρακολουθήσῃ τὸ Δ. Συμβούλιον τὴν ἐκφορὰν του.
- 2) Σταλοῦν συλλυπητήρια γράμματα πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.
- 3) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ τοῦ Τύπου καὶ νὰ ὑποβληθῇ καὶ πρὸς τὴν 'Ιερὰν Σύνοδον τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος.

Ἐν 'Αθήναις τῇ 2 Αυγούστου 1957

'Ο Πρόεδρος 'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Θεοδ. Κ. Σπεράντσας 'Ανδρ. Τσοῦκας

Τὸ Διοικητικὸν Συμ/λιον τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ ἐν Πειραιεὶ 'Ίδρύματος «'Ασὺλον τοῦ 'Αγίου Σπυρίδωνος», συνελθὼν ἐκτάκτως τὴν 27ην 'Ιουλίου 1957 ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συμβουλίου τοῦ 'Ίδρύματος ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τῆς πρὸς Κύριον ἀποδημίας τοῦ μακαριστοῦ Προέδρου, πατρὸς καὶ προστάτου τοῦ 'Ίδρύματος 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

ἀκοῦσαν τοῦ προεδρεύοντος θεοφιλεστάτου 'Επισκόπου Μαραθῶνος κ. Δαμασκηνοῦ ἐξάραντος τὴν πρὸς τὸ 'Ίδρυμα πατρικὴν αὐτοῦ στοργὴν καὶ μέριμναν καὶ τὰς ἀόκνους ὑπὲρ τῆς 'Εκκλησίας καὶ τοῦ 'Εθνους προσπάθειάς αὐτοῦ,

ψηφίζει ὁμοφώνως

- α) Νὰ ὑψωθῇ μεσίστιος ἡ σημαία αὐτοῦ ἐπὶ 8ῇμερον.

β) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν αὐτοῦ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

γ) Νὰ διέλθουν εἰς προσκύνημα πρὸ τῆς σεπτῆς σοροῦ τοῦ ἅπανσαι αἱ μαθήτριά καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ 'Ίδρύματος.

δ) Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ ἀποδημήσαντος πρὸς Κύριον εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ 'Ίδρύματος.

ε) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ τύπου, καὶ

ς) Νὰ ἐπιδοθῇ τὸ παρὸν εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος, Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
'Ο 'Αντιπρόεδρος

'Ο Μαραθῶνος Δαμασκηνός

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ 'Ασύλου 'Αγίου 'Ανδρέου Νέας Σμύρνης, συνελθὼν ἐκτάκτως σήμερον τὴν 26ην 'Ιουλίου 1957 ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αθηνῶν ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τῆς πρὸς Κύριον μεταστάσεως τοῦ μακαριστοῦ Προέδρου, πατρὸς καὶ προστάτου τοῦ 'Ίδρύματος 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος

κυροῦ Δωροθέου

ἀκοῦσαν τοῦ προεδρεύοντος θεοφιλεστάτου 'Επισκόπου Εὐρίπου κ. 'Αλεξίου, ἐξάραντος τὴν πρὸς τὸ 'Ίδρυμα ἰδιαίτεραν στοργὴν καὶ τὰς πρὸς αὐτὸ πολυτίμους ὑπηρεσίας τοῦ μεταστάντος οὕτινος ὁ βίος ἠγαλῶθη εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς 'Εκκλησίας καὶ τοῦ 'Εθνους ἀγῶνας,

ὁμοφώνως ψηφίζει

1. Νὰ ὑψωθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ 'Ίδρύματος ἐπὶ 8ῇ-μερον.
2. Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν οἵσῳρον ρτ Διοικητικὸν Συμβούλιον.
3. Νὰ διέλθουν εἰς προσκύνημα πρὸ τοῦ σκηνώματος τοῦ ἅπανσαι αἱ τρόφιμοι καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ 'Ίδρύματος.
4. Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ πρὸς Κύριον μεταστάντος εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ 'Ίδρύματος.
5. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς τὰς ἐφημερίδας «Καθημερινή», «Νέα Σμύρνη» καὶ «Κόσμος».
6. Νὰ ἐπιδοθῇ τὸ παρὸν εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος.

ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς ἐξεδόθη τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα :

«Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πειραιῶς συνελθὼν ἐκτάκτως σήμερον τὴν 27ην 'Ιουλίου 1957 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἐν τῷ Δημορχιακῷ Καταστήματι, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος Δωροθέου ἀναλώσαντος ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς 'Εκκλησίας, τοῦ 'Εθνους καὶ τῆς Πατρίδος, ἰδιαίτερος δὲ τιμῆσαντος τὴν Πόλιν μας ἥτις ἀπέβη δευτέρα του πατρὸς

'Εψηφίσατο

- 1) ἀναρτηθῇ μεσίτιος ἡ σημαία εἰς τὰ Δημοτικὰ Καταστήματα ἐπὶ τριήμερον.
- 2) Νὰ διατεθῇ ἀντὶ στεφάνου ποσὸν δρχ. 1000 ὑπὲρ τῆς Βρεφικῆς Στέγης
- 3) Νὰ παρακολουθήσουν τὴν κηδείαν ὁ Δήμαρχος μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου
- 4) Νὰ ἀποσταλῇ τὸ παρὸν εἰς τὴν 'Αρχιεπισκοπὴν 'Αθηνῶν καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀρμόδιου ἀνδρὸς
- 5) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Τύπου.

'Ο Δήμαρχος

Δ. Σαπουνάκης

'Ο Πρόεδρος
Κ. 'Αθανασίδης

'Ο Γραμματεὺς
Γ. Μασρογιώγος

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου 'Ιεροψαλτῶν «Ρωμανὸς ὁ Μελωδὸς καὶ 'Ιωάννης ὁ Δαμασκηνός», συνελθὼν ἐκτάκτως σήμερον Δευτέρα 29ην 'Ιουλίου 1957, ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας τοῦ Προκαθημένου τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου,

Ἀποφασίζει:

1. "Ὅπως παρακολουθήσῃ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν καὶ ἐκφορὰν τῆς σεπτῆς αὐτοῦ σοροῦ,
 2. Διατεθῇ εἰς μνήμην αὐτοῦ ποσὸν δρχ. 500 ὑπὲρ ἀναξιοπαθοῦντος συναδέλφου καί,
 3. Διαβιβάσῃ τὰ συλλυπητήρια τῆς ἱεροψαλτικῆς τάξεως πρὸς τὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ πρὸς τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος.
- Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον: Ὁ Πρόεδρος Ἀντώνιος Μπελοῦσης. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Γεώργιος Ψένος. Τὰ Μέλη: Παν. Καμπανίδης, Εὐάγγ. Πετρίδης, Πέτρος Καραγιάννης, Σπ. Λαμπρόπουλος, Κωνστ. Βούλγαρης, Χρ. Κατσάμπας, Σπ. Καψάκης, Γεώργ. Σύρκας, Γεώργ. Ἀσημακόπουλος, Διον. Κλαμαριᾶς.

Ἡ Πανελλήνιος Ἐπιτροπὴ Αὐτοδιαθέσεως Κύπρου, συνελθούσα ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τῆς εἰς Κύριον ἀποδημήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Δωροθέου**Ἐκφράζει**

τὴν βαθεῖαν θλίψιν αὐτῆς καὶ τὴν ὀδύνην ὑφ' ἧς συνέχεται μετὰ σύμπαντος τοῦ ἀγωνιζομένου διὰ τὴν ἱερὰν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τῆς στερήσεως κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν στιγμὴν τῶν ἐξῶχον ὑπηρεσιῶν τοῦ μεταστάντος Ἱεράρχου,

Ἀποφασίζει

1. "Ὅπως διαδηλώσῃ πρὸς τὸ Πανελλήνιον τὴν βαθυτάτην ὀδύνην τῆς ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ἐκλιπόντος σεπτοῦ Ἱεράρχου, Προέδρου αὐτῆς, καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀναληφθέντα ἀγῶνα.
2. "Ὅπως ἀκολουθήσῃ σύσσωμος τὴν κηδεῖαν τοῦ ἐκλιπόντος.
3. "Ὅπως ἀναρτηθῇ εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτῆς ἡ εἰκὼν τοῦ θανόντος Προέδρου τῆς.
4. "Ὅπως καταθέσῃ στέφανον.
5. "Ὅπως ὑποβάλῃ τὰ συλλυπητήρια πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος.
6. Ὅριζι τριήμερον πένθος τῶν Γραφείων καὶ Ὑπερησιῶν τῆς Π.Ε.Α.Κ.

Ἡ Πανελλήνιος Ἐπιτροπὴ
Αὐτοδιαθέσεως Κύπρου

Τὸ Διοικητικὸν Συμ/λιον τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Ἀπελευθερώσεως Κύπρου (ΕΟΑΚ), συνελθὼν ἐκτάκτως, λόγῳ τοῦ ἐπισυμβάντος θανάτου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Προέδρου τῆς Π.Ε.Α.Κ. Κύπρου

κυροῦ Δωροθέου**ἀπεφάσισεν**

1. "Ὅπως ἐκφρασθῶσιν τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.
 2. "Ὅπως ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Σωματεῖου εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτοῦ ἐπὶ 3ήμερον καὶ
 3. "Ὅπως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σωματεῖου πακολουθήσῃ τὴν ἐκφορὰν.
- Ἀθῆναι, τῇ 27 Ἰουλίου 1957
Ὁ Πρόεδρος Δημ. Τράγκας. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Κ. Ζαφείρης.

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός», συνελθούσα ἐκτάκτως σήμερον ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

ἐπιτίμου μέλους αὐτοῦ, Ἱεράρχου προσενηκόντος κατὰ τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον σημαντικὰς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα,

Ψηφίζει:

- Ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τριή-

μερον. Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Νὰ διαβιβάσῃ τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸν Σεβασμιώτατον Τοποτηρητὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Τύπου.

Ἀθῆναι, 27 Ἰουλίου 1957.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ρ. α. σ. τ. Βλησίδης. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Γ. ε. ρ. α. σ. ι. μ. ο. ν. ι. δ. α. ρ. η. ς.

Τὸ Κεντρικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ ἐπιτίμου Ἀντιπροέδρου αὐτοῦ

Κυροῦ Δωροθέου**ψηφίζει:**

1. Ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς ἅπαντα τὰ ἱδρύματα αὐτοῦ ἐπὶ τριήμερον.
 2. Ν' ἀργήσουν τὰ γραφεῖα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδεῖας.
 3. Νὰ παρακολουθήσουν αὐτὴν τὰ μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀντιπροσωπεῖται τοῦ σώματος Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν καὶ τῶν Σαμαρειτῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.
 4. Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος εἰς ἣν νὰ ἐπιδιοθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα.
- Ἀθῆναι τῇ 27 Ἰουλίου 1957.
Ὁ Πρόεδρος Κ. Γ. ε. ω. ρ. γ. α. κ. ο. υ. λ. ο. ς. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Γ. Μίνδλερ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Κλήρου (Τ.Α.Κ.Ε.), συνελθὼν ἐκτάκτως σήμερον τὴν 27ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1957 ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τῆς πρὸς Κύριον μεταστάσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

ψηφίζει ὁμοφώνως:

1. Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.
2. Νὰ διέλθουν πρὸ τῆς σεπτῆς σοροῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προσκυνηματος, ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι, μέλη τοῦ Συλλόγου.
3. Νὰ διατεθῇ ἀντὶ στεφάνου, ποσὸν δραχμῶν πεντακοσίων, (500) ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλαιμένης.
4. Νὰ ἐκφρασθῶν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ αἰοδύμου ἀνδρὸς τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συλλόγου.

Ὁ Πρόεδρος Ἀντών. Καρατζᾶς.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

εἰς ἐκτίμησιν τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀποδημήσαντος εἰς Κύριον Ἱεράρχου καὶ τῶν ὑφίστων ὑπηρεσιῶν ἃς προσέφερεν οὗτος πρὸς τὸ Ἔθνος,

Ψηφίζει:

1. "Ὅπως ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἰδρύματος.
2. "Ὅπως παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὴν ἐκφορὰν του.
3. "Ὅπως ἀργήσουν τὰ γραφεῖα τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τὰς ὥρας τῆς κηδεῖας του.
4. "Ὅπως τὸ παρὸν δημοσιευθῇ εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ Πρόεδρος Θ. Βοῦλα

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μα-

καριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
Δωροθέου
ἀναλωθέντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας
ψηφίζει

1. Ὅπως ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τῆς Τραπεζῆς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κηδείας αὐτοῦ.
2. Ὅπως παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν αὐτοῦ.
3. Ὅπως διατεθῇ εἰς μνήμην αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 20.000 ὑπὲρ τοῦ Βασιλικῆς Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1957

Ὁ πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου
Διοικητῆς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
Εὐνοφῶν Ζολώτας

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Κτημα-
τικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συνελθὼν εἰς ἑκτακτον
συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μακα-
ριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

ἀνδρὸς ἀναλώσαντος τὸν βίον του εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλη-
σίας καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας προσενεγκόντος εἰς αὐτὴν καὶ
τὸ ἔθνος,

Ἀποφασίζει

1. Ὅπως ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τῆς Τραπεζῆς μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τῆς κηδείας.
2. Ὅπως τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν αὐτοῦ.
3. Ὅπως διατεθῇ εἰς μνήμην αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 5.000 ὑπὲρ τῆς «Προνοίας τῶν Συμμοριοπλήκτων» διὰ τὴν ἀνέγερσιν ναῶν.
4. Ὅπως τὸ παρὸν ψήφισμα διαβιβασθῇ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1957

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Διοικητῆς τῆς
Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος Κ. Ἀρλιώτης

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπε-
ζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν, συνελθὼν ἑκτάκτως ἐπὶ
τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχι-
επισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Δωροθέου

ψηφίζει

1. Ὅπως ἀκολουθήσῃ τὴν κηδείαν.
2. Ὅπως διατεθῇ εἰς μνήμην αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῶν 15.000 ὑπὲρ τοῦ Βασιλικῆς Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
3. Ὅπως ἀνακοινωθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ τοῦ Τύπου καὶ ὑποβληθῇ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1957

Ὁ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν Β. Κυριακόπουλος

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀγροτικῆς Τρα-
πέζης τῆς Ἑλλάδος, συνελθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν
ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Δωροθέου

καὶ ἀκούσαν τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Διοι-
κητοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, ἐξάραντος τὴν ἐκκλησια-
στικὴν καὶ ἐθνικὴν δρᾶσιν τοῦ εἰς Κύριον ἐκδημήσαντος σεπτοῦ
Ἱεράρχου, ψηφίζει:

1. Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τῆς Τραπεζῆς μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τῆς κηδείας.
 2. Νὰ παρακολουθήσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς τὴν κηδείαν.
- Νὰ διατεθῇ παρὰ τῆς Τραπεζῆς εἰς μνήμην αὐτοῦ τὸ ποσὸν
τῶν δραχμ. 10.000 ὑπὲρ τοῦ Βασιλικῆς Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
4. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὸν Τύπον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1957.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Διοικητῆς
Α. Τ. Ε. Ν. κ. Χριστοδούλου. Ὁ Γραμματεὺς Θ.
Δημητρίου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος «Σιβιτανίδιος
Δημοσία Σχολὴ Τεχνῶν καὶ Ἐπαγγελμάτων», συνελθὼν ἑκτά-
κτως ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρ-
χιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος

Δωροθέου

ἐκ διαθήκης ἰσοβίου Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τούτου, ὅπερ
ἐστερήθη οὐ μόνον τῆς πεφωτισμένης Προεδρίας καὶ διευθύν-
σεως τῶν συνεδριάσεων του, ἀλλὰ καὶ τῆς πατρικῆς στοργῆς
μεθ' ἧς περιέβαλε τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς Σχολῆς,

ἀποφασίζει

1. Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τῆς Σχολῆς μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς ἡμέρας τῆς ταφῆς αὐτοῦ.
2. Νὰ διακοπῇ ἡ λειτουργία γενικῶς τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ταφῆς.
3. Ἀντὶ καταθέσεως στεφάνου νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν διδασκτρων ἐν τῇ Σιβιτανίδειᾳ Σχολῇ εἰς μαθητῆς ταύτης καταγόμενος ἐξ Ὑδρας.
4. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ συνοδεύσουν τὴν ἐκφοράν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27ῃ Ἰουλίου 1957.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σιβιτανίδειου Σχολῆς.

Ἡ Ἐφορία τοῦ Γηροκομείου Πειραιῶς ἐπὶ
τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τῆς ἀπωλείας τοῦ εἰς Κύριον ἀποδημή-
σαντος Ἀρχηγοῦ τῆς ἡμετέρας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ
Προέδρου ταύτης αἰδιόμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

συνελθοῦσα ἑκτάκτως τῇ προσκλησίᾳ τοῦ Ἀντιπροέδρου ταύτης
κ. Δημητρίου Λυγινοῦ, ἐξάραντος τὸ ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος
ἀγαθοποιῶν ἔργον τοῦ εἰς Κύριον ἀποδημήσαντος αἰδιόμου Προ-
έδρου ταύτης, ὁμοφώνως

Ψηφίζει

1. Ὅπως εἰς ἔνδειξιν συμμετοχῆς τοῦ Ἰδρύματος εἰς τὸ βαρὺ πένθος τοῦτο, ἀναρτηθῇ ἐπὶ τριήμερον μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Ἰδρύματος.
2. Ὅπως ἀκολουθήσῃ αὕτη τὴν κηδείαν τοῦ ἀποδημήσαντος Προέδρου.
3. Ὅπως ἡ εἰκὼν του ἀναρτηθῇ ἐν τῇ ἐν τῷ Ἰδρύματι αἰ-
θοῦσῃ τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐφορίας καί,
4. Ὅπως τὸ παρὸν δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος «Ε-
στία» καὶ ὁλοκληρῶς τοῦ ἡμερησίου Πειραιῶκος τύπου.

Ἐγένετο ἐν Πειραιεὶ τῇ 26ῃ Ἰουλίου 1957.

Ἡ Ἐφορία τοῦ Γηροκομείου Πειραιῶς

Ἡ Διοικοῦσα τὸ Ὁφθαλμιατρεῖον Ἐπιτροπὴ,
συνελθοῦσα ἑκτάκτως σήμερον 27ην Ἰουλίου 1957 ἐν τῷ Ὁ-
φθαλμιατρεῖῳ, ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημή-
σαντος μακαριστοῦ Προέδρου αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

ἀκούσασα τοῦ προεδρεύοντος Ἀντιπροέδρου κ. Ἐφρίκου Σκάσση,
ἐξάραντος τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας καὶ συμβολὴν τοῦ μετα-
στάντος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ ἔθνος καὶ τὸ Ὁφθαλμια-
τρεῖον, ὁμοφώνως ψηφίζει:

1. Νὰ ὑφωθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Ὁφθαλμιατρείου ἐπὶ τριήμερον.
2. Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τὰ Μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰδρύματος.
3. Νὰ σταλῶσι συλλυπητήρια γράμματα εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.
4. Νὰ δεχθῇ τὸ Ὁφθαλμιατρεῖον πρὸς νοσηλείαν δωρεὰν 10 ἀπόρους ἀσθενεῖς εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος, ἀντὶ στεφάνου.
5. Νὰ ἐκφρασθῶσι εἰς τὴν οἰογένησιν τοῦ αἰδιόμου ἀνδρὸς τὰ συλλυπητήρια τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰδρύματος.
6. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς 4 ἀθηνναϊκὰς ἐφη-
μερίδας («Καθημερινή», «Βῆμα», «Ἐστία», «Νέαν»).

Ἡ Διοικοῦσα τὸ Ὁφθαλμιατρεῖον Ἐπιτροπὴ:
Ὁ Ἀντιπρόεδρος Ἐφρ. Σκάσσης. Τὰ
Μέλη: Κων. Χωρέμης, Γεώργ. Κο-
σμετάτος, Ἰω. Χαράμης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Ὁργανισμοῦ Προλήψεως ἀτυχημάτων», συνελθὼν ἐν ὁλομλειᾷ σήμερον τὴν 26ην Ἰουλίου 1957, ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ ἀδοκῆτου θανάτου τοῦ Προέδρου καὶ πρώτου ἰδρυτοῦ τοῦ Ὁργανισμοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

ἀκοῦσαν τοῦ Ἀντιπροέδρου, ἐξάραντος τὰς ἀρετὰς τοῦ ἐκλιπόν-
τος, τὰς πολυτίμους πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος ὑπη-
ρεσίας του.

Ψηφίζει

1. Νὰ ἀργήσουν ἐπὶ τριήμερον τὰ γραφεῖα τοῦ Ὁργανισμοῦ ὡς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.
 2. Νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὴν τὸ Προεδρεῖον.
 3. Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν οἰογένειαν τοῦ μεταστάντος.
 4. Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν του εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ὁργανισμοῦ.
 5. Νὰ διατεθῶσιν, ἀντὶ στεφάνου, χίλια (1.000) δραχμαὶ εἰς τὸ νοσοκομεῖον Ἀτυχημάτων καὶ Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων ὁ «Ἅγιος Παῦλος».
- Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 27ῃ Ἰουλίου 1957.
Ὁ Ἀντιπρόεδρος Ἰω. Βασιλόπουλος. Ὁ Γεν.
Γραμματεὺς Ε. Ἀναργύρου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων, συνελθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Δωροθέου

προσενεγκόντος μεγάλας ὑπηρεσίας ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸ Ἄσυλον τῶν Ἀνιάτων, ἀπεφάσισε:

1. Νὰ ἐκφρασθῶν τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν οἰογένειαν τοῦ μεταστάντος πρωθιεράρχου.

2. Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἀσύλου.

3. Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ μεταστάντος, μεγάλου δωρητοῦ τοῦ Ἀσύλου, εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἰδρύματος.

4. Νὰ γίνῃ δέσσις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀσύλου.

5. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὼν διὰ τοῦ Τύπου.

Ἀθῆναι, 27 Ἰουλίου 1957.

Ἡ Πρόεδρος Θεοδ. Χρ. Μπρισιμιτζάκη. Ἡ Ἀντιπρόεδρος Ἑλσα Λαμπράκη. Ἡ Γραμματεὺς Ρίτα Κύρου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Χ. Ε. Ν. Ἀθηνῶν συνελθὼν ἐκτάκτως σήμερον τὴν 29ην Ἰουλίου 1957, ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

ἐπιτίμου Προέδρου τῆς Ἑνώσεως.

Ψηφίζει

1. Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα.
2. Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐκφοράν σύσσωμον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.
3. Νὰ ἐκφρασθῶσιν τὰ συλλυπητήρια πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὴν οἰογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Ἑταιρίας Μορφώσεως καὶ Ἀγωγῆς, συνελθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Δωροθέου

ἰδρυτοῦ καὶ ἐπιτίμου προέδρου τῆς Ἑταιρίας, ἐψήφισε:

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἐν Στοκχόλμῃ Ὁρθοδόξου Ρωσικοῦ ναοῦ. Ἐντὸς αὐτοῦ τὸ ἱερὸν σκῆνος.

1. Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος σεπτοῦ Πρωθιεράρχου.

2. Νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ Συμβούλιον ἐν σώματι τὴν κηδεῖαν τοῦ εἰς Κύριον ἐκδημήσαντος καί,

3. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον.
'Ο Πρόεδρος 'Α. λ. Δ. Κ α θ ἄ ρ ε ι ο ς. 'Ο Γενικός Γραμματεὺς Παν. Πατριαρχεῖας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πειραιικοῦ Συνδέσμου, συνελθὼν ἐκτάκτως σήμερον ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τῆς πρὸς Κύριον ἀποδημίας τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

καὶ ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ἐξάραντος τὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν τοῦ μεταστάντος καὶ τὰς πολλαπλὰς πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν 'Εκκλησίαν ὑπηρεσίας του, ψ η φ ῖ ζ ε ι :

1. Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Συνδέσμου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κηδείας.

2. Νὰ ἀργήσουν πᾶσαι αἱ Σχολαὶ τοῦ Συνδέσμου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

3. Νὰ παρακολουθήσῃ ἅπαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν κηδεῖαν τοῦ μεταστάντος.

4. Νὰ ὁρισθῇ βραβεῖον εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος ἐκ δρχ. 500 κατὰ τὰς ἐλευσομένους ἐξετάσεις τῶν Νυκτερινῶν Σχολῶν 'Απόρων Παίδων τοῦ Συνδέσμου διὰ τὸν ἐπὶ ᾧ καὶ ἐπιμελεία ἀριστεύσαντα μαθητὴν.

5. Νὰ ἀποσταλῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συνδέσμου καὶ τὸ παρὸν εἰς τὴν 'Ιερὰν Σύνοδον καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

6. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Τύπου.

'Εν Πειραιεὶ τῇ 1 Αὐγούστου 1957.

'Ο Πρόεδρος 'Ι α κ ω β ο ς Μ ά γ κ ο ς. 'Ο Εἰδικὸς Γραμματεὺς 'Ιωάννης Σπυρίδουλος.

'Η Διοικητικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ 'Εμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ 'Επιμελητηρίου Πειραιῶς, συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τῆς εἰς Κύριον ἀποδημίας τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

ὑφίστας προσεγγόντος ὑπηρεσίας πρὸς τὴν 'Εκκλησίαν καὶ τὸ 'Εθνος,

'Αποφασίζει:

1. 'Ὅπως ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ 'Οργανισμοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κηδείας αὐτοῦ.

2. 'Ὅπως διατεθῶσιν εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος πρωθιεράρχου:

α) Δραχμαὶ δύο χιλιάδες (2.000) ὑπὲρ τῆς 'Επιτροπῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ 'Αγίας Τριάδος Πειραιῶς.

β) Δραχμαὶ πεντακόσιαι (500) ὑπὲρ τοῦ 'Ασύλου «'Αγιος 'Ανδρέας».

γ) Δραχμαὶ πεντακόσιαι (500) ὑπὲρ τοῦ 'Ασύλου «'Αγιος Σπυρίδων».

3. 'Ὅπως ἀποσταλῇ συλλυπητήριον τηλεγράφημα εἰς τὴν 'Ιερὰν Σύνοδον καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ αἰοδίμου Πρωθιεράρχου.

4. 'Ὅπως δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Πειραιικοῦ Τύπου καὶ τῶν ἐφημερίδων «Καθημερινή», «'Ελευθερία» καὶ «'Εθνικὸς Κήρυξ».

'Εν Πειραιεὶ τῇ 27 'Ιουλίου 1957

'Ο Πρόεδρος Σ π. Μ π ρ ο ὐ σ κ α ρ η ς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Λυκείου τῶν 'Ελληνίδων, συνελθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας τοῦ αἰοδίμου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

ψ η φ ῖ ζ ε ι :

1. 'Ὅπως ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Λυκείου ἐπὶ τριήμερον.

2. 'Ὅπως τὰ γραφεῖα τοῦ Λυκείου παραμείνουν κλειστὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

3. 'Ὅπως διαβιβασθῇ πρὸς τὴν 'Ιερὰν Σύνοδον καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος πρωθιεράρχου συλλυπητήρια γράμματα.

4. 'Ὅπως διατεθῶσι 2.000 δραχμαὶ ὑπὲρ τῶν μορφωτικῶν κέντρων τοῦ Λυκείου καί,

5. 'Ὅπως δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ τύπου.

'Αθῆναι τῇ 27 'Ιουλίου 1957.

'Η Πρόεδρος 'Α ν ν α Γ ρ ι α ν τ α φ υ λ λ ῖ δ ο υ. 'Η Γεν. Γραμματεὺς 'Αγνὴ 'Ηρ. Διαμαντοπούλου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου 'Αθηνάων «'Η 'Αγάπη», συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

ἐπιτίμου προέδρου τοῦ Συλλόγου, ἀναλωθέντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς 'Εκκλησίας,

'Αποφασίζει:

1. 'Ὅπως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον παρακολουθήσῃ τὴν ἐκφορὰν.

2. 'Ὅπως ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ αἰοδίμου ἀνδρός.

3. 'Ὅπως δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ τοῦ τύπου.

'Εν 'Αθῆναις τῇ 27 'Ιουλίου 1957.

'Η 'Αντιπρόεδρος Κ α ῖ τ η Μ π α μ π ά κ ο υ. 'Η Γεν. Γραμματεὺς 'Ι φ ι γ. Β α κ α τ ά τ σ η.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο Τ Ε συνελθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος

Δωροθέου

πολυτίμου προσεγγόντος ὑπηρεσίας εἰς τὴν 'Εκκλησίαν καὶ τὸ 'Εθνος,

Ψ η φ ῖ ζ ε ι

1. 'Ὅπως παρακολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν

2. 'Ὅπως ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ 'Οργανισμοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας

3. 'Ὅπως διατεθῇ εἰς μνήμην αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῶν πέντε (5.000) χιλιάδων δραχμῶν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς Τηλεφωνητῶν τοῦ Φάρου Τυφλῶν καί,

4. 'Ὅπως δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα καὶ ὑποβληθῇ πρὸς τὴν 'Ιερὰν Σύνοδον τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος.

'Ο Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμ/λίου Κ ω ν. Κ ο ρ ό ζ ο ς.

'Η 'Εκτελεστικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ 'Εθνικοῦ Συμβουλίου 'Ελληνίδων, συνελθοῦσα ἐκτάκτως σήμερον τὴν 27ην 'Ιουλίου 1957 ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος

Κυροῦ Δωροθέου

τοῦ τοσαύτας ὑπηρεσίας προσεγγόντος εἰς τὴν 'Εκκλησίαν καὶ τὸ 'Εθνος, ὁμοφώνως

Ψ η φ ῖ ζ ε ι

1. Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ 'Ιδρύματος ἐπὶ 3ήμερον.

2. Νὰ ἀργήσουν τὰ Γραφεῖα τοῦ Ε.Σ.Ε. τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

3. Νὰ παρακολουθήσουν τὴν κηδεῖαν τὰ Μέλη τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς.

4. Νὰ ἀποσταλῶσι συλλυπητήρια γράμματα καὶ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν 'Ιερὰν Σύνοδον τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλιπόντος Πρωθιεράρχου.

5. Νὰ διατεθῶσι 1.000 δραχμαὶ ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Ε.Σ.Ε.

6. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ τοῦ τύπου.

'Η Πρόεδρος 'Ε λ μ ῖ ν α Ν. Π α ν τ ε λ ά κ η. 'Η 'Αντιπρόεδρος 'Αγγελικὴ Χατζημιχάλη. 'Η Γενικὴ Γραμματεὺς Εἰρήνη Μπουγδάνου.

Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑΣΤΑΝΤΟΣ

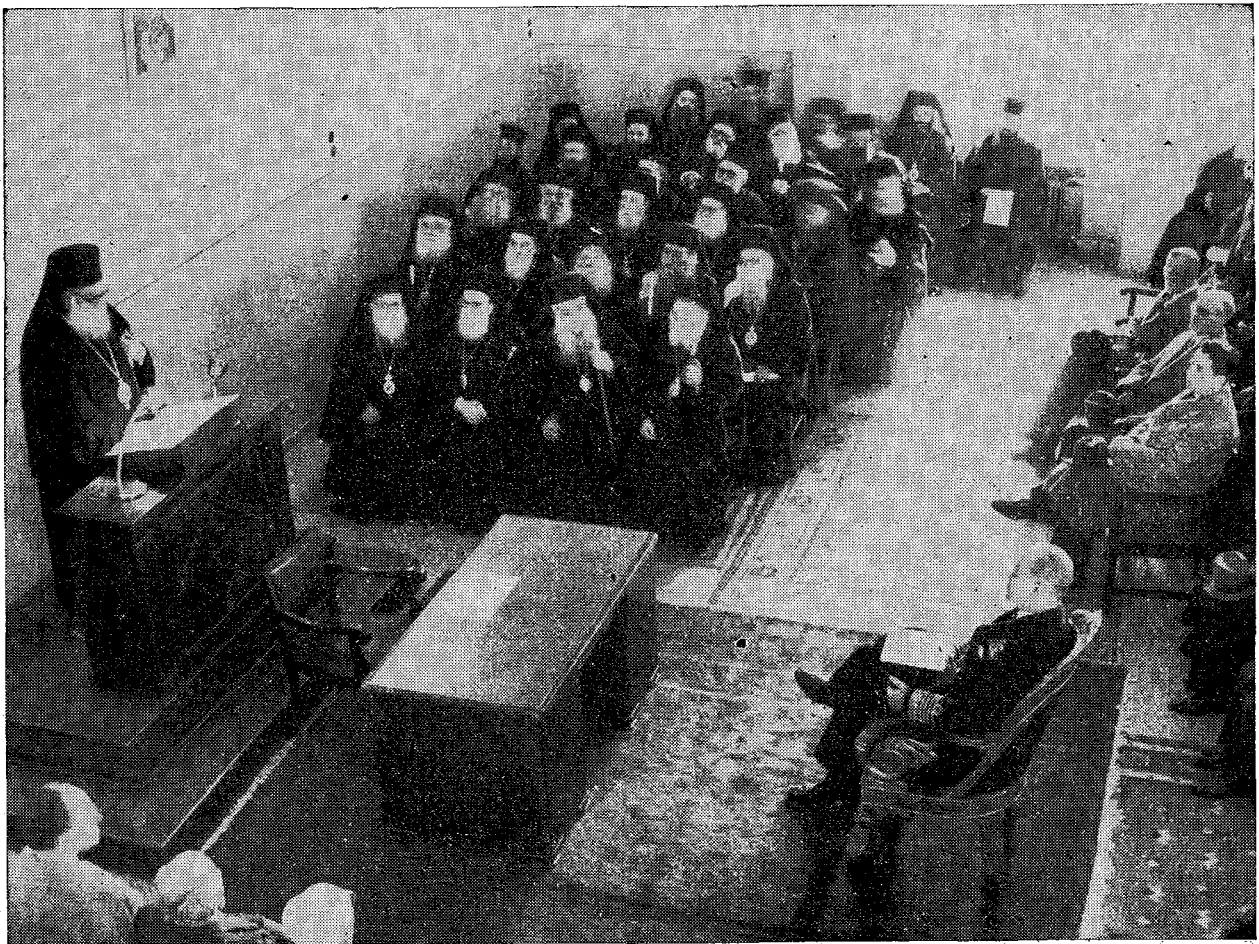
Ο 'Αρχηγός της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος Μακαριώτατος Δωρόθεος απέβίωσε. Τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου αὐτοῦ σκληρὸν καὶ ἀπροσδόκητον, ἐλύπησε βαθύτατα ὁλόκληρον τὸν 'Ορθόδοξον 'Ελληνικὸν κόσμον. Ὑπῆρξε πλῆγμα βαρύτατον καὶ διὰ τὴν 'Εκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλον τὸν κόσμον, ὁ ὅποιος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐκλιπόντος ἔβλεπε τὸν ἱεράρχην μὲ τὴν εὐρείαν προοπτικὴν διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς 'Εκκλησίας ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Καὶ ἦτο νέος σχετικῶς ἀκόμη ὁ μεταστάς καὶ εἶχε τόσῃν δυναμικότητῃ καὶ ἐνθουσιασμόν, ὥστε αἱ ἐλπίδες ὅλων νὰ φαίνονται ἀπολύτως δικαιολογημέναι.

Μὲ βαθεῖαν μόρφωσιν, ἀλλὰ καὶ μὲ βαθεῖαν ἐκκλησιαστικὴν συνείδησιν καὶ κατανόησιν ὁ ἐκλιπὼν 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος διεκρίθη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς τῆς ἱερατικῆς του σταδιοδρομίας. Ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ συμπληρώσας τὰς νομικὰς καὶ θεολογικὰς σπουδὰς του εἰς τὴν Γερμανίαν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσάν τὸ 1910 καὶ διορίσθη τότε ἱεροδιάκονος εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Καρύτση. Κόσμος πολλὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐνθυμεῖται τὸν νεαρὸν ἱεροδιάκονον Δωρόθεον Κοτταρᾶν μὲ τὴν θεολογικὴν καὶ νομικὴν του κατάρτισιν, μὲ τὸ ἥθος του καὶ μὲ τὴν δραστηριότητά του εἰς τὸν τομέα τῆς διακονίας του. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν νέων κληρικῶν οἱ ὅποιοι εἶχον ἐργασθῇ διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ἱερατικοῦ Συνδέσμου, στέλεχος σημαῖνον τοῦ ὁποίου ἦτο καὶ ὁ τότε ἀρχιδιάκονος τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αθηνῶν καὶ σήμερον Οἰκουμενικὸς πατριάρχης

χης κ. 'Αθηναγόρας. Καὶ ὅταν τὸ 1923 προέκυψε τὸ ζήτημα τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν μητροπολιτικῶν ἐδρῶν, ὁ τότε ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως στρατηγὸς Πλαστήρας ἔδωκεν ἀπόλυτον τὴν ἐγκρισίν του καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ διακόνου τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Καρύτση εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον τῶν Κυθήρων.

Ποιμένας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὴν Μητρόπολιν αὐτὴν μετετέθη κατόπιν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μητροπολίτου Λαρίσης Ἀρσενίου, εἰς τὴν θεσσαλικὴν αὐτὴν Μητρόπολιν, μὲ τὴν ὁποίαν εἶχε συνδέσει τὴν φωτεινὴν ἱεραρχικὴν του σταδιοδρομίαν ἐπὶ δεκαετηρίδας ὁλόκληρους, μέχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1956, ὅποτε χηρέυσαντος τοῦ 'Αρχιεπισκοπικοῦ θρόνου τῶν Ἀθηνῶν ὁ Λαρίσης Δωρόθεος συνεγένετρωσε τὴν προσοχὴν καὶ τὴν πλειοψηφίαν τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἀνεδείχθη 'Αρχηγὸς τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος, διαδεχθεὶς τὸν Σπυρίδωνα Βλάχον, τὸν ἀπὸ Ἰωαννίνων.

Κατὰ τὴν δεκαεξάμηνον παραμονὴν του εἰς τὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν εἰργάσθη διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Κλήρου, τὴν βελτίωσιν τῆς οικονομικῆς θέσεως τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου καὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σχέσεων τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος μετὰ τῶν ἄλλων 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν. Ἡ ἐπισκεψίς του εἰς τὸ Βελιγράδι πρὸς ἀνταπόδοσιν τῆς ἐπισκέψεως εἰς Ἀθήνας τοῦ Πατριάρχου τῶν Σέρβων κ. Βικεντίου, ὑπῆρξε γονιμωτάτη εἰς ἀποτελέσματα διὰ τὰς σχέσεις τῶν δύο 'Εκκλησιῶν. Ὑποστηρικτὴς πάσης προόδου ὁ ἀείμνηστος Δωρόθεος, ὑπῆρξε πρωτο-

Ο ἀείμνηστος 'Αρχιεπίσκοπος ἐκφωνῶν τὸν εἰσαγωγικὸν του λόγον εἰς τὸ Α' Συνέδριον τῶν 'Ιεροκρηκύν.

πόρος εις κάθε εκδήλωσιν, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ὁποίας ἦτο ἀπαραίτητος ἡ συμπαράστασις καὶ εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας. Πρόεδρος τῆς μεγάλης Ἐπιτροπῆς διὰ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Κύπρου ἀνέπτυξεν ὅλην τὴν ἐθνικὴν του δραστηριότητα, ἐμψυχῶν τὸς πάντας μὲ τὸν φλογερὸν ἐνθουσιασμόν του. Οὐδεὶς ἐφαντάζετο ὅτι ὁ ἀκάματος ἱεράρχης, ὁ ὁποῖος ἦτο μόλις ἐξήκοντα ἑννέα ἐτῶν θὰ ἐκάμπτετο τόσον ἀδοκίμως καὶ θὰ ὑπέκυπτεν εἰς τὸ μοιραῖον ἀπὸ προσβολῆν τοῦ δεσίου μετωπιαίου λαβοῦ.

Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωρόθεος, τέκνον ἐκλεκτὸν τῆς Ὑδρας, ἀπέθανεν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς δράσεώς του, ὡς ἕνας στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Πατρίδος του, μαχόμενος ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων. Καὶ ἂν δὲν κατέρωθε νὰ ἀφήσῃ ἕνα ὁλοκληρωμένον ἔργον ἀφίνει ὅμως τὴν παράδοσιν μιᾶς ἐντατικῆς προσπάθειας διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος. Ἀφῆναι ταυτοχρόνως καὶ μίαν ἐργασίαν ὡς διαπρεπῆς γνῶστης τοῦ κανονικοῦ δικαίου καὶ ὡς ἱεροκλήρυξ. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ τιμᾷ πάντοτε τὴν μνήμην του.

Ὁ θάνατος τοῦ Προκαθημένου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐβύθισεν εἰς πένθος ὁλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν Κλήρον, μεταξὺ τοῦ ὁποῦ ὁ μεταστάς ἔχαιρε βαθύτατον σεβασμὸν καὶ ἐκτιμῆσεως διὰ τὴν σύνεσιν καὶ εὐρείαν μόρφωσίν του. Εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον διεδέχθη τὸν Σπυρίδωνα Βλάχον, ἀποθανόντα τὴν 21 Μαρτίου 1956 εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν συνετεία καρδιακῆς ἀνεπαρκείας. Ὁ μεταστάς ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος τὴν 29ην Μαρτίου 1956 καὶ παρέμεινεν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον μόλις ἐπὶ δεκατετράμηνον. Κατὰ τὸ σύντομον διάστημα τῆς ἀρχιεπισκοπίας του ἐπέδειξεν ἀξιόλογον ἐκκλησιαστικὴν δράσιν καὶ σπάνια διοικητικὰ προσόντα. Παρητήρη τοῦ μεγαλύτερου μέρους τῶν ἀποδοχῶν του ὡς Ἀρχιεπίσκοπου, ἵνα ἐκ τῶν χρημάτων αὐτῶν ἰδρυθῇ Νοσοκομεῖον τῶν Κληρικῶν, διὰ τὸ ὁποῖον ἐσχάτως ἐξησφάλισε καὶ τὸ οἰκὸπεδον. Ἐπίσης μετέβη εἰς Γιουγκοσλαβίαν εἰς ἀνταπόδοσιν τῆς ἐνταθῆς ἐπισκέψεως τοῦ Σέρβου Πατριάρχου Βικεντίου. Ἐμερίμνησε διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Κλήρου καὶ διὰ τὴν γενομένην ἐσχάτως αὐξήσιν τῶν συντάξεων τῶν Κληρικῶν, διὰ τὸ TAKE καὶ τὸν ΟΔΕΠ, συνεκρότησε πρὸς τὸν Συνέδριον Ἱεροκλήρυκα καὶ ὑπῆρξεν ἄξιος διάδοχος τοῦ Σπυρίδωνος εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Αὐτοδιαθέσεως Κύπρου. Ὑπύχθησε δὲ νὰ ὑποδεχθῇ ἐπανακάμπτοντα ἐκ τῆς ἐξορίας του πρὸ μνηῶν καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Ἐθνάρχην Κύπρου Μακάριον.

«Β ἤ μ α» (27 - 7 - 57).

Μέγα κενὸν δημιουργεῖ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ ἐπισυμβὰς χθὲς εἰς τὴν ξένην θάνατος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωρόθεου. Ὁ μεταστάς ὑπῆρξε μίαν ἐξέχουσα φυσιογνωμία τοῦ Ὁρθόδοξου Ἱερατείου, μὲ βαθεῖαν ἐπιστημονικὴν κατάρτησιν, μὲ διοικητικὴν ἱκανότητα, μὲ χρήσιμα σχέδια ὑπὲρ τῆς ἀναμορφώσεως τοῦ κλήρου, κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος θὰ τὸν ἔφερε βαθμυδὸν εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσῃ τὸν ὑψηλὸν κοινωνικὸν προορισμὸν του. Κατὰ τὴν βραχεῖαν διακονίαν του εἰς τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἐπρόλαβε νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν ὅλα ὅσα εὐρίσκοντο μέσα εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐνδιαφερόντων του. Δὲν ἦτο δυνατόν. Τὰ προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τεράστια. Καὶ ἦτο μοιραῖως, τεράστιον τὸ βάρος ποῦ ἐπωμίσθη διὰ τὴν ρύθμισίν των ὁ Προκαθήμενος τῆς. Ἐνώπιον τοῦ σκηνώματός του δὲν εἶναι, βεβαίως, δυνατόν νὰ θεθοῦν ἀμέσως ὑπὸ συζήτησιν τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν περαιτέρω ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων τοῦ ἀποδημήσαντος Ἱεράρχου. Ἀλλὰ τὰ θέματα ὑπάρχουν, σοβαρώτατα πάντοτε, καὶ δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι αὐτὰ εἶναι ποὺ θὰ κατευθύνουν τὰς σκέψεις ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐκ τῶν νόμων τῆς Πολιτείας καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τεταγμένοι νὰ ἀποφασίσουν ἐπὶ τῆς διαδοχῆς τοῦ ἀοιδίου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωρόθεου.

«Καθημερινή» (27-7-57)

Ὁ ἐπισυμβὰς χθὲς εἰς τὴν Στοχόλμην θάνατος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωρόθεου ἀποτελεῖ μεγάλην ἀπώλειαν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἱεράρχης ἄριστα μορφωμένος καὶ ἔχων πλήρη συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς του, κατέδειξεν ἐμπράκτως τὰ ἑξοχα προσόντα, δι' ὧν ἦτο προικισμένος. Κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς θητείας του ὡς Προκαθημένου τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀνέπτυξε θερμουργὸν ζῆλον ὑπὲρ τῶν ζητημάτων τῆς Κύπρου καὶ εἰργάσθη ὁλοψύχως ὑπὲρ τοῦ Κυπριακοῦ. Ὁ ὁρθόδοξος ἑλληνικὸς κόσμος, πενθὼν εὐκρινῶς διὰ τὸν θάνατον τοῦ Μακαριωτάτου Δωρόθεου, εὐχεται ὅπως ὁ διάδοχος του φανῇ ἀντάξιός τοῦ μεταστάντος.

«ΕΘΝΟΣ» (27-7-57).

Ὁ ἐκδημήσας εἰς Κύριον Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωρόθεος ὑπῆρξε μίαν διακεκριμένην μορφήν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Εὐρύτατης μορφώσεως ἐπιστήμιων, θεολόγος καὶ νομικός, μὲ δύο πανεπιστημιακὰ διπλώματα, ἔδωκε λαμπρὰ δείγματα τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν προσόντων καὶ τῆς διοικητικῆς του ἱκανότητος κατὰ τὴν ποιμαντορικὴν του θητείαν, ἀκόμη καὶ πρὶν ἢ ἀνυψοθῇ εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀμειλίκτος νόσος δὲν τὸν ἀφῆκε νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ διοικητικὸν ἔργον του, ὡς ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας. Δι' ὃ καὶ ὁ θάνατός του ἀφίνει κενὸν δυσαναπλήρωτον.

«Εστία» (27 - 7 - 57).

Ὁ θάνατος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωρόθεου ἐβύθισεν εἰς βαθύτατον πένθος ὁλόκληρον τὸν Ὁρθόδοξον Ἑλληνισμόν. Ἐξέχουσα φυσιογνωμία τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἐκλιπὼν Ἱεράρχης εἶχε δημιουργήσει ἐλπίδας ὅτι θ' ἀπέβαινε ὁ ἀναμορφωτὴς τοῦ Κλήρου, ὁ συγχρονισμένος ποιμενάρχης, ὁ πραγματικὸς θρησκευτικὸς ἡγέτης. Ἀτυχῶς ἡ διακονία του εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Ἐκκλησίας, ὑπῆρξε βραχυτάτη καὶ δὲν τοῦ ἐπέτρεψε εἰμὴ νὰ θέσῃ ἀπλῶς τὰ θεμέλια τῶν ἀναμορφωτικῶν του σχεδίων. Ἡδὲ ὅλοι οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι κλίνουν τὸ γόνυ πρὸ τοῦ σεπτοῦ σκηνώματος τοῦ Ἱεράρχου καὶ εὐχονται ὅπως τὸ ὑπόδειγμά του ἐμπνέῃ εἰς τὸ εὐσεβὲς ποίμνιον τὸ ὑψηλὸν αἶσθημα τοῦ χρέους.

«Απογευματινὴ» (27-7-57)

«Πλήρης ἡμερῶν ἄλλ' εἰς τὴν ἀκμὴν ἀκόμη τῆς διανοίας του καὶ τῆς πνευματικῆς του λάμψεως ἐξεδήμησε χθὲς εἰς Κύριον εἰς τὴν μακρονύην Στοχόλμην - ὡς κατωτέρω λεπτομερῶς περιγράφεται - ὁ ἀοιδίμος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωρόθεος. Ἡ ζωὴ του ἐκάλυψε σχεδὸν τὰ 9/10 τοῦ μέσου νεοελληνικοῦ αἵματος. Ἐγεννήθη εἰς τὴν νῆσον τῶν ἡρώων καὶ τῶν ἀπαφασιστικῶν ἀνθρώπων, τὴν Ὑδραν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1888 καὶ τὸ κατὰ κόσμον ὄνομά του ἦτο Ἰωάννης Κοτταρᾶς, υἱὸς τοῦ πτωχοῦ ψαρρᾶ Γεωργίου Κοτταρᾶ.

Ἐὰν ὅμως Ὑδραῖος ἦτο τὴν καταγωγὴν ὁ ἀοιδίμος Δωρόθεος ὡς θρέμμα τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Ἀθηνῶν θεωρεῖτο. Ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον Πειραιῶς ἀπεφοίτησε σπουδάζων ἀπὸ τὸ στέριμα τοῦ ἀγαθοῦ πατρὸς του καὶ ταλαιπωρούμενος μὲ χειρωνακτικὰς ἐργασίας καὶ ἐπὶ μίαν καὶ πλείον δεκαετίαν (1910-1921) εἰς τὸν ναὸν ἁγίου Γεωργίου Καρύτση ὑπεκράτηεν ὡς διάκονος. Ἦτο ὁ Διάκονος μὲ τὴν ἀγγελικὴν φωνήν, τοὺς λαμπεροὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν ἀγγελικωτέραν μορφήν. Ἐφαλμάδουσε κατὰ τὸ ὑποβλητικὸν βυζαντινὸν μέλος.

Ἀναζητῶν τὴν γνῶσιν καὶ τὴν ἱερὰν παιδευσιν ἐσπούδασε καὶ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεφοίτησε (1910), ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκ τῆς ὁποίας ἐπίσης ἀριστούχος ἀπεφοίτησε κατὰ τὸ 1921. Ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἀκόμη. Μετέβη εἰς τὴν Λειψίαν ὅπου μετεξεπαιδεύθη καὶ ἐσπούδασεν ὡς μύστης τῶν θρησκευτικῶν δογμάτων καὶ τῆς νομικῆς, ἀλλὰ καὶ - πράγμα περίεργον - εἰς τὴν μεταλλειολογίαν. Ἐτοίμ μέχρι τῆς στιγμῆς καὶ ἦν ἡ ἐπάρματος νόσος τοῦ ἐπληξε τὰ ἔντερα διὰ νὰ μεταστῇ εἰς τὸν φωτεινὸν τοῦ ἐγκέφαλον, ὥμιλει καὶ κατέπλησσε τοὺς συνομιλητάς του μὲ τὴν ἐμβρίθειά του διὰ τοὺς μεγάλους ἐμύστας τῶν θρησκειῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν νομικῶν ὁρισμῶν καὶ περὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ ὑπεδάφους τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ μελανοῦ λιγνίτου μέχρι τοῦ μυστηρίου οὐρανίου καὶ ραδίου.

Ἐνέτασεν ὅμως ὅλα αὐτὰ εἰς τὴν θείαν οἰκονομίαν καὶ συνήθης του ἔκφρασις ἦτο «Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας». Τὸ μέγα του πάθος ἦσαν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἦτο βαθὺς γνῶστης (ζωντανῇ

βιβλιοθήκη τὸν ἀπεκάλουν οἱ θαυμασταὶ του) τῶν Γραφῶν...

Ἡ μακρὰ ζωὴ του ἦτο πλήρης ἐναλλαγῶν. Διδάσκαλος κατὰ τὸ ἔτος 1901 εἰς Ξηροκάμπην Σπάρτης, διάκονος τὸ ἔτος 1910 καὶ ὑπάλληλος τοῦ τότε Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, σπουδαστὴς κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη εἰς Ἀθήνας καὶ Εὐρώπην. Μητροπολίτης ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1922. Ἀρχικῶς ἐξελέγη Μητροπολίτης Κυθήρων (Δεκέμβριος τοῦ 1922) καὶ μετὰ 13 ἔτη Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος. Εἰς τὴν τελευταίαν Μητρόπολιν, τὴν ὁποίαν πολὺ ἠγάπησε, ἀεστὴ γενναίως καὶ σωφρόνως κατὰ τὰς σκληρὰς καὶ ἐνδόξους ἡμέρας τοῦ 1940 - 41. Ἡ Λάρισα, κόμβος καὶ πορθμεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐβροβαρδίζετο, ἀνηλεῶς καὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἀπὸ τοὺς ἐπιδρομεῖς. Ἐστάθη ἀνέντρομος, μὴδὲ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑπολογίζων, μετὸν στρατὸν καὶ τὸ ποίμνιόν του. Τὸν εὖρον θραύσματα βομβῶν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τοὺς δρόμους. Ἐσφρίζαν οἱ δαίμονες τοῦ θανάτου ὑπὲρ τὰ ὦτα του. Ἐκυπτεν ἄφοβος ὑπὲρ τοὺς πληγωμένους καὶ θνήσκοντας. Κάποιο ἀπόγευμα (4 ἡμέρας πρὸ τῆς καταλήψεως τῆς Κορυθῆς ἀπὸ τὸ Γ' Σῶμα στρατοῦ) ὁ γράφων μετὰ πολλοὺς Λαρισηνοὺς τὸν ἀνεξήτουν ὡς νεκρὸν ὑπὸ τὰ ῥεῖθρα τῆς κατακρημνισθείσης ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ οἰκίας του. Ἀνευρέθη μετὰ πυρίκαυστα τὰ ράσα του εἰς τὰς ἐξόδους τῆς πόλεως κατευοδῶν τὸς γενναίους τοῦ 1940 πρὸς τὸ μέτωπον. «Εἰ ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν οὐδεὶς καθ' ἡμῶν» ἔλεγε. Ἡ νίκη καὶ ἡ ζωὴ μεθ' ἡμῶν! Τὰ ἴδια καὶ ἀργότερον μετὰ τὴν ξενικὴν κατοχὴν, ὅτε ἡ Λάρισα καὶ ὁ Πλαταμὼν ἐγένοντο πορθμεῖα τῶν γενναίων τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως.

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐξελέγη διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τῆς Ἑλλάδος ἐβύθισεν εἰς πένθος διόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἰδιαίτερος τὸν ἱερὸν αὐτοῦ Κλῆρον, μετὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἀποδημήσας εἰς Κύριον Ἱεράρχης ἔχαιρε βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως, διὰ τὴν σύνεσιν, τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὴν εὐρείαν μόρφωσιν του. Εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον ὁ Κυρὸς Δωρόθεος διεδέχθη τὸν Σπυρίδωνα Βλάχον ἀποθανόντα τὴν 21ην Μαρτίου 1956. Ὁ μεταστάς ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος τὴν 29ην Μαρτίου 1956, παραμείνας εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον μόλις ἐπὶ 14μηνον. Κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἀρχιερωσύνης του ἐπέδειξεν ἀξιόζηλευτον ἐκκλησιαστικὴν δράσιν καὶ σπάνια διοικητικὰ προσόντα. Παρητήθη τῶν ἀποδοχῶν του ὡς ἀρχιεπισκόπου ἵνα ἐκ τῶν χρημάτων τούτων ἰδρυθῇ νοσοκομεῖον τῶν Κληρικῶν, ἐξασφαλίσας μάλιστα τελευταίως καὶ τὸ οἰκόπεδον τοῦ νοσοκομείου. Ἐμερίμνησε διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὡρὸν διαβιώσεως τῶν κληρικῶν, συνεκρότησε τὸ Συνέδριον τῶν Ἱεροκλήρων καὶ συνέβαλε τὰ μέγιστα διὰ τοῦ ταξιδίου του εἰς Γιουγκοσλαβίαν εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῶν Ἑκκλησιῶν τῶν δύο χωρῶν.

Τέλος ὑπῆρξεν ἀντάξιος διάδοχος τοῦ Σπυρίδωνος εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Αὐτοδιαθέσεως τῆς Κύπρου.

α' Α θ η ν α ι κ ή (27 - 7 - 1957)

Ὁ θάνατος τοῦ Προκαθημένου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐβύθισεν εἰς πένθος διόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἰδιαίτερος τὸν ἱερὸν αὐτοῦ Κλῆρον, μετὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἀποδημήσας εἰς Κύριον Ἱεράρχης ἔχαιρε βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως, διὰ τὴν σύνεσιν, τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὴν εὐρείαν μόρφωσιν του. Εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον ὁ Κυρὸς Δωρόθεος διεδέχθη τὸν Σπυρίδωνα Βλάχον ἀποθανόντα τὴν 21ην Μαρτίου 1956. Ὁ μεταστάς ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος τὴν 29ην Μαρτίου 1956, παραμείνας εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον μόλις ἐπὶ 14μηνον. Κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἀρχιερωσύνης του ἐπέδειξεν ἀξιόζηλευτον ἐκκλησιαστικὴν δράσιν καὶ σπάνια διοικητικὰ προσόντα. Παρητήθη τῶν ἀποδοχῶν του ὡς ἀρχιεπισκόπου ἵνα ἐκ τῶν χρημάτων τούτων ἰδρυθῇ νοσοκομεῖον τῶν Κληρικῶν, ἐξασφαλίσας μάλιστα τελευταίως καὶ τὸ οἰκόπεδον τοῦ νοσοκομείου. Ἐμερίμνησε διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὡρὸν διαβιώσεως τῶν κληρικῶν, συνεκρότησε τὸ Συνέδριον τῶν Ἱεροκλήρων καὶ συνέβαλε τὰ μέγιστα διὰ τοῦ ταξιδίου του εἰς Γιουγκοσλαβίαν εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῶν Ἑκκλησιῶν τῶν δύο χωρῶν.

Τέλος ὑπῆρξεν ἀντάξιος διάδοχος τοῦ Σπυρίδωνος εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Αὐτοδιαθέσεως τῆς Κύπρου.

α' Β ρ α δ υ ν ή (27 - 7 - 57).

Ὁ ἐκλιπὼν Ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐγεννήθη εἰς τὴν Ὑδραν τὸ 1888. Πρὸ τῆς χειροτονίας του τὸ ὄνομά του ἦτο Ἰωάννης Γεωργίου Κοτταράς. Πῶς οὖν πτωχοῦ ναυτικοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς του τὰ διήλθε πτωχικά, καταρθώσας νὰ σπουδᾷ μετὰ μεγάλης δυσκολίας. Ἐφοίτησεν ἐν ἀρχῇ εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τῆς Ὑδρας, τὰς δὲ γυμνασιακὰς του σπουδὰς τὰς ἔκαμνεν εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἐν συνεχείᾳ ἐνεγράφη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀποφοιτήσας τὸ 1909 μετὰ βαθμὶν ἀρίστα. Ἀκούσθως ἐσπούδασε τὴν Νομικὴν ἐπιστήμην εἰς τὸ ἴδιον Πανεπιστήμιον καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λειψίας, εἰδικευθεὶς εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικόν, τὸ Κανονικόν καὶ τὸ Διοικητικόν Δίκαιον.

Τὴν 17ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1910 ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Ὑδρας καὶ Σπετσῶν Ἰωάσαφ διάκονος, ὑπηρεθῆσας ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ταύτην εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου (Καρούκη). Τὴν 18ην Δεκεμβρίου τοῦ 1922 ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας κ. Προκοπίου πρεσβύτερος καὶ μετὰ δύο ἡμέρας, τὴν 20ην Δεκεμβρίου, ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Κυθήρων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Φθιώτιδος Ἀμβροσίου καὶ τῶν ἀειμνήστων Μητροπολιτῶν Σύρου Ἀθανασίου καὶ Ἀργολίδος Ἱεροθέου. Εἰς τὴν Μητρόπολιν Κυθήρων παρέμεινεν ἐπὶ μίαν διόκληρον δωδεκαετίαν, μετατεθεὶς τὴν 15ην Ἰανουαρίου τοῦ 1935 εἰς τὴν Μητρόπολιν Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος, ὅπου παρέμεινε μέχρι τῆς 29ης Μαρτίου 1956, ἡμέρας καθ' ἣν ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸν ἀνέδειξεν ὡς Προκαθημένον τῆς.

Ὁ ἐκλιπὼν Ἀρχιεπίσκοπος, ὡς Μητροπολίτης Λαρίσης προσέφερε σημαντικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὡς σύμβουλος εἰς διαφόρους ἐκκλησιαστικοὺς οργανισμοὺς, ὡς οἰκονομικὸς ἐπίτροπος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς εἰδικὸς εἰς τὸ Δίκαιον τῶν Κανόνων. Ἐθεωρεῖτο ὡς εἰς ἐκ τῶν καλύτερων ἐκκλησιαστικῶν μας ρητόρων. Ἡ ἐπιστημονικὴ του κατάρτισις, ἡ συγκροτημένη σκέψις του, ἡ βαθεῖα του γνώσις ὅλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων τὸν ἐποθεύοντες εἰς τὴν πυραμίδα τῶν ἀξίων τῆς Ἐκκλησίας. Ὅσακις ἐδημιουργοῦντο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ζητήματα διοικήσεως, οἰκονομικὰ ἢ κανονικά, ἡ γνώμη τοῦ ἐκλιπόντος Ἀρχιεπισκόπου ἔθεωρετο ἀποφασιστικὴ.

Ἐίχε συγγράψῃ πολλὰ συγγράμματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα φαίνεται ἡ πολυμέρεια τῆς ἐπιστημονικῆς του κατάρτισεως. Εὐθὺς ὡς ἀνῆλθεν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον, ὁ Μακαριώτατος προέβη εἰς γενναίαν χειρονομίαν δι' ἧς ἐδώρησε ἅπαντα τὰ ἐκ γάμων καὶ διαζυγίων δικαιώματά του ὑπὲρ ἀνεγέρσεως νοσοκομείου Κληρικῶν, ἐξασφαλίσας μάλιστα διὰ δωρεᾶς καὶ τὸ οἰκόπεδον. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τὰ δικαιώματα ταῦτα ἀνῆρχοντο ἐτησίως εἰς 2.000 περίπου χρυσὰς λίρας. Ἐπίσης ἐμερίμνησε διὰ τὴν κατασφάλισιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Κλήρου καὶ διὰ τὴν συναξιοδότησιν αὐτοῦ.

Συνεκάλεσε τὸ πρῶτον Συνέδριον Ἱεροκλήρων, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε τὰς προϋποθέσεις ἐξυψώσεως τοῦ θεσμοῦ καὶ προσαρμογῆς πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας.

Ἐπεσεκλήθη μετὰ πολυμελοῦς συνοδείας τὴν Σερβικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐπέτυχε τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων μετὰ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν.

Ἐμερίμνησε δὲ διὰ τὴν ἠθικὴν ἐξύψωσιν τοῦ Κλήρου.

Ὁ ἐκλιπὼν Πρωθιεράρχης ἦτο ὁ 103ος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀπ' ὅτου ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔδρυσεν τὴν πρώτην χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν εἰς Ἀθήνας μετὰ πρῶτον Ἀρχιεπίσκοπον τὸν Ἅγιον Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην. Ἐπίσης ἦτο ὁ 13ος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

α' Α κ ρ ὀ λ ι ς (27 - 7 - 57)

Ἐνῷ ἀκόμη ὁ ἀειμνήστος Ἀρχιεπίσκοπος εὕρισκετο ἐν ζωῇ, προσέβη εἰς μίαν γενναίαν δωρεὰν 1.000 λιρῶν πρὸς τὸ Ἀσπλὸν τῶν Ἀνιάτων. Ἡ δωρεὰ αὕτη, ἀπετέλει διόκληρον σχεδὸν τὴν περιουσίαν του. Ἐξήτησεν ὁ ἀειμνήστος Πρωθιεράρχης νὰ μὴ ἀνακρινθῇ αὕτη, πᾶρμα ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἐρχεται εἰς τὴν δημοσιότητα τώρα μόλις μετὰ τὸν θάνατον του καὶ ἀποτελεῖ ἕνα ἀκόμη στοιχεῖον τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἀνδρός, ὅστις κατὰ τὸ σύντομον χρονικὸν διάστημα τῆς θητείας

του εις τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον, ἐπέδειξεν ἱκανότητάς καὶ μετριοφροσύνην, πὺν ἐνθυμίζει τοὺς χριστιανοὺς τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων.

«Ἐθνικὸς Κήρυξ» (31-7-57).

Ἀπεκαλύφθη χθὲς ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Δωρόθεος εἶχε πρὸ ἐνὸς ἔτους δωρήσει ἐν ζωῇ ὁλόκληρον τὴν τότε περιουσίαν του, ἐκ χιλίων χρυσῶν λιρῶν, εἰς τὸ Ἀσυλὸν τῶν Ἀνιάτων, μὲ τὸν ὅρον νὰ παραμείνῃ ἀνώνυμος ἡ δωρεά του, διότι ἐφρόνει ὅτι ἡ φιланθρωπία δὲν πρέπει νὰ γίνεταί ἐπιδεικτικῶς. Ἡ ἀποκάλυψις περιβάλλει τὴν τετιμημένην μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος ἱεράρχου μὲ πρόσθετον φῶς. Διότι ἀποδεικνύει ὅτι εἶχε ζωσαν καὶ ἐμπρακτον τὴν ὠραιότεραν χριστιανικὴν ἀρετὴν τῆς ἀγάπης, τὴν ὅποιαν ἥσκει μὲ σεμνὸν καὶ ἀθόρυβον τρόπον, ὡς ἀληθὴς ἄνθρωπος καὶ ἄξιος ποιμὴν. Πέραν αὐτοῦ ἡ πρᾶξις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου ἀντανεκαλᾷ εὐεργετικῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία τόσον εἶχε δοκιμασθῇ εἰς προσφάτους καιροὺς, ὅποτε ὠριμέναι πράξεις καὶ παραλείψεις ἐδημιούργουν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι αἱ θαυμάσιαι παραδόσεις τῆς ἡσαν γράμμα νεκρὸν διὰ τοὺς ταγούς τῆς.

«Ἐλευθερία» 31-7-57)

Μὲ συγκίνησιν ὁ Ἀθηναϊκὸς πληθυσμὸς ὑπεδέχθη τὴν διακομισθεῖσαν ἐκ Στοκχόλμης σορὸν τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου, ἡ ἀπώλεια τοῦ ὁποίου ἐπληξε βαρύντα τὴν Ἑλληνικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Ὁ ἐκλιπὼν ἱεράρχης ἀνεδείχθη κατὰ τὴν σύντομον, δυστυχῶς, θητείαν του εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἀξιοτέρας μορφὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀποκαλυφθεῖσα τελευταίως χειρονομία του, νὰ ἀφήσῃ δηλαδὴ ἐν ζωῇ καὶ ἐντελῶς ἀθωρύβως ὁλόκληρον τὴν ἐξ οἰκονομικῶν περιουσίαν του εἰς τὸ Ἀσυλὸν τῶν Ἀνιάτων τὸν ἐξύψωσεν ἀκόμη περισσότερον εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνοῦ Λαοῦ. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, συνερχομένη προσεχῶς, θὰ ἐκλέξῃ τὸν διάδοχον τοῦ Δωροθέου εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον.

«Νέα» (2-8-57)

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μὲ θλίψιν ἐπληροφόρηθη τὸν θάνατον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Δωροθέου, ἐπισυμβάλλοντα χθὲς εἰς τὸ νοσοκομεῖον «Σεραφεῖμ» τῇ σουηδικῇ πρωτευούσῃ, ὅπου πρὸ εικοσαήμερου εἶχε διακομισθῇ ἐπειγόντως πρὸς νοσηλείαν. Ὁ θάνατος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ ὁποῖος δημιουργεῖ δυσαναπλήρωτον κενόν, ἐπῆλθεν ἐνῶ ἡ κατάστασις του εἶχεν ἀρχίσει νὰ σημειῶν ἡ σημαντικὴν βελτίωσιν καὶ νὰ ἐκφράζονται ὑπὸ τῶν θεράποντων ἱατρῶν βάσιμοι ἐλπίδες διὰ πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς υγείας του.

«Ταχυδρόμος» 27-7-57).

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θρηνοῦν τὸν θρησκευτικὸν τῶν ἡγέτην. Ἡ εὐρυμάθεια τοῦ ἐκλιπόντος, ὡς καὶ ἡ βαθυτάτη ἐπιστημονικὴ κατάρτισις ἦσαν πασίγνωστοι. Εἶχεν ἀρχίσει, ἐξ ἄλλου, νὰ ἀποδίδῃ τοὺς πρώτους ἀγλαοὺς καρποὺς ἡ ἐπίμοχθος προσπάθεια ἀναπλάσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν μεθόδων, τῆς ἀποστολῆς, τῶν καθήκοντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἱεροῦ Κλήρου. Ὑπῆρξεν ὅμως βραχεῖα ἡ θητεία του εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον.

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ὁρα», ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ὁποίας κατὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ Κυροῦ Δωροθέου ἐξήρθησαν τὰ ἀπαράμύλλα προσόντα καὶ διὰ τῶν χειλέων τοῦ διευθύνοντος ταύτας, ἐν δημοσίᾳ συγκεντρῶσαι εἰς τὸ ἐντυεκτῆριον τῶν Ἀστυνομικῶν Πειραιῶς, διελάλησε τὰς ἀγαθὰς καὶ ἐποικοδομητικὰς συνεπείας, τὰς ὁποίας θὰ ἔχη ἡ ὑπὸ τοῦ Πρωτοερχοῦ ἐπιχειρουμένη ἐξυγιάνσις, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιδίωξις προστασίας τοῦ Κλήρου, ἀντὶ ἐπικηδείων ἐξάρσεων καὶ συναισθηματικῶν λόγων, ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, ὁ διάδοχος τοῦ ἐκδημήσαντος εἰς τὴν μακαριότητα Ἀρχιεπισκόπου, ὅπως ἀποβῇ ἀντά-

ξιος συνεχιστὴς τοῦ ἡρακλείου καὶ θεμελιωτικῶς ἐξυγιαντικοῦ ἔργου του.

(«Ἐλληνικὴ Ὁρα», Πειραιῶς 27-5-57)

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὴν ἀποσταλεῖσαν πρὸς τὸν τύπον ἐπιστολὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ καὶ Ἀντιπροέδρου τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων κ. Π. Γουναράκη, ἐξ ἧς καταφαίνονται τὸ ὑψηλὸν χριστιανικὸν φρόνημα καὶ τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τοῦ ἐκλιπόντος.

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ὁ θάνατος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωροθέου, ὅστις ἐθλίψε βαθέως τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν χριστιανικὸν κόσμον, μοῦ ἐπιτρέπει νὰ φέρω εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ ἐξῆς περιστάτικὸν τὸ ὁποῖον, κατὰ παράκλησιν τοῦ μακαρίτου, ἐτήρησα μυστικὸν μέχρι σήμερον.

Κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας πτέρυγος τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων, τὴν 26ην Ἰουνίου 1956, εἰς ἃ παρέστησαν αἱ Α.Μ. οἱ Βασιλεῖς καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἱερουργήσεν ὁ μακαρίτης Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὁποῖος τὸ πρῶτον ἐπεσκέπτετο τὸ κατάστημα τοῦ Ἀσύλου. Συγκινηθεὶς καὶ ἐνθουσιασθεὶς ἀπὸ τὸ ἐπιτελούμενον ἐν αὐτῷ ἔργον καὶ ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ πόνου, μοῦ ἐτηλεφώνησε τὴν ἐπομένην τῆς ἡμέρας ἐκείνης νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ὅπου μοῦ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι διὰ τὴν περιθάλψιν τῶν ἀνιάτως πασχόντων, θέτει εἰς τὴν διάθεσίν μου τὴν μοναδικὴν μικράν του περιουσίαν, συμποσούμενην εἰς χιλίας χρυσᾶς λίρας Ἀγγλίας, τὰς ὁποίας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ χρησιμοποίησιν κατὰ τὴν κρίσιν του διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἀσύλου.

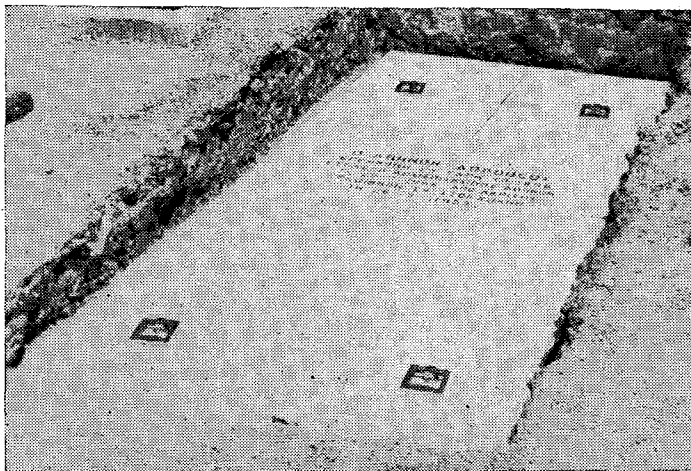
Μὲ παρεκάλεσε συγχρόνως νὰ κρατήσω τὴν δωρεάν αὐτὴν ὑπὸ ἀνωνυμίας, διότι ἐφρόνει ὅτι ἡ φιλάνθρωπία δὲν πρέπει νὰ ἀσκήται ἐπιδεικτικῶς.

Μέχρι σήμερον συνεμορφώθην μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ εὐγενοῦς δωρητοῦ, ἐθεώρησα ὅμως σήμερον ὑποχρεώσιν μου νὰ φέρω τὴν πρᾶξιν αὐτὴν εἰς τὴν δημοσιότητα, ὡς δεῖγμα τοῦ χαρακτήρος, τῶν φιλάνθρωπων αἰσθημάτων, καὶ τοῦ ἡθους τοῦ μεταστάντος.

Μεθ' ὑπολήψεως

Π. Γουναράκης

Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων.

Ἡ ἀττική γῆ ἐδέχθη τὸ ἱερὸν σκῆνος τοῦ Πρωτοερχοῦ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Εὐχαριστοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν.

Αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας, διὰ τὴν ὅλην πλήρη ἀνωτερότητος ἐκδήλωσιν τῆς εἰς τὸ βαρὺ πένθος, τὸ ὁποῖον τὴν ἐπληξε,

Τὸ παράδειγμα τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἔδωκεν πρῶτος ἡ Α. Μ. ὁ εὐσεβὴς ἡμῶν Βασιλεὺς, ὅστις ἔσπευσεν ἐκ Κερκύρας μετὰ τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου νὰ παραστῇ κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ κατέθεσε στέφανον δάφνης ἐπὶ τῆς τιμῆς σοροῦ του.

Ἀλλὰ τόσον ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς, ὅσον καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς κ. Γεροκωστόπουλος ἐπέδειξαν βαθέα καὶ συγκινοῦντα αἰσθήματα εὐλαβείας πρὸς τὴν ἀνωτάτην πνευματικὴν Ἀρχήν, ἡ ὁποία κατευθύνει καὶ καθοδηγεῖ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναγγελίας τῆς ἀδοκίτου ἀσθενείας τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου, πολλὰ καὶ εἰλικρινῆς ἐπεδείχθη τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Πολιτείας. Ὅτε δὲ ὑπέκλυεν τελικῶς ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς βαρείας του νόσου, ἀπέστειλεν εἰς τὴν μακρινὴν χώραν, ὅπου ἔκλεισεν τοὺς ὀφθαλμοὺς του, στρατιωτικὸν ἀεροπλάνον διὰ τὴν διακομιδὴν τῆς σαρφίδος του σοροῦ.

Κ' ἐξαιρετικὰ ὅλως ἦσαν αἱ ἀποδοθεῖσαι κατὰ τὴν ταφὴν του τιμαὶ· ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μ' ἐπικεφαλῆς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Καραμανλῆν, παρακολογησαν τὴν ἐκφορὰν τοῦ σκηνώματος καθ' ὅλην τὴν μακρὰν τῆς διαδρομῆς, μέχρι τοῦ τάφου του.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας εἶναι πάντοτε στενῶτα συνδεδεμένη μετὰ τῆς Πολιτείας. Καὶ καλλιεργεῖ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ μας τὰ ἱερὰ συναισθήματα, πὺν δίδουν τὸν ρυθμὸν καὶ τὴν τάξιν εἰς τὴν ζωὴν. Καὶ γίνονται ἐπιταγὴ χρέους κατὰ τὰς δυσκόλους ὥρας τῶν κινδύνων.

Καὶ ὁ ἀρραγὴς αὐτὸς δεσμός τους, περισσότερον παντὸς ἄλλου, συντελεῖ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ὑψηλῶν πόθων καὶ τῶν ἰδανικῶν τοῦ ἔθνους. Καὶ εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ μας.

Διὰ τοῦτο ἐκδηλώσεις, ὅπως ἡ προειρημένη, ἐξαντιλοῦσαι τὸ βάθος τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, εἶναι συγκινητικαὶ καὶ ἄξιαι πάσης ἐξάρσεως. Καὶ τιμοῦν ἀσφαλῶς τοὺς Κυβερνήτας καὶ τοὺς Πολιτικοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι ἐπιδεικνύουν μίαν τόσον ὑψηλὴν κατανοήσιν.

Ὁ κ. Ἀλέξης Κύρου.

Δὲν ὑπάρχει ἀσφαλῶς βαθύτερα ἱκανοποίησις διὰ τὸν ξηνητεύμενον Ἕλληνα, ἀπὸ τὸ νὰ αἰσθάνεται εἰς τὰς μακρινὰς χώρας, ὅπου αἱ περιστάσεις καὶ αἱ βιοτικαὶ συνθῆκαι τὸν φέρουν, ὅτι ἡ χώρα

του ἀντιπροσωπεύεται ἐπαξίως καὶ ἐπιβλητικῶς.

Ἡ χαρὰ του εἶναι τότε βαθεῖα καὶ ἡ ἐθνικὴ του ὑπερηφάνεια μεγάλη. Διότι παρὰ τὰς συνήθεις μεμψιμοιρίας μας, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν μικράν μας Ἑλλάδα ἀποτελεῖ τὴν βαθυτέραν οὐσίαν τῆς συναισθηματικῆς μας ψυχῆς, καὶ ζῶμεν ὅλοι μας μὲ τὰς ὥραιας καὶ ἐνδόξους παραδόσεις τῆς τρισχιλιετοῦς ἱστορίας μας. Καὶ ὅπου καὶ ἂν εὐρισκόμεθα, κατεχόμεθα ἀπὸ τὴν ἀκοίμητον νοσταλγίαν τῶν λιτῶν μας βράχων, καὶ τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς θαλάσσης μας, καὶ τῶν δροσερῶν ἀνέμων, πὺν φυσοῦν ἐπάνω εἰς τὴν Γῆν μας.

Αἱ στήλαι τῆς «Ἐκκλησίας», ἂν καὶ φειδωλαὶ πάντοτε εἰς ἐκφράσεις, θεωροῦν παρὰ ταῦτα καθήκον των ἐπιβεβλημένων νὰ διακηρύξουν, ὅτι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐν Σουηδία πρεσβευτοῦ μας κ. Ἀλέξη Κύρου τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα λαμπρύνεται καὶ τὸ ἔθνος τιμᾶται.

Διότι ἀποτελεῖ οὗτος φυσιογνωμίαν περίβλεπτον καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τῆς Ἑλληνικῆς εὐπροσηγορίας καὶ ἀρχοντικότητος. Εὐγενέστατος καὶ προθυμότητος ἐν παντὶ καὶ πάντοτε, δημιουργεῖ μὲ τὴν παρουσίαν του ἀτμόσφαιραν θερμὴν καὶ τὴν διαποτίζει μὲ τὸ μύρον, τὸ ὁποῖον ἀποπνέει ἡ πνευματικὴ του φύσις καὶ τὸ φεγγοβόλημα τῆς ἐξαιρετικῆς του μορφώσεως καὶ ἡθους του, συνδυαζόμενα ἁρμονικώτατα μὲ τὸ λεπταίσθητον καὶ καλλιεργημένον του συναίσθημα.

Μαζὶ μὲ τὰς εὐχαριστίας μας διὰ τὴν ἀδιάπτωτον ὑποχρεωτικότητά του καὶ τὰς πρὸς τὸν ἀσθενοῦντα Μ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐξυπηρετήσεις του, ἐκφράζομεν τὴν βαθεῖάν μας ἱκανοποίησιν, διότι ἡ παρουσία του εἰς τὴν Σουηδίαν ἐμπεδώνει εἰς τὴν πολιτισμένην αὐτὴν Χώραν τὴν ἐκτίμησιν πάντων πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ τὴν πλουτίζει μὲ μηνύματα σεμνὰ διὰ τὸν πολιτισμὸν μας. Καὶ διὰ τὸ ἀνώτερον ποιὸν τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Ἡ Στοιχόλη.

Πολλὰ θὰ εἶχε νὰ εἴπῃ κανεὶς διὰ τὴν Στοιχόλην, ὅπου τόσον ἀδοκίτως εὐρέθημεν. Εἶναι ἀναμφιβόλως πόλις μὲ ὑψηλὸν τεχνικὸν πολιτισμὸν καὶ γραφικωτάτη. Καὶ διὰ τὰς πολλὰς καὶ ὥραιας τῆς διώρυγας ἔχει χαρακτηρησθῇ προσφύεστατα ὡς ἡ Βενετία τοῦ Βορρᾶ. Παρ' ὅλον δέ, ὅτι αἱ θλιβεραὶ συνθῆκαι τῆς ἐκεῖ παραμονῆς μας δὲν μᾶς ἐπέτρεψαν νὰ συγκεντρώσωμεν ζωηρὸν τὸ φῶς τῆς προσοχῆς εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Σουηδικῆς ζωῆς καὶ νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὰ βάθη τῆς, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι αἱ βιοτικαὶ συνθῆκαι ἐκεῖ ἐμφανίζονται μ' ἐντελῶς διάφορον ἐκδήλωσιν ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας.

Εἰς ἡμᾶς κυριαρχεῖ τὸ συναίσθημα. Καὶ διὰ τοῦτο συχνότατα ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ πυρακτοῦται καὶ φεγγοβολεῖ ὡς μύδρος φωτεινός. Ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία ἐδῶ ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως τὴν ἀνωτάτην μας πνευματικὴν Ἀρχήν. Καὶ ἡ Ὁρθόδοξος

πίστις μας εμπνέει και καθοδηγεῖ τὰ αἰσθήματα και τὰ βιώματα τοῦ λαοῦ μας.

Ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀντικειμενικοὶ και δο-
ολογιστὰι και ψυχροί. Καὶ τὸ θρησκευτικὸν συναί-
σθημα δὲν ἀποτελεῖ, ὅπως εἰς ἡμᾶς, τὸ κύριον
πνευματικὸν ὑπέδαφος τοῦ Σουηδικοῦ λαοῦ. Ἀνά-
ταται ἀξίαι εἶναι ἡ Ἑργασία και ἡ Ἐλευθερία.
Αὐταὶ παρέχουν τὸν χαρακτηριστικὸν ρυθμὸν και τὴν
τάξιν εἰς τὴν συντεταγμένην ζωὴν, τόσον τὴν δημοσίαν,
ὅσον και τὴν ἰδιωτικὴν. Ρυθμὸν αὐτόματον αἱ τάξιν
μηχανικὴν, ποὺ τὴν κάνουν νὰ κυκλοφορῇ μὲ ἀδιατά-
ρακτον κανονικότητα, ὅπως τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας.

Ἡ ἐργασία ἐκεῖ — οἰαδήποτε ἐργασία ἀποδί-
δουσα τὸ μέσον τοῦ βιοπορισμοῦ — θεωρεῖται ὡς
χρέος και ὡς ἐπιταγὴ ἠθικὴ και κοινωνικὴ. Καὶ
ὁ καθεὶς συνεισφέρει εἰς τὴν οἰκονομίαν τὴν κατα-
βολὴν του, ἀποδεσμευόμενος οἶονεῖ και ἀποκτῶν
ἐλευθερίαν κινήσεως.

Καὶ εἶναι διάχυτος παντοῦ ἡ συνείδησις αὐτὴ
τῆς Ἐλευθερίας. Καὶ εἰς κάθε σου σχεδὸν βῆμα
ἀντιμετωπίζεις και μίαν ἀπροκάλυπτον ἐκδήλωσιν
της, ἡ ὁποία ἐντυπωσιάζει.

Πάντως, παρὰ τὰ σχετικῶς γραφέντα, ἡ παρου-
σία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας ἐκεῖ παρήλθεν σχεδὸν
ἀπαράτητος. Καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πο-
λυωδύνου πράγματι ἀσθενείας και νοσηλείας του,
αἱ Πολιτικαὶ Ἀρχαὶ τὸν ἠγνόησαν. Ἀλλὰ και αἱ
Θρησκευτικαὶ τοιαῦται ἐλησμόνησαν προφανῶς τὸ
Ἐδαγγελικὸν «ἀσθενὴς ἡμῃν και ἐπεσκέψασθέ με...».

Συντελοῦν πρὸς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως.

Ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἐλευθέρως και Ὁρθοδόξου Ρω-
σικῆς Ἐκκλησίας τῆς Στοκχόλμης πρὸς τὴν ὁδύνην
καὶ τὸ πένθος τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐπὶ τῷ ἀδοκίτῳ
θανάτῳ τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Ἀωρο-
θέου, ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε ἀληθῶς δὲν εὐρίσκομεν
λόγους, οἱ ὅποιοι ν' ἀποδίδουν τὰ αἰσθήματα τῶν
εὐχαριστιῶν μας και τῆς εὐγνωμοσύνης μας.

Διότι μᾶς παρεδόθησαν προθυμότατα αἱ κλεῖδες
τοῦ Ὁρθοδόξου Ρωσικοῦ ναοῦ—τοῦ μοναδικοῦ ἐν
Σουηδίᾳ Ὁρθοδόξου τοιούτου—καθ' ὅλην τὴν διάρ-
κειαν τῆς ἐκεῖ παραμονῆς μας. Καὶ δις ἐτελέσαμεν
ἐν αὐτῷ τὴν θέαν λειτουργίαν και ἐπανειλημμένως
ἐψάλλαμεν παρακλήσεις. Ἀλλὰ και ὅτε ἐπῆλθε τὸ μοι-
ραῖον, ἐντὸς τοῦ Ὁρθοδόξου Ρωσικοῦ τούτου ναοῦ
ἐναπεθέσαμεν—ἐπὶ διήμερον— τὸ σεπτὸν σκῆνωμα
τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐκεῖθεν δὲ
ἐγένετο ἡ ἐκφορά του και ἡ διακομιδὴ του πρὸς τὸ
Ἀεροδρόμιον, συμμετέχοντος συγκινητικώτατα και
μὲ ἀληθῆ συντριβὴν εἰς τὸ βαρὺ μας πένθος τοῦ ἐκεῖ
εὐλαβοῦς και λογίου Ρώσου Ὁρθοδόξου ἱερέως, ὡς
και ἀπαντος τοῦ προσωπικοῦ.

Τοιαῦται, πλήρεις κατανοήσεως και ἀληθοῦς Χρι-
στιανικῆς ἀγάπης ἐκδηλώσεις αἰχμαλωτίζουν τὰς
καρδίας. Καὶ δημιουργοῦν ἐποικοδομητικὰς ψυχικὰς
ἐπαφάς, αἱ ὁποῖαι συντελεστικώτερον πάσης ἄλλης
προσπαθείας, ὁδηγοῦν ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἐνότητα τοῦ
συνδέσμου τῆς πίστεως. Πρὸς δόξαν Θεοῦ και τῆς
ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ἘΚΚΛΗΣΙΑΝ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 14 φύλλον τῆς 1ης Ἰουλίου ἐ.ξ.
και ἐν σ. 272 τῆς «Ἐκκλησίας» ἐδημοσιεύθη ἡ πλη-
ροφορία, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν, ὅπως ἡ
μελέτη μου «Ἡ θέσις τῶν λαϊκῶν ἐντὸς τοῦ ἐκκλη-
σιαστικοῦ ὁργανισμοῦ, κατὰ τὸ Κανονικὸν Δίκαιον
τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἄρ-
μοδίαν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ πλη-
ροφορία αὕτη παρέλειψε ν' ἀναφέρῃ, ὅτι τοῦτο ἐγέ-
νετο κατόπιν τῆς μέσῃ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀ-
θηνῶν (ἀριθ. πρωτ. 1626) διαβιβασθείσης αἰτήσεώς
μου, ἡ δὲ παράλειψις αὕτη, κατόπιν τῶν ὑπὸ τοῦ
Σεβ. Μητροπολίτου πρώην Νευροκοπίου κ. Γεωργίου
ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» δημοσιευθέντων, δυνατόν νὰ συν-
τελέσῃ εἰς τὸ νὰ δοθῇ ἐντελὴς διάφορον νόημα εἰς
τὴν ὡς ἄνω Συνοδικὴν ἀπόφασιν, παρακαλῶ ὑμᾶς,
ἵνα δημοσιεύσῃτε τὴν παρούσαν μου, πρὸς ἐπανόρ-
θωσιν ἐνδεχομένως δημιουργηθεισῶν ἐσφαλμένων ἐν-
τυπώσεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Ἰουλίου 1957

Ἀρχιμ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ Ι. ΚΟΤΣΩΝΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἱερὰ Μητρόπολις Λαρίσης και Πλαταμῶνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46
παραγρ. 2, 3 και 47 τοῦ Νόμου 2200/40 «περὶ Ἱερῶν
Ναῶν και Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους
και ἔχοντας τὰ κανονικὰ και νόμιμα προσόντα, ὅπως
καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου 1)
τῆς ἐνορίας ἱ. ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Στομίου και 2)
τῆς ἐνορίας ἱεροῦ ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Κουτσοχει-
ρου, ἵνα ὑποβάλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δη-
μοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῷ Δελτίῳ «Ἐκκλησία»
σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολο-
γητικῶν προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυ-
ξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω χρευ-
ουσῶν ἐφημεριακῶν θέσεων.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 21ῃ Ἰουνίου 1957

† Ὁ Λαρίσης Δ η μ ή τ ρ ι ο ς.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ναυπακτίας και Εὐρυτανίας

Προκειμένου νὰ πληρωθῇ ἡ θέσις τακτικοῦ Ἐφη-
μερίου τοῦ ἱεροῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ «Ἀγία Τριάς»
Ἀγίας Τριάδος-Εὐρυτανίας, καλοῦμεν τοὺς βουλο-
μένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην, ὅπως ὑπο-
βάλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως
τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζόμενα πιστοποιητικά.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 22 Ἰουνίου 1957

† Ὁ Ναυπακτίας και Εὐρυτανίας Χ ρ ι σ τ ο φ ὀ ρ ο ς.

Ἱερὰ Μητρόπολις Τρίκκης και Σταγῶν

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψη-
φίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων
τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν χωρίων: 1) Ἀγ. Κυριακῆς Ἀγ.
Κυριακῆς, 2) Κοιμήσεως Θεοτόκου Γαρδικίου, 3) Προ-
φήτου Ἠλιοῦ Δέσης, 4) Κοιμήσεως Θεοτόκου Δολι-
νῶν, 5) Ἀγίου Ἀθανασίου Χασάν Καλυβίων, 6) Ἀγίου
Νικολάου Καλογήρων, 7) Τιμίου Προδρόμου Καλο-
γρηανῆς, 8) Ἀγίας Παρασκευῆς Κλεινοβοῦ, 9) Ἀγίου
Γεωργίου Κορυφῆς, 10) Γεννήσεως Θεοτόκου Θεοτόκου
(πρ. Φλιάκας Κερασιᾶς), 11) Ἀγίου Νικολάου Κατα-

φύτου, 12) 'Αγίου Δημητρίου Κριτσοτάδων, 13) 'Αγίων 'Αποστόλων Λειβαδοχωρίου, 14) Μεταμορφώσεως Σωτήρος Λαφίνας, 15) 'Αγίας Παρασκευής Πεντεύγενης (πρ. Μουτσαίρας), 16) 'Αγίας Φανερωμένης Πετροχωρίου, 17) 'Αγίου Βησσαρίωνος Παλαιοχωρίου, 18) 'Αγίας Παρασκευής Στεφανίου, 19) 'Αγίου Νικολάου Σπαθιάδων, 20) 'Αγίας Τριάδος Τραχανιώτη και 21) 'Αγίων 'Αποστόλων Τυφλοσελίου, προσκαλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ 'Αναγκ. Νόμου 2200/1940 «Περὶ 'Ιερῶν Ναῶν καὶ 'Εφημερίων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῶν 'Αναγκ. Νόμων 536/45 καὶ 540/45, ὀριζόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ πιστοποιητικά.

Ἐν Τρικκάλοις τῇ 24ῃ 'Ιουνίου 1957

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Δωρόθεος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Φλωρίνης - Ἀλμωπίας καὶ Ἑορδαίας

Εἰ καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιβαλλόμεναι διατυπώσεις προσκλήσεως ὑποψηφίων διὰ τὰς κατωτέρω Ἐφημεριακὰς θέσεις ἐξετελέσθησαν πρὸ πολλοῦ, ἀνευ δὲ ἀποτελέσματος, οὐδὲν ἦττον, διὰ λόγους σκοπιμότητος, καλοῦμεν καὶ αὐθις διὰ τοῦ παρόντος τούς βουλομένους καὶ έχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως τὸ ταχύτερον ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «Περὶ 'Ιερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, πρὸς κατάληψιν τῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν κατωτέρω Ἑνοριῶν (χωρίων), ὧν σημειοῦμεν ἐντὸς παρενθέσεων καὶ τὸν πληθυσμὸν εἰς οἰκογενείας. Αἱ Ἑνορίαι αἰτῶν μετὰ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν εἶναι αἱ ἑξῆς: 1) Ἀλωνας (100), 2) Ἀνάργυροι (70), 3) Ἀτραπὸς (70), 4) Βαρβολομαῖος (100), 5) Βροντερό (30), 6) Ἅγιος Γερμανὸς (80), 7) Καλλιθέα (35), 8) Καρυαὶ (40), 9) Νέος Καύκασος (75), 10) Κολχικὴ (72), 11) Λευκῶνας (40), 12) Λόφοι (74), 13) Μικρολίμνη (20), 14) Ὁξυὰ (20), 15) Πλατὺ (40), 16) Πυξὸς (12), 17) Τριανταφυλλιά (50), 18) Τρίβουνος (50), 19) Τροπαιοῦχος (100), 20) Ὑδροῦσα Ἄνω (60), 21) Ἀντιγόνεια (80), 22) Ἀρδασσα (200), 23) Καρδιά (80), 24) Μεσόβουνος (80), 25) Μυλοχώρι (80), 26) Πελαργὸς (80), 27) Πύργοι Κάτω (85), 28) Βορεινὸ (100), 29) Λαγκαδιὰ (70), 30) Λουτράκι Κάτω (100), 31) Σαρακηνοὶ (60), 32) Ἅγιος Ἀθανάσιος (100), 33) Κερασιεὶς (50), 34) Σκρά (100) καὶ 35) Κρώμνη (78).

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 26ῃ 'Ιουνίου 1957

† Ὁ Φλωρίνης, Ἀλμωπίας, Ἑορδαίας Βασίλειος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας

Προκειμένου νὰ πληρωθῇ ἡ θέσις τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ «Ἁγία Παρασκευὴ» Μεγάλου Χωρίου - Εὐρυτανίας, καλοῦμεν τούς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην, ὅπως ὑποβάλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 22 'Ιουνίου 1957

† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Χριστόφορος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46, 47 καὶ 48 τοῦ Ἀν. Νόμου 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πληρῶσιν τῶν κενῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν 1) Ἁγίου Νικολάου Συμίζης, 2) Ἁγίων Θεοδώρων Ἀναλήψεως (Ζερό) καὶ 3) Προφήτου Ἡλιοῦ Ἁγίας Ἀννης - Ὡλένης, καλοῦμεν τούς βουλομένους καὶ έχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῶν ἐν λόγω Ἐφημεριακῶν θέσεων, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς

Ἐκκλησίας «Ἐκκλησία», ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ δικαιολογητικά των, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων.

Ἐν Πύργῳ τῇ 2 'Ιουλίου 1957

† Ὁ Ἡλείας Γερμανός.

Ἱερὰ Μητρόπολις Κορινθίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ 2200/40 «Περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» Α. Ν. καλοῦμεν τούς βουλομένους καὶ έχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν τοῦ Ἐφημερίου τοῦ ἐν Στομῳ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Ἰωάννου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ὅς ἄνω Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ ἀνακηρυχθῶσι ὑποψήφιοι Ἐφημέριοι τοῦ ὅς ἄνω Ἱ. Ναοῦ.

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 4 'Ιουλίου 1957

† Ὁ Κορινθίας Προκόπιος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Σάμου καὶ Ἱκαρίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει 1ον) τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, 2ον) τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 536/1945 «Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ὁρθόδοξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου» τῆς Ἑλλάδος καὶ 3ον) τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 540/1945 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως», προσκαλοῦμεν τούς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν Ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ὁσίου Ἀντωνίου» τῆς Κοινότητος Μυτιλήνων - Σάμου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἡμῶν προκηρύξεως εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία» ὑποβάλωσιν ἡμῖν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὀριζόμενα δικαιολογητικά.

Ἐν Λιμένι Βαθέος Σάμου τῇ 21ῃ 'Ιουνίου 1957

† Ὁ Σάμου καὶ Ἱκαρίας Εἰρηναῖος.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει 1ον) τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, 2ον) τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 536/1945 «Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ὁρθόδοξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου» τῆς Ἑλλάδος καὶ 3ον) τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 540/1945 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως», προσκαλοῦμεν τούς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν Ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου» τῆς Κοινότητος Βουρλιωτῶν - Σάμου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἡμῶν προκηρύξεως εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία» ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὀριζόμενα δικαιολογητικά.

Ἐν Λιμένι Βαθέος Σάμου τῇ 1ῃ 'Ιουλίου 1957

† Ὁ Σάμου καὶ Ἱκαρίας Εἰρηναῖος.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει 1ον) τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, 2ον) τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 536/1945 «Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ὁρθόδοξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου» τῆς Ἑλλάδος καὶ 3ον) τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 240/1945 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως», προσκαλοῦμεν τούς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν Ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἁγίου Νικολάου» τῆς Κοινότητος Κουμεικῶν - Σάμου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς

δημοσιεύσεως της παρούσης ήμῶν προκηρύξεως εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία» υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 46 τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὀριζόμενα δικαιολογητικά.

Ἐν Λιμένι Βαθέος Σάμου τῇ 1ῃ Ἰουλίου 1957

† Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εἰρηναῖος.

*Ἐχοντες ὑπ' ὄψει 1ον) τὰ ἀρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, 2ον) τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 536/1945 «Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ὁρθόδοξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος» καὶ 3ον) τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 540/1945 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν Ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἀγίου Γεωργίου» τῆς Κοινότητος Παλαιοκάστρου· Σάμου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἡμῶν προκηρύξεως εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία» υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὀριζόμενα δικαιολογητικά.

Ἐν Λιμένι Βαθέος Σάμου τῇ 1 Ἰουλίου 1957

† Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εἰρηναῖος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

*Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46 καὶ 47 § 1 ἐδ. 1 τοῦ Α. Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως καταλάβωσι τὴν κενὴν ἐνοριακὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίας Βαρβάρας Τούμπας Θεσσαλονίκης, ἵνα υποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πληρῶσιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς Ἐφημεριακῆς θέσεως.

Ἐν Θεσσαλονίκη τῇ 8 Ἰουλίου 1957.

† Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀργολίδος

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὡς κατωτέρω ἐκτίθενται κανονικά προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ πιστοποιητικά των, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου ἱερέως τῆς χηρευούσης Ἐφημεριακῆς θέσεως, Τιμίου Προδρόμου Μηδέας.

Κανονικά προσόντα: Ἀμειπτος βίος, ἥτοι ἀποφυγὴ σαρκικῶν παρεκτροπῶν, χαρτοπαιξίας, οἰνοποσίας, κλοπῆς κλπ. Νόμιμα προσόντα: Ὅσα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἀρθροῖς 47 καὶ 48 τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων».

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 9ῃ Ἰουλίου 1957.

† Ὁ Ἀργολίδος Χρυσόστομος.

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὡς κατωτέρω ἐκτίθενται νόμιμα καὶ κανονικά προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ πιστοποιητικά των, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου ἱερέως τῆς χηρευούσης Ἐφημεριακῆς θέσεως Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Φυχτίων.

Κανονικά προσόντα: Ἀμειπτος βίος, ἥτοι ἀποφυγὴ σαρκικῶν παρεκτροπῶν, χαρτοπαιξίας, οἰνοποσίας, κλοπῆς κλπ. Νόμιμα προσόντα: Ὅσα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἀρθροῖς 47 καὶ 48 τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων».

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 9ῃ Ἰουλίου 1957.

† Ὁ Ἀργολίδος Χρυσόστομος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Μηθύμνης

*Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46 καὶ 47 τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα ὅπως καταλάβωσι τὰς κενὰς ὁργανικὰς Ἐφημεριακὰς

θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἑνοριῶν 1) Ἀγ. Γεωργίου Κεραμίου, 2) Ἀγ. Κυριακῆς Μηθύμνης, 3) Ἀγίου Ἰωάννου Ρεύματος καὶ 4) Ἀγ. Ἀναργύρων Ἀρίσθης, ὅπως υποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν νενομισμένων πιστοποιητικῶν καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων Ἐφημερίων πρὸς πληρῶσιν τῶν ἀνωτέρω χηρευουσῶν θέσεων.

Ἐν Καλλονῇ τῇ 9ῃ Ἰουλίου 1957

† Ὁ Μηθύμνης Κωνσταντῖνος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου

*Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τῆς ἐνορίας τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν κοινότητος Πλαταριάς, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ δικαιολογητικά των προκειμένου νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἐν Παραμυθίᾳ τῇ 9ῃ Ἰουλίου 1957

† Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Δωρόθεος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Λαρίσης

*Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικά προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἐκκλησία» υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά πρὸς κατάληψιν τῆς κενῆς Ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἐν Κυπαρίσσω Ἱεροῦ ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 10ῃ Ἰουλίου 1957.

† Ὁ Λαρίσης Δημήτριος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας καὶ Μήλου

*Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α. Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων, πρὸς πληρῶσιν τῶν κάτωθι κενῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων 1) Θεοσκεπτάστου Ἀνδρου, 2) Μεταμορφώσεως Λαμύρων Ἀνδρου, 3) Ἀγίου Ἀντωνίου Σιδόντος Ἀνδρου, 4) Ἀγίας Παρασκευῆς Βουνι Ἀνδρου, 5) Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀρνης Ἀνδρου, 6) Ἀγίου Κωνσταντίνου Λειβαδίων Ἀνδρου, 7) Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀμολόχου Ἀνδρου, 8) Ἀγίου Ἰωάννου Ποσειδωνίας Σύρου, 9) Παναχράντου Μυκόνου, 10) Μεταμορφώσεως Κέας, καὶ 11) Ἀγίου Νικολάου Μ. Λειβάδι Σερφίων, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι μίαν τῶν ὡς ἄνω κενῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων, ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἐκκλησία» υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νόμιμα καὶ κανονικά πιστοποιητικά, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων.

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 25ῃ Ἰουλίου 1957

† Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας καὶ Μήλου Φιλάρετος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Αἰτωλοακαρνανίας ΙΕΡΟΘΕΟΣ

† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

† Ὁ Κασσανδρείας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Κ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

*Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΡΟΥΤΣΗΣ